

*Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.*

hvetekornet

Nr. 12 - 1

Des. 1985 og
Nr. 1. Jan. 1986

ARBEIDERNE FORLATER TEN CENTER

Bakgrunn
og intervjuer

Norge, Sverige
kr. 15.00
Danmark kr. 17.00

Bibellærer
Øyvind Andersen:

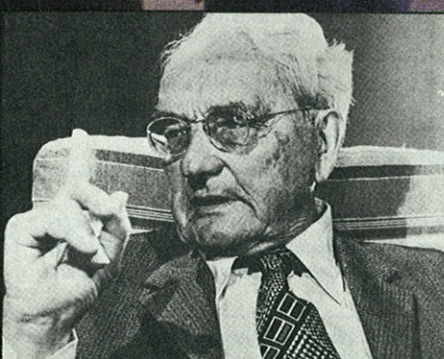
TROS- FORKYNNELSE OG SJELESORG

Ny bok om herlighetsteologi

Frank Mangs:

JULENS RAMME OG VIRKELIGHET

Hermon Forlag:

**VI VIL
VEKKE FOLK!**

Redaktør

Rolf Erik Janøy

Adresse til redaksjon og ekspedisjon
Boks 770

3191 HORTEN

Besøksadresse:

Baggerødgt. 5, HORTEN

Ekspedisjon og distribusjon

Inger Svendsen

Treffes mand.-torsd. 9.00-14.00

Tlf. 033-44 726

Redaksjonssekretærer

Unni Flatha, Ellen Ofte Jakobsen

Anne Hove Sunnarvik

Faste medarbeidere

Leif Jacobsen, Pelle Karlsson, Bjørn Lindvig,
Jim McInnes, Sven Nilsson, Magne Vågnes
Åge Åleskjær

Grafisk form og tegnegruppe

Leif Harry Håvåg, Rolf Jansson,
Svein Thorkildsen, Ivar Øksendal

Redaksjonell målsetting

HveteKornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med å formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper

HveteKornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.

Annonser

HveteKornets annonse-konsulent: **Tony Nilsen**, X-Art Reklamebyrå A/S, Bilet 12, 3080 Holmestrand. Tlf. 033/52 755. **Faste annonsører** kan kontakte redaksjonen direkte med forespørsler, avtaler og annonser. Priser: Kr. 3,50 pr. spalte mm. og 2.500,- pr. helside.

Regnskap

Jan Jensen

Revisjon

Registrert revisor

Svein V. Korsgården

3080 Holmestrand

Abonnement

Norge og Sverige kr 110,- pr. år, Danmark D.kr. 140,-. Kan bestilles ved å sende navn og adresse til ekspedisjonen. Gaveabonnement 1 år kr. 110,- (Flypost til utlandet + kr. 80,-)

Bankgiro nr. 2450.07.10167

Dansk postgiro: 9 46 40 26

Svensk postgiro: 42 49-9

Abonnement er bindende inntil skriftlig oppsigelse.

Signerte artikler

og innlegg uttrykker forfatterens meninger. Disse er ikke nødvendigvis å oppfatte som redaksjonens.

Ettertrykk

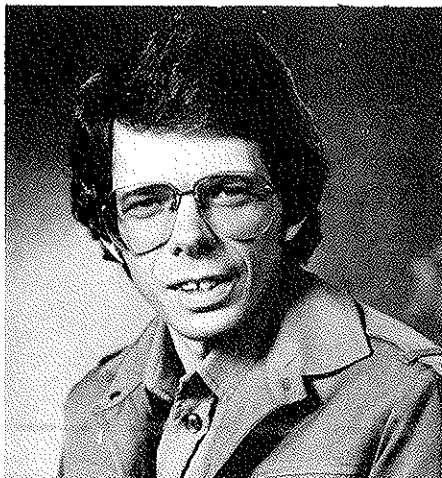
av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Sats, paste-up, repro og trykk:

Tangen-Trykk A/S, Drammen

Hjertespråk

Ånden forbereder vekkelser

Tekst: Rolf Erik Janøy

Det er mange som går med forventninger om at vi skal få være med på vekkelser som vil prege en hel by, et helt område eller endog være av landsomfattende karakter. Heldigvis hører vi ofte om lokale vekkelser, og om enkeltmennesker som kommer til en personlig tro på Jesus Kristus. Men et virkelig åndelig gjennombrudd som berører store deler av samfunnet, synes å høre fortiden til.

TV-programmet med Annie Skau Berntsen ga en demonstrasjon av evangeliets gjennomslagskraft. Når Jesus blir opphøyet på en ekte måte, da drages fortsatt mennesker til Ham. «De herjede hjerter gråt», skrev en av våre største løssalgsviser.

Personlig tror jeg på mektige vekkelserstider. Denne troen bygger jeg ikke på det vi ser verken blant kristne eller i samfunnet forøvrig. Skal man kalkulere mulighetene for vekkelser ut fra det, er sansynligheten liten. Men troen på vekkelser er en overbevisning som blir styrket hver gang du kommer i nærkontakt med Guds Ånd. Ånden tilskynder Guds folk til å finne sine plasser som lemmen på Kristi legeme, og forbereder på denne måten en vekkelser som vil være et *Guds verk* gjennom et fellesskap hvor Jesus er hode, kan Han åpenbares i vår samtid.

Det er mange rundt om i vårt land som kjenner den samme Åndens tale om å hellige seg, for Herren vil gjøre store ting. I mange enkelthjerter, bønnegrupper og venneflokker ligger denne lengselen som «glør» som kan tenne en stor brann. Når Guds Ånd virker fram en lengsel, er det fordi Herren ønsker å fylle den.

Men lengsel etter vekkelser kan også ha en annen årsak. Det kan være «åndelige dagdrømmer» ut fra våre egne ønsker og

ambisjoner. Det kan være vanskelig å skille mellom det som Ånden gir oss visshet om, og det som kommer fra et naturlig ønske om at store ting må skje, gjerne på en måte som gjør at vi selv og vår virksomhet/menighet blir redskapet Gud bruker!

Det er ikke noe tegn på verken ydmykhet eller åndelighet at vi liksom ikke våger å tro at Gud kan bruke oss. Herren har i Ordet gitt oss klare og sterke løfter om at hvert lem på Kristi legeme skal utrustes til brukbarhet. Vi ærer Gud ved å tro at Han vil holde disse løftene.

En hovedsak i det Guds Ånd nå virker fram, er nettopp at den enkelte kristne skal bli brukbar for Gud. Men her er det lett å tenke solo-tjenester, og vi vet Gud bruker enkeltpersoner. Men virkelig åndelig gjennomslagskraft utad blir det først når det oppstår et fellesskap innad. Et fellesskap av venner som har gitt seg til Herren og siden til hverandre, som ulike lemmer på samme legeme. Et fellesskap som Den Hellige Ånd får gi én tanke, ett sinn, én visjon om hvilken de kan si «Den Hellige Ånd og vi har besluttet».

I et slikt fellesskap vil det komme i gang en lokal prosess som fører til en utvikling i takt med Guds vilje for hvert enkelt fellesskap. Denne prosessen tar tid. Det er viktig at man da ikke mister tålmodigheten og tar solo-initiativ. Dersom det er våre ambisjoner som står bak vår lengsel etter vekkelser, vil vi lett ta initiativ som har et menneskelig utspring.

Denne «virketragen» er i dag antagelig en av de største hindringene for vekkelser. For det første er den en menneskelig erstatning for Guds planer og gjør at vi kan nøye oss med noe langt mindre enn det Herren hadde tenkt. For det andre engasjerer den så mye tid og krefter at vi ikke får særlig mulighet til å være mottagelige for Guds tiltale og Hans verk.

Guds ære

Fellestrekket ved slike virke-initiativ er at de sentrerer seg rundt enkeltpersoner, deres tjenester og virksomheter. Enkeltpersoner kommer i fokus, de andre lemmene blir bare «hjelpetjenester» som skal støtte opp om disse. Når noe skjer utfra slike omstendigheter, er det ikke alltid Jesus som blir opphøyet og Gud som får æren.

Men når noe vokser fram gjennom et overgitt, svakt og sammensmeltet fellesskap hvor ingen tjenester dominerer, er det åpenbart at bare Gud kan ha æren for det som skjer. Må 1986 bli et år hvor overgivelsen til Jesus og hverandre blir sterkere!

Omslagsfoto:
Rolf Erik Janøy

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

Hvete Kornet

– i tjeneste for Kristi legeme –

Desember 1985 og Januar 1986

Nr. 12 & 1 Årgang 2

ARTIKLER

- 4 Hva vil Ten Center-
arbeiderne?**
Ledere ved Ten Center svarer på tiltale om hvorfor de fant det nødvendig å ta et oppgjør med pinsbevegelsen.
- 12 - Gi plass for trosfor-
kynnelsen!**
Bibelskolelærer Øyvind Gaarder Andersen svarer på spørsmål om den såkalte herlighetsteologien.
- 16 Trosforkynnelse og sjele-
sorg**
Utdrag fra Øyvind Gaarder Andersens bok «Kors eller herlighet».
- 20 96 år og venter på
Tusenårsriket**
Kerry Thorvildsen i samtale med Magne Vågnes.
- 24 Karismatiske ledere i USA**
Hvetekornet presenterer de ti karismatiske lederne i USA som leserne av bladet *Charisma* hadde størst tillit til.
- 32 - Vi vil vekke opp folk for
Jesu gjenkomst**
Hvetekornet intervjuer Svein Andersen i Hermon Forlag.
- 62 Julens ytre form og indre
virkelighet**
Vekkende julepreken av Frank Mangs.

Side 7

Side 20

Side 26

SERIER

- 38 Alt er ferdig**
Troen og Ordet
Tekst: Åge Åleskjær
- 46 Forsoningens tjeneste**
Gaveoppdagelse og kallsbevissthet
Tekst: Kjell Sjøberg
- 48 Guds vilje og bønn**
Innta områder ved lovsang
Tekst: Rachel Jefferies

FASTE SPALTER

- 2 Hjertespråk**
Tekst: Rolf Erik Janøy
- 30 110%**
Kristenliv og økonomi
Svein Korsgården
- 36 Plater og Bøker**
Hvetekornet anmelder
- 37 Du kan ikke kontrollere
Guds familie**
Gud har bare én menighet
Tekst: Pelle Karlsson
- 40 Speilet**
Nyheter fra kristenfronten
- 50 Verdt å lese**
- 53 Spirer og gror**
Redaksjonen informerer
- 54 Forum**
Lesernes spalte
- 56 Fra lesekroken**
- 58 Hvetekryss**
Ved Jostein Janøy
- 60 Samfunn**
Kontaktforum
- 61 Neste nummer**
Kort presentasjon av noen artikler i februar-nummeret.

Nå er tiden
for å gi et
Gave-abonnement
på Hvetekornet!

Svar på tiltale

HVA VIL TEN CENTER- ARBEIDERNE?

I den senere tid har pressen kunnet melde om et brudd mellom pinsebevegelsen og arbeiderne ved Ten Center, Østlandet. Hva er bakgrunnen for dette bruddet, og hva vil egentlig Ten Center-arbeiderne? Vi ba tre sentrale brødre i Ten Center å gi svar på denne tiltale. Det er grunnlegger og leder av Ten Center gjennom mange år, Ole Bjørn Urne, redaktør av Ten Center Nytt og gateavisen «Utfordringen», Svein Thorkildsen, og formann i styret de siste årene, Steinar Skjennum.

Vårt første spørsmål til disse var: Hvorfor ble det nødvendig for dere å være fri i forhold til pinsebevegelsen?

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

Tillitskrise

Ole Bjørn Urne: - Det har gjennom flere år vært en kommunikasjonssvikt mellom Ten Center og en del pinseledere. Dette har pågått så lenge at vi nå mente det mest riktig var å få utredet dette. Vi har i mange år måttet drive Ten Center uten å få den støtte fra pinsehold som hadde vært naturlig. Vi er blitt kalt et fellestilltak innen pinsebevegelsen, men av ulike årsaker har vi i realiteten blitt stående alene med ansvaret, selv om en del menigheter har vært positive.

Da vi opprettet en stiftelse innen pinsebevegelsen, var det for å markere at vi ønsket å stå sammen i en større helhet i dette arbeidet. I stedet har vi altså blitt isolert fra et naturlig samarbeid. Denne situa-

Ten Center-arbeiderne på St. Hanshaugen i Oslo med bygget i Geitmyrsveien i bakgrunnen.

medlemmer nå, så måtte vi gå. Vi ønsker ikke å bruke tid og krefter på stadige konflikter. Å arbeide blant narkomane krever så mye at vi ikke har kapasitet til å engasjere oss i interne stridigheter.

Vi har nå opplevd at et flertall av menighetene har avsatt det gamle styret og satt inn nye medlemmer - uten å ha hatt det minste kontakt med oss. Derfor innser vi at et normalt samarbeid ikke er mulig - vi er opptatt av forskjellige ting.

Når en skal hjelpe mennesker, nytter det ikke å ri prinsipper, en må være fleksibel. Vårt mål er ikke å ivareta pinsevennenes interesser, det er å hjelpe mennesker som har det vondt. Stiftelsen og statuttene er

for å orientere dem om vår visjon, hva vi følte at Herren hadde lagt på våre hjerter. Vårt spørsmål var: «Dette er vårt liv, her er våre planer og hva vi har tro for. Kan dere gi oss frihet til å være oss selv?» Da vi spurte representantskapet om de kunne bifalle våre visjoner, fikk vi altså et rungende nei. Dette hadde de ikke tro for. De kom med en sterk formaning til arbeiderne om å finne sin plass i geleddene, og kritiserte styret kraftig fordi de ikke hadde ivaretatt pinsebevegelsens interesser. I neste omgang gikk de lengre enn til bare å korrigere, de satte makt bak sine interesser ved å kaste det gamle styret og sette inn nye. Det utviklet seg altså til en tillitskrise hvor arbeiderne følte seg manøvrert ut over sidelinja på en måte som gjorde at vi ikke så andre muligheter enn å trekke oss.

Selvstendig

Hvetekornet: - Men var det virkelig nødvendig å gå til et så drastisk skritt som å trekke dere som arbeidere i Ten Center?

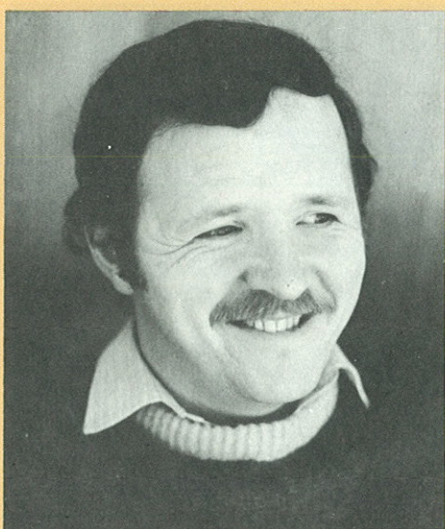
Steinar Skjennum: - Jeg tror det er viktig å se dette på bakgrunn av Ten Centers opprinnelse. I begynnelsen var dette arbeidet et tverrkirkelig, idealistisk initiativ av unge som gikk ut på gata for å fortelle om evangeliets forvandlende makt.

Arbeidet hadde heller ikke i begynnelsen noen god kontakt med pinselederne. Det har hele tiden hatt en selvstendig utvikling knyttet til de tjenester som har vært reist opp i dette arbeidet. Men for å tilfredsstille pinsevennene gikk Ten Center inn i en ordning, en konstitusjon, med en selvstendig stiftelse - et demokratisk nettverk bestående av pinsemenighetene på Østlandet. Helt fram til nå har arbeidet hatt en stor grad av frihet.

Det har altså hele tiden eksistert et selvstendig lederskap i Ten Center, og vi mente det var riktig at disse også fikk en formell rett til å lede arbeidet slik de følte var naturlig. Vi ber om å få lov til dette, i stedet velges det altså nye folk inn i styret.

Det mest oppsiktsvekkende ved dette er i første rekke den holdning som blir vist overfor arbeidet. Det velges inn folk som har liten eller ingen kontakt med virksomheten. Hvordan ville et eldsteråd ha reagert om en del andre menigheter kom sammen for å velge inn nye eldstebrodrere som til da hadde hatt liten interesse for menighetens arbeid, med den hensikt å «passe på» de som gjennom mange år hadde ledet menigheten? Jeg tror at en hvilken som helst sammenheng ville ha vegret seg for å foreta en slik manøver uten å tenke gjennom konsekvensene ved å ignorere alle arbeidere og splitte et sittende styre.

Dette bryter jo med den grunnleggende strukturen som pinsebevegelsen har, med stor plass for lokalt initiativ og selvstendighet i beslutninger. Tanken bak disse prinsippene er jo at det skal være mulig å fostre

Ole Bjørn Urne: Vi har mått innse at normalt samarbeide ikke er mulig.

der fordi vi håpet de skulle hjelpe oss til å arbeide under ordnede forhold. Men nå har vi altså opplevd at vår organisasjonsmodell er benyttet til å avsette de som har stått med oss, og innsette folk som aldri før har vist noen interesse for arbeidet vi driver.

Svein Thorkildsen: - Det har gjennom mange år vært en mangelfull kontakt mellom Ten Center og noen av pinselederne. Røttene til den konflikten vi opplever i dag, går flere år tilbake til striden om Sarons Dal, der Ten Center tok et «galt» standpunkt. Denne konflikten har siden blitt holdt ved like i pinsebevegelsen. Ten Center har likevel fått drive sin virksomhet nokså upåvirket av denne striden, men kontakten og kommunikasjonen med deler av pinseledelsen har vært dårlig. Det har f.eks. gitt seg utslag på gave-statistikken: Fra 1975 til 1984 var bare 7,5% av inntektene gaver fra pinsemenighetene, inkludert honorar og dekning av reiseutgifter i forbindelse med våre besøk i disse menighetene.

Da vi gikk ut med denne orienteringen til pinsemenighetene på Østlandet, var det

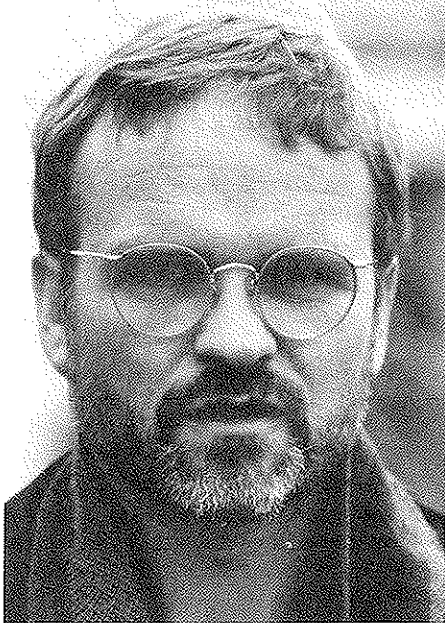
sjonen har sine årsaker tilbake i striden mellom pinselederne og Sarons Dal. Dette har utviklet seg til en situasjon som er en belastning i det arbeidet Herren egentlig har lagt på vårt hjerte.

Dette var bakgrunnen for vårt brev til pinsemenighetene på Østlandet der vi ba om å få en større frihet i forhold til pinsemenighetene. Det gikk mange av menighetene imot, og det ble dermed en åpenbar strid omkring Ten Center. Ledere av menigheter som aldri har vist noe engasjement i arbeidet for å hjelpe narkomane, engasjerte seg nå sterkt for å bytte ut styreprerentanter fra de menigheter som har stått med oss i arbeidet gjennom mange år.

Enhver kan tenke seg hvilke kirkepolitiske brytninger det ville bli i et styre om det ble valgt inn nye styremedlemmer på slike premisser. Derfor bestemte vi arbeidere oss for å si klart ifra på forhånd at dersom menighetene på Østlandet byttet ut styre-

fram et fullverdig, lokalt lederskap. Dette burde være et prinsipp i et hvilket som helst åndelig arbeid, og det har vi i Ten Center levd i erkjennelsen av. Vi har sett at arbeiderne har vært selvstendige og utrustet til å ta en hvilken som helst avgjørelse. Jeg har selv sittet i Ten Centers styre i flere år i den tid jeg var pinseforstander, og jeg ble beriket ved å føle dette arbeidet på pulsen til enhver tid.

Svein Thorkildsen: – Skal det være samarbeide er det viktig at det eksistere et tillitsforhold.

Derfor kom altså styret til et punkt hvor de innså at den formelle organiseringen av Ten Center ikke samstemte med de faktiske forhold. Arbeidet var så selvstendig at det ikke lenger var i behov av et representantskap til å «passe på» dem.

Samarbeidsprinsipper

Hvetekornet: - Samarbeid med forkynnere det er ulike syn på, har vært nevnt som en årsak til mistillit overfor Ten Center. Har ikke denne konflikten et dypere plan enn dette?

Ole Bjørn Urne: - Hele denne saken rører ved grunnleggende prinsipper for samarbeid. Vi må nå bare akseptere at pinsevevnerne har sine formål og prinsipper de vil ivareta. Det opereres også med uskrevne lover som i praksis virker ekskluderende. Vi vil ikke ha et samarbeid bare i navnet, men vil hele tiden være åpne for et sant broderlig fellesskap. Vi ønsker ærlighet omkring samarbeidsforholdene.

Hvetekornet: - Dere ønsker altså fortsatt å samarbeide med pinsemenighetene på linje med alle andre menigheter?

Ole Bjørn Urne: - Ja. Vi ønsker samarbeid med alle på de områder det legger seg naturlig til rette. Alt samarbeid er en balanse mellom det å få en større kontakt-

flate og det å være tro mot det Gud har vist en.

Steinar Skjennum: - Vi har aldri brukt uttrykk som «brudd» eller «å bryte» med pinsebevegelsen. Vi har snakket om selvstendighet, frihet til å virke med de Herren fører oss sammen med på et naturlig og fritt plan.

Hvetekornet: - Er det noe som skiller dere teologisk fra pinsevevnerne?

Ole Bjørn Urne: - De tror på Bibelen som Guds ord. Det samme gjør vi. Vi tror på rettferdiggjørelse ved tro, helliggjørelse, dåp i vann, dåp i Ånden, nådegaver, lokale menigheter.

Når det gjelder frie, lokale menigheter opplever jeg at det er i ferd med å bli en frase uten innhold. I menighetssyn ønsker vi å ha Skriften som forbilde, og å leve det ut. Vi tror menigheten er et lokalt fellesskap med tjenester i funksjon mer enn en organisert enhet omkring medlemskap.

Steinar Skjennum: - Jeg tror at den grunnleggende konflikten i det som har

Skjennum: Vi har ikke snakket om å bryte med pinsevekkelsen, vi har bedt om frihet til å være ledet av Herren.

skjedd, er synet på tjenester og lederskap i et åndelig arbeid. Tror vi at Gud utruker de Han innsetter i forskjellige tjenester til å utføre hele tjenesten, eller har Han noen Han ønsker å sette inn for å kontrollere de andre? Skal Guds verk organiseres eller vokse og fostres fram?

Jeg tror at i alle demokratiske prosesser blir det konflikter hvis innflytelse og ansvar ikke står i forhold til hverandre. Det som har skjedd i Ten Center, er at man på demokratisk vis stemmer inn mennesker som er uten innsyn i det arbeidet de nå skal lede. Det er uttrykk for et sammenbrudd i synet på hvordan lederskapet skal fungere.

Hvetekornet: - Dersom pinsevekkelsen hadde hatt et lederskap som med åndelig autoritet og visjon våget å være

åpen for det Gud gjør i dag, ville da dette bruddet vært unngått?

Ole Bjørn Urne: - Jeg tror Steinar er inne på noe vesentlig. Hvis det hadde vært ansvarsbevisste ledere som fulgte med i arbeidet vårt og hadde tillit til oss, ville de sett at her var det en positiv utvikling: Mennesker blir hjulpet, økonomien er sunn og i ordnede forhold, arbeiderne tar riktige beslutninger på egen hånd. På grunnlag av en slik utvikling ville de se at de her har å gjøre med mennesker som det ikke er farlig å gi frihet til å følge hva de føler seg kallet til. Det ville også gi dem selv frihet til mer å gå inn i hva Herren har kalt dem til.

I stedet setter man seg selv til voktere i Guds rike. Når noe gjør det, tar de seg til rette på en uriktig måte. Man tar over styringen av det andre har visjonen for. Vi vil prøve oss selv på dette punktet. Vi vil ikke presse mennesker inn i det vi har tro på. Skal mennesker gi seg til noe, må det alltid skje på et fritt grunnlag.

Steinar Skjennum: - Det bør også sies at ikke alle menighetene hadde den samme holdningen. Ca. 25 menigheter stilte seg skeptiske til den linjen Ten Center har kjørt, mens ca. 15 menigheter hadde et annet syn. «Vi trenger dere arbeidere og vil samarbeide med dere. Vi vil ikke miste dere», var deres holdning. De fleste menighetene ønsket likevel å binde Ten Center til et organisert samarbeid med pinsebevegelsen. Hvorfor kunne de ikke gi Ten Center den frihet de som forstandere setter så stor pris på å ha selv? Hvorfor kunne de ikke samarbeide med Ten Center på det grunnlag som da ville oppstå? Dette er selvmotsigende for meg.

Ole Bjørn Urne: - Omdis 15 menighetene hadde hatt ledere som ga klare signal, ville kanskje saken stilt seg annerledes. Deres noe famlende opptreden skyldtes for en stor del usikkerhet på hvordan man skulle gripe saken an. I slike situasjoner opptrer det gjerne sterke personer som presser saken i den retning de ønsker, og de andre blir fryktsomme, tvilende og handlingslammet.

Kirkesamfunn

Steinar Skjennum: - Pinsevevnerne må nå innse at de har et kirkesamfunn på linje med alle de andre. Det greieste ville være at de satte seg ned og lagde regler, organiserte det hele. Da ville mye av den uklarhet som i dag skaper forvirring, bli borte.

Dette opplever jeg som selve kjernen i problemet. I prinsippet skal pinsemenigheter bare ha en rådgivende funksjon overfor hverandre. Men vi har nå fått pinseledere med så sterke lojalitetsforventninger at de bruker pressmetoder som endog lammer deres egne prinsipper. Skal noe kunne vokse, må det få være fritt. Binder man noe for stramt, tar man fra det muligheten for vekst. Dette er et problem som er vel kjent i den organiserte kristenhet. Det er bare så mye vondere når du opplever dette i en sammenheng hvor du hadde forventet noe annet.

Ten Center-arbeiderne har i en årrekke drevet oppsøkende arbeid på «strøket» i Oslo, og har opparbeidet seg en stor tillit og kontakflate blant narkomane og prostituerte. Over hundre hardt rammede stoffmisbrukere lever i dag et normalt liv i samfunnet på grunn av dette arbeidet, flere av dem er også kjente forkynnere. Bildet: Jan Eriksen leder arbeidet på gata, og er daglig på «strøket».

Noen vil kanskje tro at Ten Center har vært «på viddene» og at det nå gjelder å redde det som reddes kan. Men få virksomheter har vel vært så flinke som Ten Center til stadig å informere om hva de driver med og hva slags planer de har for framtida. De som har mottatt denne informasjonen, i første rekke gjennom Ten Center Nytt, har fått et tillitsforhold til arbeidet.

Hvetekornet: - Dere tror ikke at årsaken til denne konflikten ligger i at dere er «solospillere» som ikke kan innordne seg andre? Har det vært vilje til samarbeid fra deres side?

Steinar Skjennum: - Vår måte å prioritere på, vår måte å gjøre ting på, er kanskje noe forskjellig fra andres. Det er nok også en del av konflikten.

Ole Bjørn Urne: - Grunnleggende for et samarbeid er en viss grad av kontakt. Vi har hele tiden nettopp ønsket å fungere i et større fellesskap.

Svein Thorkildsen: - Skal det være et samarbeid, er det viktig at det eksisterer et tillitsforhold. Hensikten med vårt utspill overfor pinsemenighetene var da også å få vite om dette tillitsforholdet var til stede. Vi ante jo at tillitsforholdet ikke var som det burde, men vi må innrømme at vi ble overrasket da det viste seg å stå så dårlig til med det som det faktisk gjorde. På et slikt grunnlag av mistillit er det umulig å få til et samarbeid.

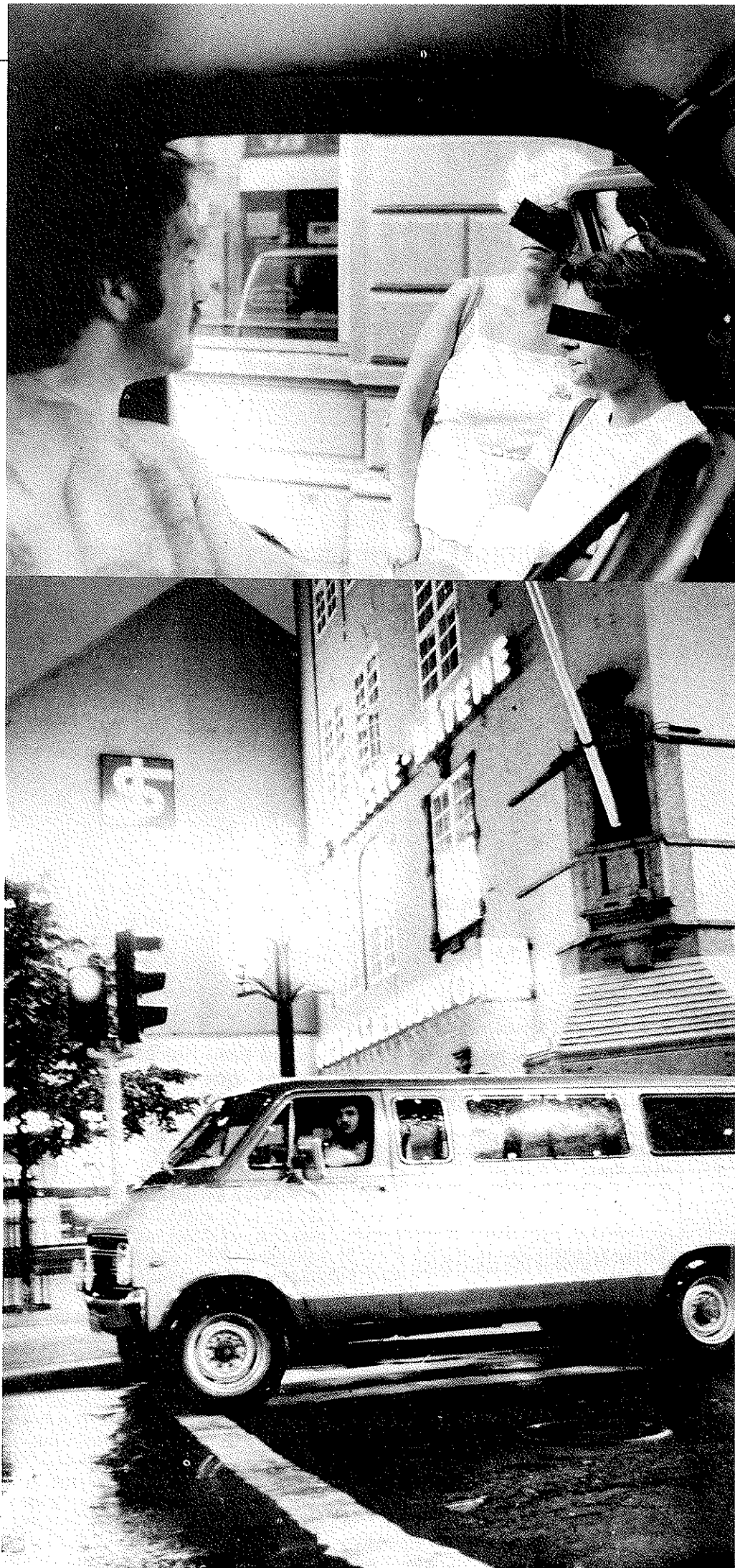
Steinar Skjennum: - Jeg kan bruke meg selv og den menighet jeg betjente på Nannestad som et positivt eksempel. I den tiden Ten Center hadde rehabiliteringsarbeid på Nannestad, fulgte jeg stadig med i hva som skjedde på gården, og jeg opplevde aldri ting der som svekket min tillit til arbeidet. Var det noen som sviktet, var det heller vi som menighet som ikke levde ut fellesskapet på en måte som kunne fange opp de som gikk ut av programmet.

Herlighetsteologi?

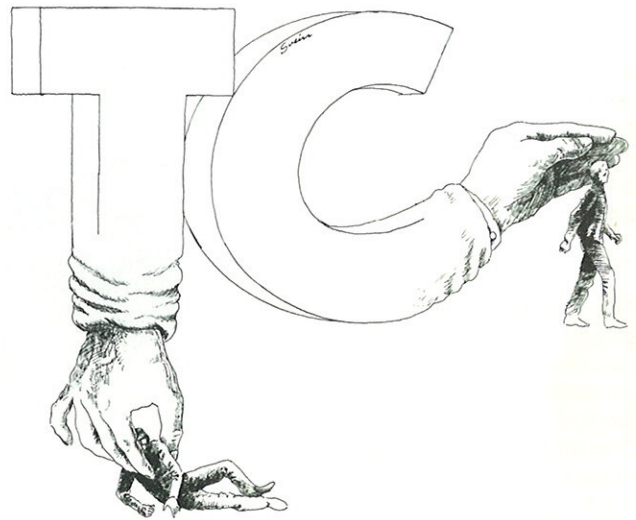
Hvetekornet: - Det har vært hevdet at konflikten mellom Ten Center og pinsebevegelsen er et oppgjør med herlighetsteologien.

Ole Bjørn Urne: - Dette er ikke riktig. Det er sant at vi tror at Gud er god og at Han vil fylle våre behov slik at vi har overflod til å hjelpe andre. Det er nettopp vårt mål: Å hjelpe andre, gi videre det vi selv har fått. Guds ord sier at det er saligere å gi enn å få, så vi ønsker ikke i første rekke å få, men å gi.

Forts. side 54

Hva er hovedpunktet i Ten Center saken?

Fra et av de siste representantskapsmøtene i Salem, Oslo, hvor Ten Centers framtidige skjebne ble beseglet. Anne Beth og Ole Bjørn Urne, som gjennom 14 år har bygget opp Ten Center til hva det er i dag, sitter på første benk sammen med Joar Kristiansen (nestformann i det sittende styret) og Aril Svartdahl, som var talsmann for det gamle styret.

skal ikke være utenom pinsevennernes arbeid. Men vi er ikke opptatt av å gjøre pinsevenner av de narkomane, som noen har hevdet. Er det en som blir reddet fra narkomani som har bakgrunn f.eks. i Metodistkirken, vil vi anbefale ham å oppsøke det kristne miljøet han kjenner fra før. Jeg har gått så langt som å si at dersom en av de vi redder fra narkomani, sier han er katolikk og føler seg hjemme i «Den hellige jomfru Marias kirke», så vil vi be ham kontakte den menigheten. Det primære er å få dem ut av narkomanien, vårt primære mål er ikke å gjøre dem til pinsevenner.

Du tror med andre ord på en tverrkirkelig profil i dette arbeidet?

- Pinsevennene skal drive dette arbeidet, men de som har en annen kristen bakgrunn, vil vi anbefale å gå tilbake dit de kommer fra. Men vil de bli i pinsebevegelsen, takker vi Gud for det. Det å vinne sjeler for Gud er det viktigste. Ten Center må ikke være noe menighetsmiljø, de må sende folk videre til andre menigheter. Om Ole Bjørn Urne og hans medarbeidere vil drive et lignende arbeid, så Gud velsigne dem til det. Men la Ten Center, som vi ønsker å ha i pinsebevegelsen, få lov å være der det er. Ten Center er startet i pinsevennernes regi og bør fortsatt drives slik.

- Tror du ikke det er viktig å beholde de arbeiderne som har vist seg dugelige i en slik tjeneste?

- Nei. Gud har ikke gjort seg avhengig av verken meg eller noen annen person i noe arbeid. Vi har tro for å finne nye arbeidere.

Vi har spurt et par av de forstanderne som har engasjert seg sterkest i saken omkring Ten Center, om hva de mener er hovedpunktet i denne saken.

Tekst: Rolf Erik Janøy
Foto: Svein Thorkildsen

Pinsevennene skal drive Ten Center

Arvid Kittilsen er forstander i Filadelfia, Moss, og er nå nyvalgt styremedlem i Ten Center Østlandet.

Kittilsen henviser først og fremst til det som allerede har stått i pressen om saken, og mener at han ikke har noe å tilføye til det.

- Der står det at dere nyvalgte styre-

medlemmer forlot det første styremøtet. Er dette riktig?

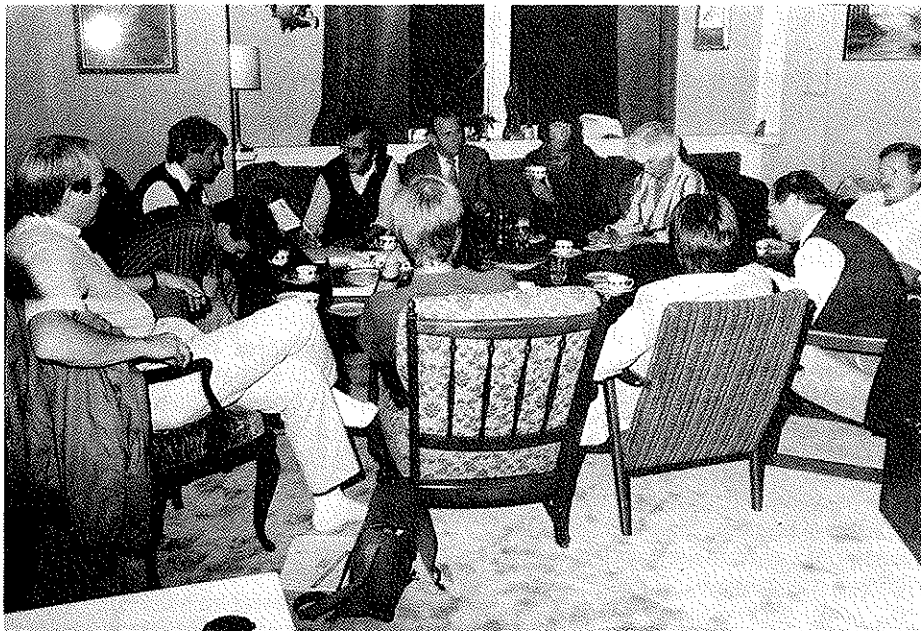
- Ja, vi fire forlot styremøtet uten å behandle noen saker fordi representanter for Ten Center-arbeiderne møtte. Disse har jo sagt at de vil si opp, derfor henviste vi til paragraf 9 og 10 og forlot møtet.

- Hvorfor har du engasjert deg så sterkt i denne saken?

- Jeg har engasjert meg svært sterkt, men jeg vil ikke si noe om hvorfor. Det skaper bare uro.

- Kan du ikke si noe om en eventuell åndelig årsak til ditt engasjement?

- Ten Center-arbeidet er et viktig arbeid blant narkomane. Vi har nå hatt dette arbeidet i gang i 15 år, og jeg mener at det fortsatt skal forbli i pinsebevegelsen. Vi er opptatt av å redde narkomane, og dette

Det sittende styret i Ten Center, etter at det har blitt klart at de ikke lenger har tillit blant flertallet av Pinsemenighetenes representanter. Fra venstre Walther Mannsford (arbeider), Fred Jakobsen, Steinar Skjennum (formann, delvis skjult), Aril Svartdahl, Rolf Skaug, Ingjerd Kaldheim (arbeider), Evelyn Kjellhovd, Ole Bjørn Urne (daglig leder), Isak Myhrer, Joar Kristiansen og Tor Arne Larsen (begge med ryggen til).

- Har dere konkrete planer om å fortsette Ten Center-arbeidet når dere nå sitter igjen med et styre uten arbeidere?

- Javisst. Hvis ikke, hadde ikke det som nå har skjedd, hatt noen mening. Jeg har ikke gått inn i styret for å være med på å nedlegge dette arbeidet. Ten Center er primært pinsebevegelsens arbeid, og slik vil vi det skal forsette.

En prinsipp

Gunnar Harkestad, Betania, Larvik, har også vært en sentral talsmann for at Ten Center skulle få nye styremedlemmer, selv om det ville innebære at arbeiderne trakk seg ut. Vi spurte ham hva hans engasjement grunnet på:

- For meg er det viktig at dette arbeidet bevares innenfor pinsebevegelsen. Jeg hadde håpet at Urne og arbeiderne hadde kunnet samarbeide innenfor de retningslinjer og statutter som foreligger. Jeg har ellers ikke noe personlig engasjement imot noen, jeg har kun sett på dette som en prinsippsak.

- Er disse prinsippene viktigere for deg enn at arbeiderne kunne fortsette å redde narkomane gjennom det arbeidsredskap de gjennom mange år har bygget opp rundt Ten Center med eiendommer osv.?

- Om en skal tenke på arbeidet blant narkomane, tror jeg ikke det er noe tap at Ole Bjørn Urne og hans medarbeidere nå oppretter et eget arbeid. Jeg kan ikke tenke meg at det kommer noe konkurranseforhold inn i bildet. Kan de opprette et arbeid i tillegg til Ten Center Østlandet, så Gud velsigne dem. Kan vi få to gode arbeidsredskaper med Ole Bjørn Urne i det ene og Ten Center Østlandet i det andre, vil jeg bare velsigne det. Jeg håper i så fall det kan bli et godt samarbeid.

- Hva forventer du av det nye styret?

- Kun at de følger statuttene for Ten Center Østlandet. Ellers vil jeg at de skal ha frie hender, slik det tidligere styret også hadde.

- Tror du det blir enkelt å finne nye arbeidere?

- Jeg har sagt at dersom Herren løfter noen ut av et arbeid, så er det Herrens sak å finne de som skal erstatte disse.

- Hva tror du er årsaken til den mistillit som har kommet til uttrykk overfor Ten Center og det tidligere styret?

- Det har kommet fram at de benytter seg av forkynnere som ikke er våre, eller som står i konflikt med pinsebevegelsen. Likeså at de holder møter i leide lokaler istedenfor i pinsemenigheter. Dette er ikke mine ord, men det er blitt sagt under samlingene hvor forholdet mellom Ten Center-arbeiderne og pinsebevegelsen har vært drøftet.

Viktigst at arbeidet får fortsette

Arild Svartdahl, Filadelfia, Mysen er en av de forstanderne som har ønsket å gi Ten Center-arbeiderne frihet til å drive Ten Center utenfor pinsebevegelsen når de selv har uttrykt ønske om dette.

- Hvor mange av menighetene på Østlandet gikk inn for det synet på saken som dere stod for?

- Det var 30 stemmer som gikk inn for gjenvalg av det gamle styret, vel vitende om at det ville arbeide for en selvstendiggjørelse av Ten Center. Statuttene sier at menighetene har to stemmer hver, derfor er det grunn til å anta at ca. 15 menigheter ønsket dette. De ca. 25 andre gav til kjenne at de ville beholde Ten Center innenfor pinsebevegelsen selv om de visste at dette ville få alvorlige konsekvenser.

- Hvilke alvorlige konsekvenser er det du tenker på?

- Først og fremst at alle arbeiderne da ville

si opp sine stillinger. Mitt personlige ønske har aldri vært at Ten Center skal frigjøres fra pinsebevegelsen. Men når arbeiderne har funnet det vanskelig å fortsette under de rådende forhold, så har det viktigste for meg vært å legge til rette for at dette arbeidet blant narkomane kunne bevares med de arbeiderne som hele tiden har drevet det.

- Du har selv arbeidet i Ten Center og sittet i styret i 10 år, noen av dem også som formann. Hva er ditt inntrykk av arbeiderne fra denne tiden, sett i lys av den mistillit som en del menigheter nå har gitt uttrykk for?

- Gjennom å ha sette dette arbeidet på nært holde i mange år, har jeg fått stor respekt for det Ole Bjørn Urne og hans medarbeidere har gjort for hjelpe narkomane. Derfor har jeg som styremedlem ønsket å legge til rette for at de kan få best mulige arbeidsforhold. Jeg har lenge vært klar over at det har utviklet seg en distanse mellom Ten Center og en del av pinsebevegelsen, men det viktige for meg har vært at dette arbeidet blant narkomane kunne fortsette.

- Kunne pinsemenighetene gjort noe for å unngå den situasjon man nå er kommet i?

- Mitt inntrykk er at de menighetene som var skeptiske, mye sterkere burde ha søkt å inkludere Ten Center og dets arbeidere. Da kunne de hatt større muligheter for å påvirke utviklingen. Det var viktig for disse menighetene at Ten Center ikke skulle ha kontakt med visse forkynnere og virksomheter, men for Ten Centers arbeidere har det vært like viktig å kunne beholde denne åpenhet. Etter min mening har dette punktet vært for sterkt fokusert, det er et for tynt grunnlag å bygge mistillit på. En mistillit som forøvrig er blitt sterkt overdrevet og som ikke burde fått så store konsekvenser.

- Hvordan tror du nå utviklingen vil bli i dette arbeidet?

- Jeg er redd for at vi som pinsebevegelse ikke vil være i stand til å fortsette Ten Centers virksomhet uten de arbeiderne som hadde kallet og visjonen for det. Vi får avvente situasjonen og se hva de menigheter som har gått inn for denne løsningen, nå vil gjøre. Men skal jeg være ærlig, har jeg større tillit til det arbeidet som Ole Bjørn

Forts. side 55

Her er bakgrunnen for Ten Center-saken:

«— EN AJOURFØRING TIL VIRKELIGHETEN »

Denne saken berører viktige spørsmål om samarbeidsforhold innen kristen virksomhet. Hvor stor frihet bør vi gi hverandre når det gjelder bruk av Herrens vitner? Hvor lojal skal man være overfor krav fra sentralt hold om hvem man skal ta avstand fra?

Tekst: Rolf Erik Janøy

Ten Center ble startet på Oslos gater i 1971. Uten tanke på å drive noen organisert virksomhet, begynte Ole Bjørn Urne og et tverrkirkelig team å oppsøke byens ungdomsmiljøer for å vinne mennesker for Kristus. De kom da i kontakt med narkomane som ville bli kristne. Snart ble det behov for flere medarbeidere og et sted å ta de nyfrelste til. De fikk bruke et kondemneringshus i Totengata, og i 1972 ble denne saken tatt opp under pinsevennenes predikantkonferanse og arbeidet fikk navnet Ten Center. Det var de som ønsket at dette skulle bli et landsomfattende arbeid, men

Urne satte seg bestemt imot at Ten Center skulle bli en organisasjon. Han ønsket å stå for pinsevekkelsens gamle syn om en lokal virksomhet i samarbeid med lokale, selvstendige menigheter.

Skepsis

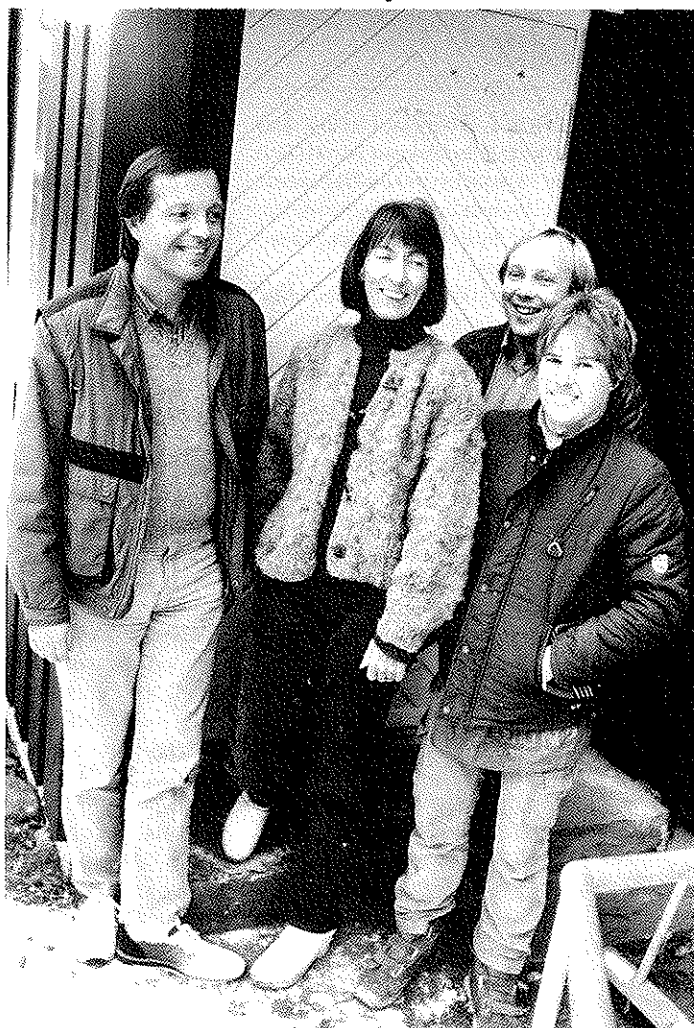
Etter hvert som arbeidet vokste, ble det aktuelt å få et ordnet juridisk forhold, tilknyttet flere menigheter. Urne, som selv kom fra pinse- bakgrunn og i mange år har vært medlem i Filadelfia, Oslo, fant det naturlig å knytte seg til pinsemenighetene på Østlandet som han hadde samarbeidet med fra starten. Høsten 1979 ble Ten Center en stiftelse hvor det etter Urnes forslag het i paragraf 2: «Stiftelsen skal drive sitt arbeid

i overensstemmelse med pinsebevegelsens lære og prinsipper og i nær tilknytning til pinsemenighetene på Østlandet.»

På denne tiden hadde striden omkring virksomheten i Sarons Dal pågått i flere år. Ole Bjørn Urne hadde ikke tatt noe brudd med Aril Edvardsen under denne striden. Han dro til Sarons Dal på samme måte som han tok med seg medarbeidere og nyfrelste til pinsevennenes sommerstevne på Hedemarkstoppene når det var ønsket. Tross sterkt press, spesielt fra hans egen menighet, var det en samvittighetssak for Urne ikke å ta avstand fra Edvardsen, slik det ble krevet.

Noen særlig aktiv støtte for Sarons Dal ble Urne aldri. Hans engasjement har først

På bilde til v. står Ole Bjørn Urne sammen med noen av arbeiderne i Geitmyrsveien, som de nå må forlate. Bildet til h. noen av Ten Center arbeiderne fra v. Christian Chernus, Ingjerd Kaldheim, Walther Mannsford og Vidar Bullen.

Urne har hatt stor pågang av journalister de siste ukene, her er det «Dagbladet» som vil ha en kommentar.

og fremst vært knyttet til nøden for de narkomanes frelse. Han er grunleggeren og pioneren i Ten Center, og han har hele tiden stått sentralt i dette arbeidet, bortsett fra en periode da han var en av forstanderne i pinsemenigheten Zion, Stavanger.

Da han i 1979 gikk inn for en formell tilknytning av Ten Center til pinsebevegelsen, må han ha regnet med at striden omkring Sarons Dal var et tilbakelagt stadium. Det å gi Ten Center over til menighetene på Østlandet formelt og juridisk, var et uttrykk for troen på et nært samarbeid med lokale pinsemenigheter. Det skulle vise seg at på dette punkt tok han feil. Selv om Ten Center nå offisielt var et av pinsevennernes felles tiltak, var skepsisen mot hans person fra ledende brødre den samme. En skepsis som gjorde det umulig å normalisere forholdet, og som ble en stadig slitasje i det krevende arbeidet med å rehabilitere narkomane. Hans manglende avstandtagen fra Sarons Dal ble fortsatt sett på som så alvorlig at han og Ten Center ble satt på siden i ulike sammenheng.

Visjon for vekkelser

I de senere år har Ten Center utviklet seg til å bli noe mer enn en institusjon som tar seg av narkomane. Det er oppstått et miljø rundt dette arbeidet. De beskriver det selv som «en livskraftig del av Guds menighet i Oslo, med eget lederskap, møtevirksomhet og evangelisering». Urne og hans medarbeidere har fått visjon om en vekkelser i Oslo som vil være et Guds verk som angår alt Guds folk i byen. Denne overbevisning har gjort at de har stilt seg åpne for fornyelsesstrømninger, forkynnere og virkeformer som ikke er allment akseptert i Den norske pinsebevegelsen.

Det ble ofte sagt at Ten Center var et fellestiltak innen pinsebevegelsen, men «kartet stemte ikke med terrenget». Arbeiderne fikk en økende kjensle av at man i virkeligheten ikke var inkludert i bevegelsen.

Ten Center-arbeiderne var kommet i klemme under krav om lojalitet til et pinselederskap som var sterkt opptatt av hvilke forkynnere man kunne samarbeide med. Det var under disse forholdene at tanken vokste fram om at det ville være en fordel for alle parter om Ten Center stod fritt i forhold til pinsebevegelsen.

Lewi Pethrus sa ved en anledning at en av farene ved et kirkesamfunn som vil bestemme over andre, er at dersom man låser døren til et rom, får folk trang til å komme seg ut. I mars i år sendte derfor styret ut et brev til pinsemenighetene på Østlandet der de åpent la fram disse tanker, og bl.a. ba om at paragraf 2 ble endret til å lyde slik: «Stiftelsen skal drive sitt arbeid på et kristent evangelisk grunnlag og være forpliktet på hele Bibelen som Guds ord.» Det ble understreket at dette ikke innebar noen avstandtagen fra «brødre og søstre som tjener Herren i pinsesammenheng, eller at vi ikke fortsatt vil samarbeide med pinsemenigheter som måtte ønske det». Man ønsket å være tro mot den visjon Gud hadde gitt for arbeidet, uten å være et «uromoment i pinsebevegelsen». Selv om styret så på denne forandringen som av mer formell karakter, «tror vi det er viktig også å ajourføre slike ting til virkeligheten», som det het i styrets brev til menighetene.

Intet kompromiss

I utgangspunktet ønsket ikke Ten Center-arbeiderne adskillelse fra pinsebevegelsen, men tillit og frihet. Men etter de holdninger og taktiske manøvreringer som kom til uttrykk under flere representantskapsmøter i vår og høst, ble det klart for arbeiderne at det ikke nyttet med noe kompromiss. De gjorde det derfor klart at dersom man ikke ville følge deres henstilling om en selvstendiggjørelse av Ten Center, ville dette bli oppfattet som mistillit til arbeiderne og det sittende styret.

«Arbeiderne så ingen framtid i å tilpasse

seg de betingelser som forventes av et samarbeid i pinsebevegelsen. Man har opp gjennom årene hatt rikelig anledning til å finne ut hvordan det fungerer. Det er derfor et gjennomtenkt standpunkt at dersom det ikke blir gjenvalg, vil arbeiderne trekke seg og etablere et eget arbeid», het det i styrets innkalling til representantskapsmøte i oktober.

På dette møtet hadde noen av de større menighetene tenkt å stille forslag om at Ten Center måtte få den frihet de ønsket. Disse fikk ikke anledning til å framsette sitt forslag. Under en forberedende samling som er blitt betegnet som et «fraksjonsmøte», ble nemlig en del forstandere enige om å foreslå at man skulle snu opp ned på den tilsendte saklisten. Man ville velge styremedlemmer før det ble gitt anledning til samtale om valget. Dette forslaget fikk 41 stemmer mot 40.

Etter dette ble det flertall for å skifte ut alle de sittende styremedlemmer som stod på valg, trass i at disse var villige til å ta gjenvalg. Styrets forslag ble forkastet - Ten Center skulle fortsatt være et arbeid innenfor pinsebevegelsen, selv om dette innebar at arbeiderne ville gå. Etter at dette vedtaket var gjort, ble møtet oppløst uten noen innlegg eller flere forslag, saken var jo allerede avgjort.

Det ble siden heller ikke mulig å avholde styremøte, da de nyvalgte styremedlemmene mente at de Ten Center-arbeidere som var innvalgt i styret, ikke skulle møte fordi de hadde varslet oppsigelse. Arbeiderne på sin side henviste til at de ennå ikke hadde gitt en formell oppsigelse til styret, og at de ville være med å bidra til en smidig overgang til den nye situasjonen som Ten Center nå er i.

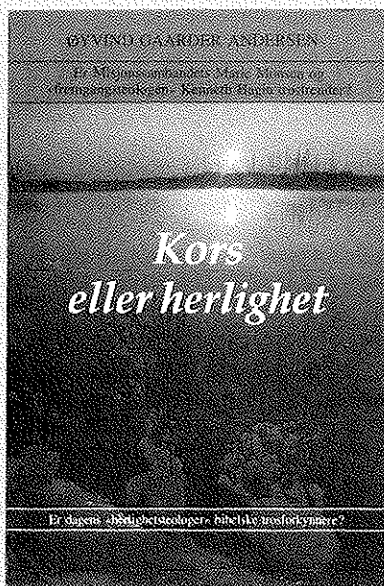
«Senteret»

Ole Bjørn Urne og hans medarbeidere har nå stiftet «Senteret» som juridisk vil ha det samme grunnlag som Ten Center, dog uten noen formell tilknytning til et kirkesamfunn. Utfra denne stiftelsen vil de fortsette det samme arbeidet som de nå i mange år har drevet.

Det er liten grunn til å anta at denne virksomheten vil utvikle seg særlig annerledes enn det som alt hadde skjedd under navnet Ten Center. De har erklært at de «vil samarbeide med alle kristne på åndelige premisser og leve i den erkjennelse at de bare utgjør en del av Guds verk. Et overordnet mål er å bli bevart bevegelig for Herren slik at vi kan være en kanal for det Han vil føre fram i endetiden.» Dette skriver Ole Bjørn Urne i en orientering.

Forts. side 55

Øyvind Gaarder Andersen:
Kors eller herlighet?
Ansgar Forlag, 112 sider, uinnb.

Begrepet «herlighetsteologi» har vært flittig brukt i Norge de seneste år, det er blitt et særnorskt begrep som det er vanskelig å finne paralleller til i andre språk. Ordet er først og fremst brukt om nokså ulike variasjoner av «trosforkynnelsen» av de som stiller seg mer eller mindre kritisk til den.

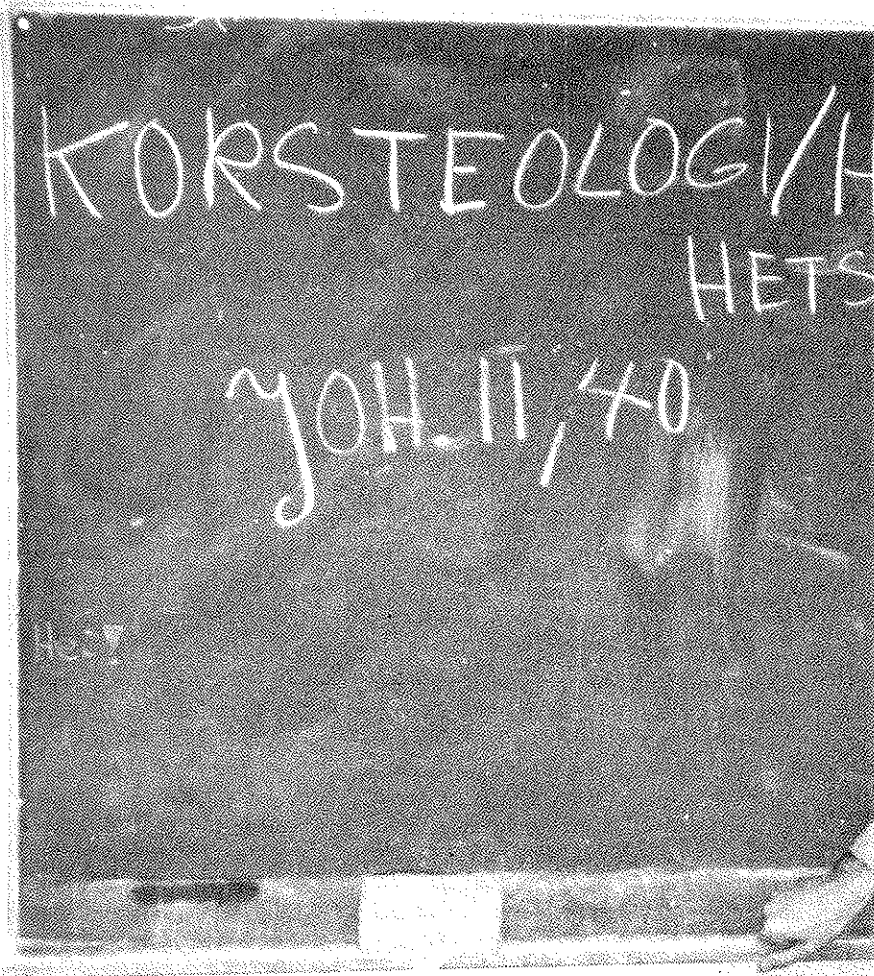
Siden det er nesten umulig å få vite hva man egentlig mener med dette uttrykket, har det vært godt egnet til å skape frykt og ikke så liten forvirring. Det kan f.eks. sies om en forkynner at han er «påvirket av herlighetsteologien», og selv om man ikke riktig vet hva det betyr, kan et slikt «stempel» være nok til å mistenkeliggjøre en person i vide kretser. Etter hvert som temperaturen i debatten omkring dette mangfoldige begrep har steget, har noen endog hevdet at herlighetsteologien er den største trussel mot kristenheten i vårt århundre!

På bakgrunn av denne uryddige debatten er det fint at vi nå har fått en bok som gir innsikt i og perspektiv over dette teologiske moteordet. For alle som er opptatt av begrepet «herlighetsteologi» og debatten omkring det, vil Andersens bok være en nyttig innføring. Selv om boken ikke gir noen fullstendig behandling av dette omfattende tema som berører emner som Guds vesen, menneskets natur og troens egenart, så er det en lettlest og interessant bok.

Andersen har endog maket å gi et aktuelt debatt-emne en ikke liten oppbyggelig vri i denne boken. Over halvparten av boken er skrevet under hovedoverskriften «Hva sier Bibelen». Her behandles emner som Guds herlighet, Jesu trosforkynnelse, helbredelse, våre materielle behov og spørsmålet om tro er en teknikk. Mange tankevekkende og oppbyggelige sannheter kommer fram på en balansert og inspirerende måte i denne delen. Det er tydelige at det er viktig for Andersen å prøve alt på Guds ord, og å la det være det avgjørende. Han makter også å ta opp dette emnet uten å angripe kristne som måtte være uenige med ham.

Han vil nok i tiden framover bli angrepet fra ulike hold, kanskje ikke minst fra de som

Forts. side 58

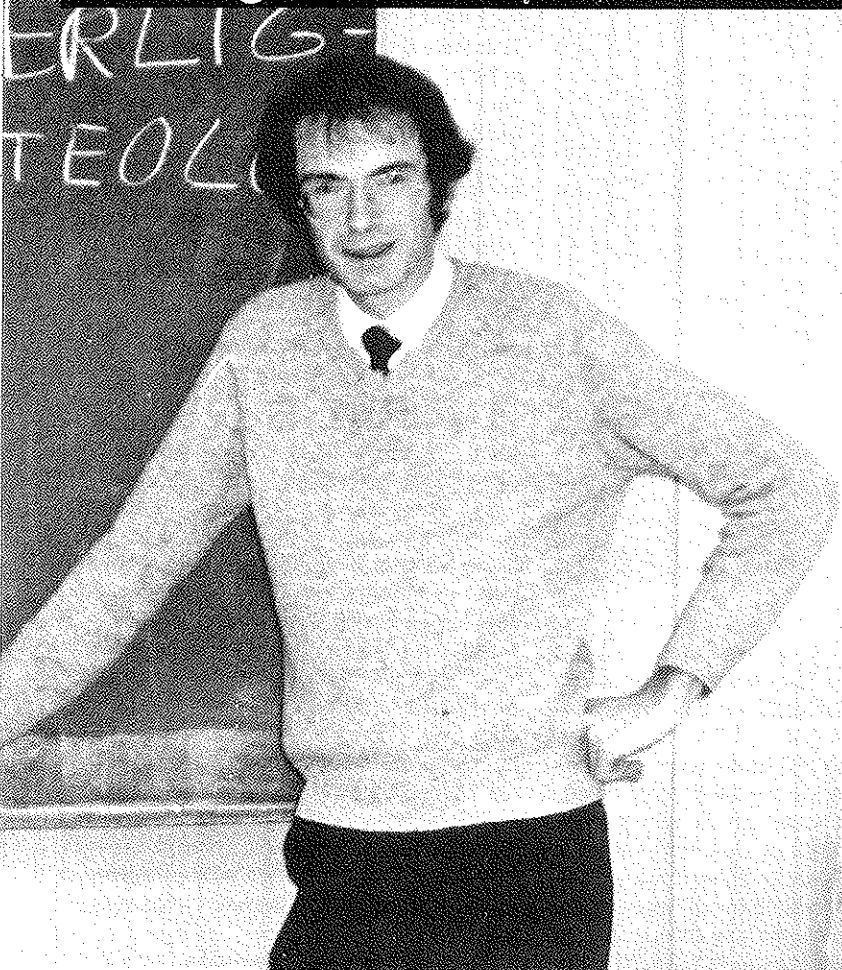

Gi plass for tros- forkynnelsen

- Debatten om «herlighetsteologi» har rast heftig i den senere tid. Kritikken mot denne form for forkynnelse har vært skarp. Faren er at man gjør dette begrepet altfor vidt. Man kommer lett i skade for å tilskrive forkynnere og grupperinger oppfatninger de ikke står for.

Dette sier bibelskolelærer Øyvind Gaarder Andersen, som har skrevet en bok om dette emnet.

Tekst og foto: Magne Vågnes

- Den sterke kritikken mot trosforkynnelsen står i fare for å kvele det viktige anliggendet bak denne: Den sterke lengselen etter å oppleve mer av Gud og se mer av Guds kraft i virksomhet. Men noe av kritikken er berettiget, mener han.

I sin bok «Kors eller herlighet?» trekker Øyvind Gaarder Andersen også paralleller mellom vår tids trosforkynnelse og den forkynnelse som preget vekkesbevegelser i kirkehistorien. Trosforkynnelse har hatt sin plass i våre tradisjonelle kirkesamfunn tidligere, det burde derfor ikke foreligge noe hinder for at trosforkynnelse skulle få plass i de samme kirkene i dag, mener han.

Hvetekornet: - Hvordan definerer du begrepet herlighetsteologi?

Øyvind Gaarder Andersen: - Herlighetsteologi er et ord som kan bety mye forskjellig. Luther brukte det i Heidelberg-disputasjonen i 1518. Da gjaldt spørsmålet bl.a. erkjennelsen av Guds vesen. For Luther er den sanne teologi å finne i Kristus korsfestet. Sann teologi er korsteologi.

I dagens situasjon er herlighetsteologi først og fremst brukt om trosforkynnelse av forskjellig slag. Men ser vi på forkynnere som stemples som herlighetsteologer, så forkynner de ganske ulike ting. I Sverige bruker man et ord som også har fått inn-

pass her i landet, nemlig «framgangsteologi». I to svenske bøker om framgangsteologi, den ene av en gruppe Uppsala-studenter, tas Norman Vincent Peale med sin positive tenkning og Robert Schuller med sin mulighets-tenkning fram som eksempler på framgangsteologer sammen med Yonggi Cho, Kenneth Hagin og en del andre. Den andre boken, av Antonio Barbosa da Silva ved universitetet i Uppsala, tar også Peale, Stanley Sjöberg og Hagin som eksempler på framgangsteologer. Det er klart at forkynnelsen hos de som er nevnt her, er svært forskjellig.

Motsetningen til «herlighetsteologi» sies å være «korsteologi». Men ser vi på forkynnelsen til «herlighetsteologer», finner vi at mange av dem også er korsforkynnere. Jesu kors inntar en sentral plass, og likeledes understrekes det sterkt at den kristne skal ta sitt kors opp og følge Jesus.

For å være bibelske, må vi predike både korsteologi og herlighetsteologi. Begge deler har sin plass. Vi kommer aldri utenom Jesu kors. Det er selve grunnlaget. Enhver forkynnelse som savner forankringen i Kristi kors - enhver forkynnelse som ikke har det som sitt sentrum - er kommet på avveier. Og dernest har Jesus kalt oss til å etterfølge Ham. Det er klart at det innebærer lidelse, offer og smerte. For det tredje, så er

- Vi skulle ha en langt større generøsitet overfor hverandre og ønske hverandre Guds velsignelse heller enn å dømme hverandre. Øyvind Andersen ønsker å beskrive herlighetsteologien fra en positiv vinkel og drøfte hva Bibelen sier om denne type forkynnelse, sier han selv.

det ikke vi som skal være store og sterke. Hvis vi er det, er vi en hindring for Gud. Det er når vi er helt avhengig av Ham, at Han får slippe til.

Det er bibelsk å tale om korsteologi. Men det utelukker på ingen måte herlighetsteologi. Tvert imot, Jesus selv har jo sagt at «hvis du tror, skal du se Guds herlighet». (Joh 11,40). Det er hva Han ønsker for oss. Som jeg har skrevet i boken, er Guds vilje for oss at vi i størst mulig grad her på jorden skal få oppleve en forsmak av den herlighet som venter oss i evigheten. Og ifølge Jesus har det med tro å gjøre: «Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du se Guds herlighet?» Derfor er det et viktig anliggende i den trosforkynnelse som vi har i dag. Ikke alt er like sunt, men selve anliggendet er viktig og bibelsk.

Bibelsk trostradisjon

Det er problematisk å bruke uttrykket «herlighetsteologi», fordi det kan legges så mye forskjellig i det. Det brukes om ulike retninger, om bibelsk og balansert forkynnelse - og om forkynnelse som har mistet balansen.

Hvetekornet: - Kanskje vi skulle slutte å bruke uttrykket?

Øyvind Gaarder Andersen: - På mange måter ja. La oss i alle fall være forsiktige med å sette folk i bås. Hver enkelt forkynner må bli bedømt for seg.

Hvetekornet: - Står vi overfor en ny type teologi?

Øyvind Gaarder Andersen: - Det er intet nytt under solen, sier Predikeren. Det beste i dagens trosforkynnelse er helt på linje med det beste i eldre trosforkynnelse. Vi kan tale om en bibelsk trostradisjon.

Jeg holder nettopp i disse dager på å lese en biografi om George Müller og ser hvordan han startet barnehjem i tro til Gud. Hans hovedmålsetting var faktisk å vise mennesker at Gud svarer på bønn - at det går an å stole på Gud. Og målsetting nummer to: Å avhjelpe den sosiale nøden som rådet på den tiden. Müller fulgte det prinsippet at han aldri fortalte noe menneske om sine behov. Han fortalte det bare til Herren. Ofte var det slik at de på formiddagen manglet mat til ettermiddagen. Men alltid kom det de trengte. Etter hvert ble det slik at han underholdt et par tusen barn på denne måten.

Eller man kan lese om Hudson Taylor, som forøvrig var sterkt inspirert av Müller. Eller Marie Monsen, som igjen faktisk hentet inspirasjon fra både Müller og Taylor. Hos disse finner jeg den samme trosinnstilling som hos flere av dagens ledende trosforkynnere. I min bok påpeker jeg de parallellene vi kan finne mellom f.eks. Smith Wigglesworth, Marie Monsen, Yonggi Cho og Kenneth Hagin. Hvis vi tar for oss *hovedlinjene* i moderne trosforkynnelse, så finner jeg den bibelsk. Men den er ikke ny. Den er i tråd med eldre trosforkynnelse.

Hvetekornet: - Hva vil du si er de hovedsaker som skiller herlighetsteologi fra korsteologi?

Øyvind Gaarder Andersen: - Jeg mener at egentlig er det ingen motsetning mellom herlighetsteologi og korsteologi. Dersom herlighetsteologien skal være bibelsk, må den også være korsteologi. Luther har rett når han sier at sann teologi er korsteologi. Den sanne teologi er å finne i Jesus Kristus og Ham korsfestet.

Men det innebærer ingen motsetning til det å se Guds herlighet åpenbart her på denne jord. Selvfølgelig kan vi ikke få se den fullt ut. Det vil alltid være tale om et «allerede» og et «ennå ikke». Men vi skal få oppleve en forsmak. «*Er det med Guds Ånd jeg driver ut de onde ånder, da er jo Guds rike kommet til dere*» (Matt 12,28). Guds rike er her og vi skal få oppleve en forsmak. Herlighetsteologi er bibelsk under forutsetning av at den også er korsteologi. Men dersom korsteologien eller korsdimensjonen kommer bort - dersom den mister sin forankring i Jesu kors og betoningen av Jesu etterfølgelse forsvinner - da er det blitt en ubibelsk herlighetsteologi. Den har mistet sin forankring i Skriften. Dersom denne forkynnelsen er en legitimering av suksess og framgang egoistisk forstått, da er man kommet på avveier.

Brytninger

Hvetekornet: - Hva tror du er årsaken til den sterke kritikken mot herlighetsteologien?

Øyvind Gaarder Andersen: - Grunne kan være mange. En del skyldes uvitenhet og misforståelser. En del skyldes uviligheter fra noen av dem som framstår som representanter for denne type teologi. De har ikke alltid klart å beholde balansen. Det kan kanskje også komme av at ikke alle har like klart for seg hva Skriften sier om disse spørsmålene, men har oppfatninger som nok i høyeste grad kan grunne seg på tradisjoner, tradisjoner som ikke nødvendigvis harmonerer med Skriften. Og når man da hører forkynnelse som faktisk er skrifttro, så kan det bli reaksjon fordi det ikke er hva man er vant til å høre. Vi må ha den samme innstilling som jødene i Berøa hadde. De gikk hjem og gransket Skriftene for å se om det som ble forkynt, stemte. (Apg 17,11)

Vi må huske at enhver vekkelse kirkehistorisk sett har ført til brytninger og har hatt vanskeligheter med å bli godtatt av det etablerte. George Whitefield som var en av forgrunnsskikkelsene i metodismen, fikk ikke tale i de engelske kirker. Man beskyldte ham for å være for radikal. «Veien var for smal og helvete for brennende.» I stedet prekte han utendørs, og tusenvis av kullgruvearbeidere, svartfargete i ansiktet av støvet fra gruvene, men med hvite render etter tårer, ble frelst. Vi kan finne lignende eksempler også i vårt land. Da pinsebevegelsen kom til landet, ble den ikke godtatt. Det ble veldige angrep. Om vi leser avisene fra den gang, tror jeg nok vi vil finne at de går dagens debatt en høy gang. Det som ble uttalt, var ganske sterk kost.

Øyvind Gaarder Andersen ved sin kontorpult på Ansgar bibelskole og teologiske seminar. Andersen vokste opp i pinsemenigheten Tabernaklet i Bergen. Han studerte senere teologi ved Menighetsfakultetet. Han har hatt et studieopphold i USA, ved The Melodyland School of Theology. Han avtjente verneplikten som marineprest. Videre har han vært pastor i Stabekk Misjonsmenighet i noen år. Han er nå ansatt ved Ansgar som lærer med to tredelers undervisningsstilling og en tredels stipendstilling. Han skal bruke stipendiet til å studere apologetikk, altså det vi kan kalle forsvaret for kristen tro. Øyvind Andersen er gift og har en sønn på ett og et halvt år.

Mer sjelesorg

Hvetekornet: - Men mener du ikke at det er behov for visse korrigeringer?

Øyvind Gaarder Andersen: - Jeg tror at «herlighetsteologiens» kritikere er inne på noe vesentlig når de sterkt understreker behovet for sjelesorg. Trosforkynnere har ikke alltid vært flinke nok til å se den siden. Man har forkynt et sterkt trosbudskap, men samtidig kanskje ikke vært nok oppmerksom på de konflikter mennesker kan få når de prøver å tro og ikke får det til - og det de ber om, ikke skjer. Det er helt sikkert utilsikket, men sterk trosforkynnelse kan skape en følelse hos mange av at de ikke strekker til, at de ikke er gode nok. Uten at det var meningen. Det finnes nok mye av selvfordømmelse og sårede følelser i forbindelse med tro.

Tro skal forkynnes like radikalt og sjelesørgerisk som Jesus selv gjorde det. Den balansen får vi ha som mål!

Tro og nådegaver

Hvetekornet: - Du har nevnt vekkelser og brytningstider opp gjennom kirkehistorien. Mener du at herlighetsteologien er en ny vekkelse?

Øyvind Gaarder Andersen: - Det er ingen ny vekkelse. Trosforkynnelse er ikke noe nytt. Jeg mener det er en høyst berettiget oppvåkning for hva Bibelen har å si om tro.

Vi opplevde pinsebevegelsen i begynnelsen av dette århundret. Senere fikk vi den karismatiske vekkelsen, med en ny betoning av Den Hellige Ånd og nådegaverne. Denne karismatiske vekkelse gjør seg jo fortsatt gjeldende. Vi kan f.eks. tenke på hva som skjer ved Fuller-seminaret, hvor John Wimber foreleser om tegn og unders betydning for kirkevekst. Lederen ved Fuller-seminarets School of World Mission, C. Peter Wagner, har lansert begrepet «Den tredje bølge». Den første bølge var pinsevekkelsen. Den andre bølgen var den karismatiske vekkelsen. Og den tredje bølgen kaller han «en ny oppvåkning i de tradisjonelle kirkesamfunn for Den Hellige Ånds bevegelse og betydning i forbindelse med kirkevekst».

Den senere tids sterke understrekning av tro hører også med i dette vekkelsebillet. Marie Monsen sier i forordet til en av sine bøker, *Alt er mulig for Gud*, at «med Åndens vekkelser vil vi også få en trosvekkelse». Det tror jeg er riktig. Denne dimensjonen må også få komme med. En sterk trosforkynnelse har vært med på å føre fram denne siden og understreket den. I den forstand vil jeg altså tale om en trosvekkelse. Vi behøver begge deler. Det er ingen motsetning - de utfyller hverandre. Og svært mye av den trosvekkelse vi ser, er nettopp sterkt karismatisk preget.

Hveteornet: - Tror du at sammen med den karismatiske vekkelser, som berører praktisk talt alle kirkesamfunn, vil en trosvekkelse også spre seg til alle kirkesamfunn?

Øyvind Gaarder Andersen: - Ja, det burde jo skje. Det er klart at når jeg snakker om karismatisk vekkelser og trosvekkelse er jo det en skinnmotsetning, fordi man trenger tro for i det hele tatt å ta imot noen karismatisk vekkelser. Man må tro at det Bibelen sier, er sant. Man må tro at nådegavene gjelder for vår tid. Tro er også en av Åndens gaver.

Men tro har jo også andre sider. Det kan være å tro for Guds rikes fremme eller for personlige behov. Vi skal få lov til å tro at Gud har omsorg for vårt jordiske ve og vel. Jesus lærte oss å be: «*Gi oss i dag vårt daglige brød.*» Gud virker også på forskjellige måter til helbredelse. Han helbreder direkte, Han helbreder gjennom nådegavene eller Han griper inn gjennom andre menneskers forbønn. Men vi behøver også å lære å tro for vår egen del. Hva skal vi gjøre hvis det ikke er noen som kan be for oss? Da kan vi gripe tak i Guds løfter, holde fast på dem og hvile i dem. Vi må ta dem til oss personlig og kjempe en troskamp som leder fram til seier på det punktet det gjelder. Leser vi Marie Monsens bøker, så er det nettopp dette hun holder fram. Vi skal ikke sette det ene opp mot det andre, men Gud virker på forskjellige måter.

Hveteornet: - Tror du at trosvekkelse vil komme i konflikt med de tradisjonelle kirkesamfunn?

Øyvind Gaarder Andersen: - Det burde absolutt ikke skje. Trosforkynnelse burde få plass i de tradisjonelle kirkesamfunn, slik den har hatt sin plass der tidligere. Det er galt om man skulle sette visse typer forkynnelse, som vi i dag kaller trosforkynnelse, opp mot tidligere tiders forkynnelse. Trosforkynnelse er ikke noe nytt, men vi trenger en ny oppvåkning også for denne siden av Guds ord. Ingen har kommet med mer radikale ord om tro enn Jesus. Vi trenger å se klart hva Han sa og ta det til oss, ta Hans ord på alvor også på det området. Alle som vil være bibelske, skulle være mottakelige for det Jesus har sagt, ta det til seg og praktisere det.

Det som er sørgelig med denne debatten, er at den har skapt unødige fronter. Det har vært for mye press til å ta avstand. Det er nesten som man tvinges til å ta stilling for

KURT OG ROLAND TIL OPPDAL I PÅSKEN

Store møter i Oppdal Samfunnshus. Skjærtorsdag, Langfredag, Påskeaften og 1. Påskedag kl. 19.30.

Evangelist Wiggo Abrahamsen og Sverre Granlund.

- Tilreisende må snarest ordne overnatting gjennom Oppdal turistkontor. Tlf. 074-21 760.
 - For andre opplysninger kontakt Marit Rognstad. Tlf. 074/21 663.
- Arrangør: Sionfjellets Center, Oppdal.

eller imot bestemte personer og grupperinger. Vi skulle ha en langt større generøsitet. Om noen har tro for å starte opp for seg selv, så får vi ønske dem Guds velsignelse. Og disse må ikke dømme dem som er i de tradisjonelle sammenhenger, men velsigne dem. Paulus sa: «Evangeliet blir i alle fall forkynt, det gleder jeg meg over.» Det er en innstillingen vi kunne trenge mer av, da blir vi ikke så snare til å dømme hverandre. Det behøves mer romslighet og generøsitet i norsk kristenhet. La oss erkjenne at «vi forstår stykkevis» (1 Kor 13,9) samtidig som vi streber etter å være «tro mot sannheten i kjærlighet» (Ef 4,15). «Døm ikke», sa Jesus. «For dere skal selv dømmes etter den dom dere feller over andre» (Matt 7,1).

La oss snakke sammen som søsken i troen i stedet for å grave oss ned i hver vår skyttergrav! Og la oss konsentrere oss om oppgaven framfor noen: Å vinne mennesker for Kristus!

Hvorfor bok?

Hveteornet: - Hva er bakgrunnen for at du har tatt disse spørsmålene opp til drøftelse og skrevet en bok om emnet?

Øyvind Gaarder Andersen: Debatten om «herlighetsteologi» har rast heftig i senere tid. Kritikken mot denne form for forkynnelse har vært skarp. Nettopp dette er én av grunnene til at jeg skrev boken «Kors eller herlighet». Jeg følte at den sterke kritikken kunne ha en kvelende virkning på den høyst berettigede lengsel som jeg tror ligger bak - i alle fall mye av - «herlighetsteologien»: Lengselen etter å motta mer av den Ånd og kraft som Bibelen taler om. Lengselen etter å se mer av Guds herlighet åpenbart, slik Skriften beskriver det. Dypest sett er det tale om gudslengsel, hunger etter samfunn med Gud selv. Derfor valgte jeg å beskrive herlighetsteologien fra en mer positiv vinkel og få fram det bibelske i dette. Dels ville jeg også klargjøre hva et par av retningene står for.

Jeg mener at en mann som f.eks. Hagin her i vårt land til dels er blitt framstilt på en misvisende måte. Man har ikke hatt klart

for seg hva han egentlig sier. I min bok har jeg forsøkt å skissere det som jeg oppfatter som hans vesentlige synspunkter, og videre drøfte hva Skriften sier om disse spørsmålene.

Hveteornet: - Kan du fortelle litt om hvordan boken er lagt opp?

Øyvind Gaarder Andersen: - Boken er delt opp i to hoveddeler. I første del ser vi på noen viktige representanter for «herlighetsteologien». Under overskriften «Positiv tenkning - mulighetstenkning» tar vi opp Norman Vincent Peale og Robert Schuller. Peale er den som kanskje mer enn noen forbindes med uttrykket positiv tenkning. Vi framhever at det er mye å lære av ham, men sier også at vi savner en klarere evangelisk profil. Mulighetstenkning er et nøkkelord for Schuller, noe som ikke minst har vært aktuelt for ham når det gjelder menighetsvekst.

Under overskriften «En bibelsk trosinje» tar vi opp Smith Wigglesworth, Marie Monsen, Kenneth Hagin og Yonggi Cho. På tross av forskjeller finner vi en bemerkelsesverdig likhet i deres syn på: Frelse, tro, Den Hellige Ånds utrustning, helbredelse og Guds omsorg for våre materielle behov. Listen med forkynnere kunne godt ha vært utvidet.

I bokens andre del ser vi nærmere på hva Bibelen sier. Vi tar bl.a. for oss begrepet «Guds herlighet», Jesu radikale ord om tro, sykdom og helbredelse, våre materielle behov og jordisk framgang, trosforkynnelse og sjelesorg.

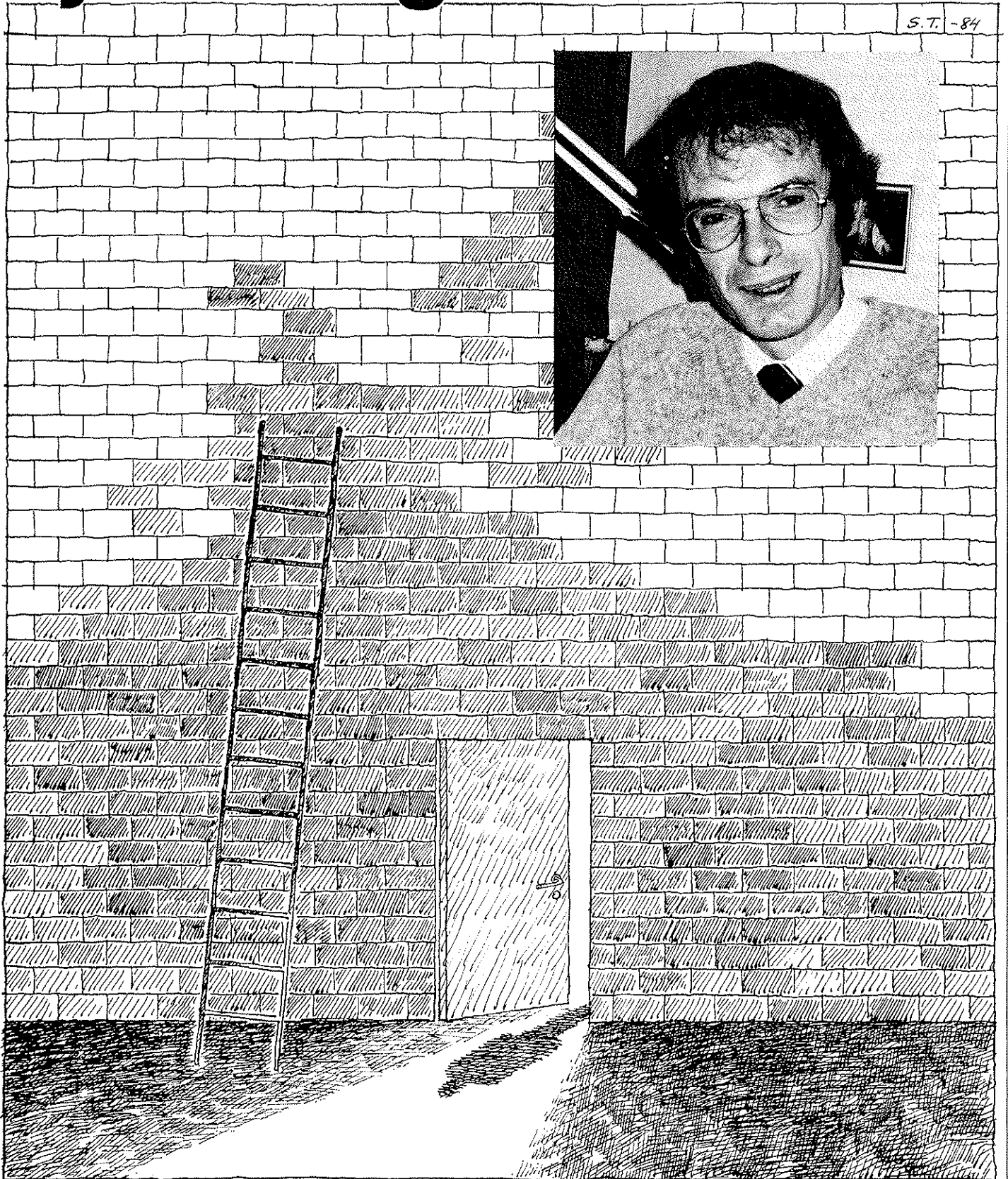
Hveteornet: - Ser du et behov for mer trosforkynnelse?

Øyvind Gaarder Andersen: - Tro er et stikkord for all forkynnelse, så trosforkynnelse behøver vi! Skal vi ta Jesus alvorlig, må vi også ta Hans ord om tro alvorlig. Det er riktignok en ikke så liten avstand mellom den trosvirkelighet Jesus peker på, og den virkelighet vi finner rundt om i våre kristne sammenhenger. Men la oss vokte oss for å bygge opp en teologi som forsvarer at det skjer så lite. La oss heller ivrig søke alt det Jesus oppfordrer oss til å søke. I stedet for å bringe Skriften ned på vårt erfaringsnivå, skulle vi bringes opp på Skriftens nivå!

Trosforkynnelse og sjelesorg

Troen må aldri få bli en prestasjon eller en byrde. Det å tro må få bli evangelium, et privilegium.

S.T. -84

Det er et ømtålig spørsmål vi nå tar opp, et spørsmål som berører det vanskeligste av alle problemer for oss mennesker: lidelsen. Vi skal ikke her drøfte dette problem i hele sin bredde. Vi skal begrense oss til å dele noen tanker om hvordan vi kan forkynne tro uten å skape unødige sjelesørgjeriske konflikter.

Tekst: Øyvind Gaarder Andersen

Foto: Magne Vågnes

Tegning: Svein Thorkildsen

Nå vil det nok alltid bestå en viss spenning mellom disse to anliggender, trosforkynnelse og sjelesorg. Fjerner vi spenningen mellom dem, er det fare for at ett av to vil skje:

Enten blir budskapet om tro utvannet. Det blir for mange «om og hvis og men». Inntrykket som fester seg hos tilhøreren, er at det er best å ikke forvente seg noe, for da blir man ikke skuffet.

Eller så neglisjerer man sjelesorgen og kjører som en «bulldozer» over mennesker som «ikke får det til å tro». Da legges det stein til byrden.

La oss se på noen av de svar som gis til mennesker, som har opplevet at underet de trengte uteble.

«Gud straffer ikke»

Det er flere enn en kanskje tror som undrer på om lidelsen de opplever, er en straff for et eller annet: «Hva galt har jeg da gjort?» Men vi har Skriftens klare ord på at Gud ikke straffer oss på denne måten.

Disiplene spurte Jesus om en som var født blind: «Hvem er det som har syndet, han selv eller hans foreldre, siden han ble født blind?» Jesus svarte: «Verken han eller hans foreldre har syndet» (Joh 9,1-3).

Ved en annen anledning henviser Jesus til en ulykke som hadde hendt. Atten mennesker var blitt drept da Siloatårnet styrtet sammen. Jesus sier klart og tydelig at dette ikke kom av at de var større syndere enn andre (Luk 13,1-5).

«Gud straffer ikke» har vi sagt. Det er ikke riktig å tenke når en blir syk eller andre ulykker skjer: «Hva galt har jeg (eller han) gjort?» En helt annen sak er at vi kan volde skade både på oss selv og andre ved å bryte Guds bud og leve i utakt med Hans vilje. Men det kan vi omvende oss fra og få tilgivelse for.

«Mening med det»

«Det er nok en mening med det» sier vi ofte for å trøste. Det er ikke vanskelig å forstå det sjelesørgjeriske anliggende bak et slikt utsagn. Det er også høyst forståelig at mennesker som møter ubegripelig lidelse, gjerne vil finne en mening med den. Den kjennes lettere å bære da.

Likevel mener vi at dette svaret ikke bør gis. For sier vi at Gud hadde en mening med lidelsen, da sier vi jo at Gud - av en eller annen grunn - ville denne lidelsen. Å tenke slik kan skape et bilde av Gud som alt annet enn kjærlig og god.

Hvis vi forkynner at Gud står bak de ondere og den lidelse mennesker møter, skal vi ikke forbauses om de begynner å hate Gud. Men Bibelen sier jo nettopp at Gud ikke vil det onde. Bibelsk gudstro er ikke skjebnetrol!

Det er også et annet forhold vi må få peke på:

La oss si at vi er enige om at Gud vil flere under og tegn enn de som skjer i dag. Men om vårt standard svar hver eneste gang det ikke skjer, likevel er at Gud sa nei - motsier vi ikke da oss selv? Vi sier jo da at Gud ikke vil flere under og tegn enn de som allerede skjer. Har vi ikke da havnet i skjebnetrol?

Men vi skal ikke glemme at meningsløs lidelse kan få mening. Det onde kan bli vendt til det gode (Rom 8,28).

«Ingenting med tro å gjøre»

Denne understrekningen er heller ikke vanskelig å forstå. En vil ikke at den lidende, i tillegg til sine andre byrder, også skal få det å slite med at han har for lite tro.

Vi må huske at det er mange som har kjempet og slitt med «å tro», men «ikke har fått det til». Så kommer de selvanklagende og selvfordømmende tankene: «Jeg har for lite tro», «Jeg er ikke god nok». Det siste slike mennesker trenger å bli møtt med, er en pekefinger eller en dømmende holdning.

På den annen side - sier vi at det ikke har med tro å gjøre, kommer vi ikke da i strid med Skriften selv? Jesus understreker jo, som ingen annen, troens betydning. Ofte etterlyser Han disiplenes tro. Kan vi ikke da formode at Han også etterlyser vår tro? Vi har da vel ikke kommet så mye lengre enn de første disiplene?

Derfor må ikke troens betydning underslås. Vi må forkynne hva Skriften sier om tro. Men «vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet» (Ef 4,15). Vi må vokte oss for å «knuse et knekket siv» eller «slokke en rykende veke» (Matt 12,20).

Jesu ord om tro skal forkynnes radikalt, men samtidig sjelesørgjerisk. Den balansen får vi ha som mål!

Av hensyn til sjelesorgen tror vi det er viktig å betone:

Avdramatisere

Vi må avdramatisere det «å ha for lite tro». Det er ingen grunn til å ha skyldfølelse på grunn av det. Vi er underveis alle sammen. Ingen av oss har nådd det mål av tro som Gud har satt opp for oss (Rom 12,3). Ikke engang apostlene gjorde det. Intet menneske er fullkomment.

Tro er en vekstprosess som må få ta sin tid. La oss leve i samfunn med Kristus gjennom Ordet og bønner slik at den gis vekstmuligheter. (Har vi vært slappe her, kan det nok være på sin plass med selverkjenning.)

Uten tvil er mye trosforkynnelse medskyldig i all den selvfordømmelse som er knyttet til det å tro. Ofte har man kommet i skade for å presentere tro som et lovisk krav: «Du må tro!» - og så har vi stoppet der.

Det som nok mange ganger skjer, er at vi forsøker å mobilisere vår menneskelige tro. Men den duger ikke når det gjelder å utrette det menneskelig umulige. Da nytter det bare med den troen som Gud får skape i oss. «Hvor mange ganger har jeg ikke kommet dit at jeg måtte fortelle Herren: «Jeg har brukt all den tro jeg har», og så har Han plassert sin egen tro i meg.» (Smith Wigglesworth)

Ropet «Jeg tror, hjelp min vantro» skal ikke møtes med fordømmelse, men med kjærlighet og oppmuntring.

Talen om tro må aldri få bli en ekstra byrde i tillegg til alle de andre. Det å tro må få bli evangelium, et privilegium. Man skal få lov til å tro, få slippe å bøye seg for skjebnen.

Her gjelder det å trå varsomt. Nevner vi ordet *tro*, rører vi ofte ved sårede og fordømmende følelser. Det kan finnes situasjoner hvor det mest kjærlighetsfulle er å ikke komme inn på temaet i det hele tatt. Det beste vi kan gjøre, er bare selv å be og tro for vedkommende.

Forts. neste side

Øyvind Andersen fikk et kortere arbeidsstipend fra Ansgar-skolen for å arbeide med spørsmålene omkring korsteologi og herlighetsteologi. Lærere og elever ved skolen drøftet under en «Fokus-dag» herlighetsteologien med utgangspunkt i Kenneth Hagins litteratur. Fra venstre er Ansgar-skolens rektor Sveinung Lorentsen, Øyvind Andersen og en del av de andre faste lærerne ved skolen samlet på lærerværelset.

Kollektivt ansvar

Vi har også et kollektivt ansvar på dette området. Vi skal bære hverandres byrder ved å be for og med hverandre (Gal 6,2; Jak 5,16). Åndens gaver er det også viktig å søke, slik at vi på den måten kan bli til hjelp for hverandre.

Vi må gå sammen om å skape det rette trosmiljø og den rette trosatmosfære. Det er en parallell til kjærligheten: Det er lettere å elske og tilgi hverandre når vi er sammen med mennesker som er fylt av kjærlighet. Det er lettere å tro når vi er sammen med mennesker som er fylt av tro. La oss gå sammen om å skape den rette trosatmosfære.

Medgang

Det å seile i medvind er ikke nødvendigvis noe tegn på tro. Det er i motgang «troen som flytter fjell» behøves.

Guds herlighet åpenbares

Også under lidelse og nød kan Guds herlighet åpenbares. Ikke gjennom, men under lidelse og nød kan Guds navn forherliges.

Når mennesker, på tross av lidelse og nød, ikke blir bitre, men fastholder troen og tilliten til Gud, åpenbares også Guds herlighet.

Har ikke alle svarene

Hvorfor uteble underet som så sårt trengtes? Vi vet ikke alt. Vi har ikke alle svarene. Da bør vi også si det. Det beste svaret vi mange ganger kan gi, er simpelthen: «Dette forstår vi ikke» - og så gråte med de gråtende! (Rom 12,15) Dette leder oss til vårt neste og siste punkt.

Evigheten det viktigste!

Gud er ikke likegyldig til vår menneskelige lidelse. Tvert imot tar Gud det onde så alvorlig at Han selv ble menneske og gikk under ondskapens for å fri oss fra det onde.

Men om vi nå, av en eller annen grunn, ikke skulle oppleve helbredelse eller andre ting vi trengte, så har vi i alle fall det viktigste i behold: Den evige herlighet i Guds nærvær. I dette lys får livet et annet perspektiv.

Nylig omkom noen gode venner av oss i en bilulykke. Vi forstår ikke hvordan det kunne skje. Men vi vet at de har det godt. De er i den evige Guds herlighet. Og vi vet at vi en dag skal få møtes igjen i den samme herlighet!

Vår vei går herfra og til herligheten. Men la oss huske: Så lenge vi er her, er vår oppgave å bringe mest mulig av denne herlighet ned på jorden. Det er ikke vårt påfunn. Det er Jesus selv som har oppfordret oss til det:

«Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du se Gud herlighet?» (Joh 11,40)

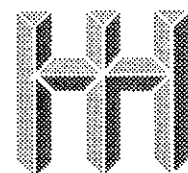
Det skal vi få gjøre her - og fullt ut i evigheten! ☺

Fra boken «Kors eller herlighet» av Øyvind Gaarder Andersen utgitt på Ansgar Forlag. Gjengitt med forfatterens og forlagets tillatelse.

VINTERFERIE PÅ GEILO

Velkommen til et aktivt kristent miljø. 100 senger. Svømmehall m/solarium, massasjebad og badstu. Store aktivitetsmuligheter for hele familien. Kontakt oss og be om program og priser. Tlf. 067/85 644

Velkommen!

Haugen Hotell

Boks 143, 3581 Geilo. Tlf. 067- 85 644

Your family hears enough bad news every day.

Let Christian Life bring GOOD NEWS into your home.

"The magazine of spiritual renewal" for members of historic church denominations. Sound Bible teaching. Exciting reports on the work of the Holy Spirit today. Profiles of men and women through whom God is working. Complete with reports on the latest books, records and tapes.

WHAT THE READERS SAY

"You are really helping us grow and understand the Lord in a new and special way."

—Bonita Harland

"I take several other Christian magazines, but I think yours is by far the best of the bunch!"

—Mrs. T. J. Mikkola

"Never before have I had such a Christ-centered, well-balanced publication with a full gospel flair."

—Rev. David Zullig

COMING IN FUTURE ISSUES

Hurting People: Help for Those Who Know the Pain of Loneliness, Depression, Alcoholism, and Drug Abuse • Christians in the Work Place • The "Electronic Church": The Potential and Danger • Holiness: Confession, Repentance, and Restoration

- Send me a two-year subscription (24 issues) of CHRISTIAN LIFE for only \$29.95.
- I'm enclosing my payment of \$16.95 for a one-year subscription (12 issues).
- Please bill me for a one-year subscription at \$17.95.

Name _____
 Address _____
 City _____ Zip _____
 Country _____

MAIL TO: **CHRISTIAN LIFE**, 396 East St. Charles Rd., Wheaton, IL 60188, U.S.A.

Please allow 6-10 weeks for delivery. Above prices include \$5.00 per year for postage and handling. Please pay in U.S. funds; otherwise, subscription will be prorated.

Kerry Thorvildsen Oslo, 96 år

VENTER PÅ 1000-ÅRSRIKET!

-Kerry Thorvildsen ble født i 1889. I 25-årsalderen opplevde hun 1. verdenskrig. Etter krigens slutt søkte hun Gud og ble en meget aktiv kristen. Hun gikk bl.a. sammen med Rein Sehus rundt på gatene i Oslo og ropte at Jesus kommer snart igjen, noe de begge flere ganger ble arrestert for.

Tekst/foto: Magne Vågsnes

Før 2. verdenskrig talte Gud til henne i en drøm og ga henne løfte om beskyttelse gjennom krigen. Kerry har kjempet i bønn for en vekkelse hvor nådegavene skulle komme i funksjon i menighetene og Guds folk bli helliggjort før Jesu gjenkomst. Jesus kommer snart igjen og tusenårsriket vil bli opprettet ved år 2000; det er hun overbevist om.

Men så er hun også 96 år gammel, mor til to sønner og har opplevd to verdenskriger.

- Jeg ble født i Larvik 16. april 1889; ser jeg ikke sånn ut? Smilerynkene strammes. Kerry humrer litt for seg selv. - Min far var bruksbestyrer hos Treschow i Larvik. Meget bra mennesker, både han og min mor. Han var en brennende kristen. Min far tilhørte den kirken som Barratt kom fra – Metodistkirken. Men det trodde min mor var noe fryktelige greier. Og da han giftet seg med henne, gikk han ut av den og inn i Den norske kirke. Det å være en kristen var liksom alminnelig den gang. Du vet, vi gikk

hoften ut av ledd. Huslegen som de hadde den gang, sa at dette ville hun få vondt av når hun ble gammel. - Og det slo til, sier Kerry. For vei et år siden måtte hun sette seg til ro i lenestolen foran veranda-vinduet. Hver dag er hun avhengig av hjemmesykepleie. På grunn av smertene i den ene hoften klarer hun ikke å gå ved egen hjelp.

Omvendelsen

Mange mennesker kan peke tilbake på en spesiell dag i sitt liv da de vendte om til Gud. Kerry forteller at hun vokste opp med troen på Gud som en selvfølgelig del av livet. De fikk kristendomsundervisning på skolen, og her mottok de klar bibelundervisning.

- Men en gang mens min mann og jeg bodde i Frederik Stangs gate, var jeg i en veldig nød. Jeg var i en fortvilet situasjon. Da ropte jeg til Gud: «Hva skal jeg gjøre?» Så talte Jesus til meg: «Du kan ingenting gjøre av deg selv. Jeg må gjøre det for deg.» Det glemmer jeg aldri; jeg kommer aldri forbi det. Og da begynte jeg å leve mer bevisst som en kristen, litt etter litt. Jeg var vel henimot tredivye år, kanskje. Jeg var ikke frelst under den 1. verdenskrig, det vet jeg.

- Ihvilken menighet gikk du på møter?

-Jeg begynte, sammen med noen venninner, å gå i Halvorsens menighet, som den ble kalt. Det var en meget kjent pinsemenighet i Oslo i de dager. I dag heter den «Evangeliesalen».

- Oscar Halvorsen var en fin kristen og en dyktig predikant. Han hadde tro til Gud! Mens han var i Amerika, talte Gud til ham og sa at han skulle reise tilbake til Oslo den og den dagen. Han gjorde alt i stand til avreise, i tro til Gud. Han eide ikke penger, ingenting. Men samme dag som avreisen skulle finne sted, kom en bekjent av ham og ga ham det beløpet han behøvde. De trodde Gud i de dager, det skal jeg si deg.

- Var du mye på møter med Frank Mangs?

- Å, ja da! Det var et svært telt like ved Majorstuen, propp-fullt hver eneste dag. Han er en fabelaktig predikant.

- Jesus kommer snart!

- Er det noen spesiell forkynner som har betydd mye for deg?

- Neeei?! Kerry drar litt på det mens hun tenker etter. - Jeg hørte både Barratt og Mangs. Så kom Rein Sehus til Halvorsens menighet og var meget der og talte. Da var vi ute på gatene og ropte at Jesu gjenkomst

alltid i kirken i gamle dager.

- Din far betydde spesielt mye for deg?

- Det var min far, som med den nådegave han hadde fått fra Gud, reddet tilværelsen min. Jeg holdt på å gjøre noe rivende galt. På den tiden var han syk og jeg dro og besøkte ham. Mens jeg satt inne på værelset hans, begynte han å gå fram og tilbake, fram og tilbake. Og så sier han: «Jeg begriper ikke dette. Du har da vært en datter vi bare har hatt glede av. Nå kommer det til meg at det er noe veldig galt med deg.» Det reddet hele livet mitt, sier Kerry med ettertrykk.

Hun kan se tilbake på en lykkelig barndom i Larvik. - Vi tjente ikke masse penger, men vi hadde ingen nød heller, poengterer hun. Da hun var elleve og et halvt år, var hun og søsteren ute og akte utenfor herregården der de gikk på skole. Og så akte søsteren, som satt bak og styrte, ned i en kloakk. Kerry satt foran. Da fikk hun slått

Kerry er i dag delvis invalid, hun bruker mye tid ved bordet til å lese, se på TV eller høre på radio. På bildet til venstre (s. 20) viser hun fram eksamensbilde fra 1908. Hun var en av de første kvinner i Norge som tok examen artium. Hun har opplevd to verdenskriger og Guds bevarende makt.

Lykkelig barndom

- Det er ikke så lett å huske når en er blitt gammel, sier Kerry unnskyldende og ler uhøytidelig, - det er jo så lenge siden! Men det viktigste står klart i minnet, som om det skjedde i går. Kerry Thorvildsen minnes lykkelige år – og vonde år. Det hvite håret skinner som sølv i høst-solskinnet. Det er rynker i ansiktet hennes og på hendene som hun folder og hviler på bordkanten.

var nær. Folk ropte og apte etter oss: «Jesus kommer snart igjen! Jesus kommer snart igjen!» Vi ble tatt inn på «nr. 19», altså fengselet i Møllergata 19, fordi vi gikk og ropte sånn i gatene og på bussene og trikkene. Jeg ble arrestert flere ganger. Svartemarja kom og hentet oss. Men vi sluttet ikke for det, – å, nei da! Vi fikk sitte i arres-ten utover kvelden og ble sluppet fri senere, slik at vi nådde siste busse eller trikken hjem.

- **Hvordan reagerte din familie på at du var så aktiv?**

- Det var nok vanskelig for familien å akseptere alt det som jeg deltok i – møter hos pinsevennene, troendes dåp og åndsdåp, gateevangelisering sammen med Rein Sehus. Spesielt Mamma var jo forvilet over at jeg kom borti sånne greier. Men min mann sa ingen ting, det gikk bra. Han var også med en sjelden gang.

Nådegavene

- **Så kom 2. verdenskrig. Hvordan opplevde du den?**

- Jeg drømte en natt, det var før krigen var kommet til Norge, at det sto en Jesus-skulptur i hagen ved siden av flaggstangen. Kerry snur seg i stolen og ser gjennom veranda-vinduet ut i hagen, i retning av flaggstangen.

- I drømmen sa jeg: «Nå står Jesus nede i hagen, men Han er ikke levende.» Da løftet Han plutselig en arm og pekte først mot meg og så opp mot himmelen. Jeg oppfattet det som om Han sa: «Nå kommer det noe over landet. Og når det kommer, skal du se opp mot Gud og ikke være redd.» Det rådet fulgte jeg da krigen kom. Alle omkring her rømte, men jeg visste at Jesus hadde sagt at jeg skulle bo her, så det gjorde jeg og jeg bodde trygt.

Men Kerry er mer opptatt av en personlig opplevelse hun hadde omlag ti år før krigen. Hun opplevde da at Gud åpnet barte for henne nødvendigheten av nådegavene.

- Jeg var på besøk hos en venninne. Vi ba litt sammen, og da kom det en sterk bønnens ånd over meg. Jeg kunne ikke bryte opp og reise hjem til min mann og barna, jeg ble holdt i bønn. I to dager og tre netter var jeg i kontinuerlig bønn, selv om jeg sov litt innimellom. Til slutt åpenbarte Gud for meg at jeg måtte be om en vekkelse med nådegavene i funksjon og om at de kristne måtte rense seg fra synden og bli hellige for Gud. Det er jeg overbevist om, at en vekkelse med helliggjørelse og nådegaver vil komme. Dette må skjje før Jesus kommer igjen.

Kerry ser ut av vinduet, lenge og ettertenksomt. Hun ser ikke på fuglebrettet, ep-letrærne i hagen eller den solblinkende Oslo-fjorden. Blikket er fjernt, hun ser med hjertets øye. Spørsmålene som skulle blitt stilt henne – om hun tror den karismatiske bevegelsen er svaret på hennes bønner – blir ikke stilt. Hun sitter stille i egne tanker en stund. Så snur hun hodet bort fra vinduet og forteller om hvordan nådegavene en

gang ble til hjelp for henne:

- Jeg var helt forvilet en periode av mitt liv; Satan plaget meg så forferdelig. Så var jeg på besøk hos en venninne. Det var lørdag kveld og på søndag skulle vi på møte i «Gilead». Så ba jeg til Gud at Han måtte gi meg et svar på min forvilte situasjon under det møtet. Søndagen kom, og da vi gikk inn døren til møtelokalet, begynte en broder å tale et budskap i tunger. Forstander Sørлие tydet budskapet, og det lød slik: «Jeg har satt min fot på djevelens nakke og han skal ikke få lov til å ødelegge deg.» Det var direkte til hjelp i min situasjon. Siden har jeg vært fullstendig trygg. Så nådegavene har hatt stor betydning for meg, inkluderer Kerry.

Misjonær

- **Tror du det er vanskeligere å være en kristen i dag enn det var før?**

- Det er jo ikke orden på noen ting lenger. Samboere og alt det der – det er jo det som vi kalte hor i gamle dager. Menneskene har fjernet seg mer og mer fra Guds bud.

- **Hva tror du er det viktigste for kristne i dag?**

- Kristne må alltid være beredt på at Jesus kommer snart igjen. Jeg er overbevist om at tusenårsriket begynner snart.

På bordet foran henne er alt samlet inn- nen rekkevidde: Andaktsbøkene, radioen og TV-apparatet. Radioen blir like lite brukt som TV-apparatet, sier hun. Hun hører helst bare på de kristne programinnslage- ne, og de er det jo ikke så mange av. Nær- radio-stasjonene er vanskelige å finne på radioen, synes hun, så hun hører ikke mye på dem heller. Men Kerry er ikke arbeids- løs, hun er misjonær.

- **Hva gjør du om dagene nå?**

- Ingenting, – bare tøyser bort tiden. Jeg leser litt i andaktsbøkene mine. Det er en andakt for hver dag. Jeg ser godt nok til å lese. Jeg bare hører litt dårlig, ellers er det helt «åltreit» alt sammen.

- Så har jeg jo en menighet herfra og opp til Røa; det kommer daglig noen fra hjem- mesykepleien og steller meg. Og det er ikke én av dem som ikke får høre litt om Gud. Jeg har en jobb her, jeg. Kanskje det er derfor at jeg må sitte sånn. Jeg er misjo-

nær i min egen stue. Det er ikke én som går fri! Alle får et Gudsord. En og annen av pleierne mener at Gud ikke finnes. «Nei, du tror vel at jorden er blitt til av seg selv», sier jeg da.

Møte Jesus

- **Du har levd i 96 år. Synes du livet har vært langt?**

- Ja, nå lengter jeg etter å møte Jesus, det er bedre enn å være her.

- **Du er ikke redd for døden?**

- Nei! Nei da! Kerry rister på hodet.

- **Du tror på Guds ord som sier at det er...**

- Et liv etter dette? Ja, det skal jeg si deg.

- **Hvordan har livet ditt vært, synes du?**

- Jeg vet ikke hva jeg skal si... Veldig mye godt! Jeg kan ikke si noe annet. Jeg er glad for livet.

- **Hva er det som gjør at du synes du har det bra i dag?**

- Jeg har kontakt med mange hyggelige mennesker. Vi har bønnemøter her og sel- skaper også. En søster i menigheten Gile- ad har regelmessig helt siden jeg ble sitt- ende i denne stolen kommet på besøk en kveld i uken. Hennes besøk gleder jeg meg meget til, hver gang.

Det blir stille. Kerry er trett. Det har vært slitsomt å hente fram fra glemselen hendel- ser fra et så langt liv og besvare spørsmål. Det smaker med en kopp kaffe etter en slik anstrengelse.

«Grå hår er en fager krans, den vinnes på rettferds vei» (Ordsp 16,31). «De grå hår er en ære for de gamle» (Ordsp 20,29).

Kerry Thorviidsen har sølv-hvitt hår, pent bundet sammen i en knute i nakken. Alde- ren har satt sitt tydelige preg på utseendet. Rynkene i ansiktet og på hendene vitner om forgjengelighetens kår. Kerry har ett håp: At Jesus Kristus snart skal komme tilbake og opprette sitt rike på jorden – Fredsriket i tusen år. Det riket vil komme før år 2000 tror hun. Men først vil Gud sende en vekkelse hvor nådegavene kommer i funksjon. Det har hun kjempet utholdende for i bønn gjennom mange år. Og den som ber, han får. 🙏

SISTE NYTT

OPPDRAG I ØST

**HANS KRISTIAN NEERSKOV
OG DAVID HUNT**

Dette er en virkelighetsskildring som gir et levende inntrykk av de kristnes forhold i de kommunistiske land – og hva det vil si å drive misjon i disse landene.

Gjennom en spennende, handlingsmettet beretning, lever man seg inn i de forhold de registrerte prester og kristne står i, og man føler nesten at man kjemper sammen med dem. Men boken skildrer også de uregistrerte kristnes kamp.

Ellers gir den svar på mange aktuelle spørsmål som med iver diskuteres i den vestlige verden: Bør en kristen smugle Bibler? Er det religionsfrihet i Øst-Europa? Hvem bør vi ha kontakt med – de registrerte kirkelederne eller de underjordiske kristne? Skal en kristen adlyde enhver øvrighet? Er det riktig å drive misjon i land der myndighetene ikke ønsker det? Kan Gud godta dette? Finnes det bevis for at de kristne blir forfulgt, fengslet og torturert for sin tros skyld? Boken er et viktig innlegg i debatten om «Guds folk bak Jernteppet».

Poc. kr. 24,-

KJÆRLIGHETEN OVERVINNER

JANETTE OKE

Dette er fortellingen om Marty, en ung, livlig og uavhengig pike på nitten år, som reiser ut i Vesten med sin mann. Sammen søker de lykke og eventyr. Sammen med Marty vil du oppleve smerten, da hun, som mange av sine medsøstre på den tiden, opplever at gleden blir sorg. Marty blir alene og får førsthåndskjennskap til smerte, hjertesorg, frustrasjon og vrede.

De merkelige omstendighetene omkring denne romanen vil holde deg i spenning til konfliktene er løst, og skjønnheten og tapperheten som har sitt utspring i ekte kjærlighet og dyp tro blir virkeliggjort.

Poc. kr. 39,-

NAVNET JESUS

Kenneth E. Hagin

En sterkt anbefalt klassiker

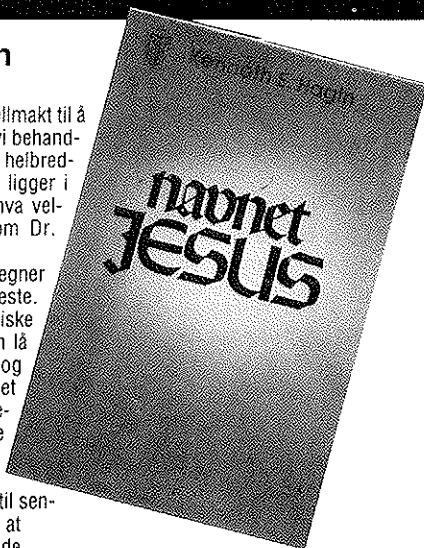
Guds Ord lærer oss at vi har fullmakt til å bruke Jesu Navn i bønn, når vi behandler demoner, og når vi ber til helbredelse. Hemmeligheten til kraft ligger i bruken av Navnet! Dette er hva velkjente forkynnere har sagt om Dr. Hagins bok «Navnet Jesus».

Markus 11, 23 og 24 kjennetegner Kenneth E. Hagins liv og tjeneste. Han trodde først disse fantastiske ord fra Jesu lepper mens han lå nesten fullstendig lammet og lenket til sengen på grunn av et deformert hjerte og en uhelbredelig blodsykdom. Legene ventet ikke at han skulle leve til sin 17. fødselsdag.

Men, etter å ha vært lenket til sengen i 16 måneder, trodde han at disse skriftstedene betyr det de sier – og han *handlet* på dem i enkel tro – og stod opp helbredet.

Senere kalte Herren ham til å «gå og forkynne mitt folk tro». Oppfyllelsen av dette kallet har nå vart i over 50 år med vekten på Guds Ords integritet.

Poc. kr. 38,-

BRYTNINGSTIDER SEIERSTIDER

LEWI PETHRUS

Lewi Pethrus så lenger fram enn andre. Han så brytningstider men framfor alt seierstider.

Kristendommen har alltid vært mest livskraftig og ekspansiv når den har beholdt sin opprinnelige karakter som vekkelse. Menigheten må derfor være fri og bevegelig om den skal være et redskap for en kontinuerlig vekkelse.

Kristendommen er liv, åndelig liv. Om en legger sterke bånd på et levende vesen, så har en to alternativer. Enten kveler en og dreper den levende organismen, eller også sprenger det iboende livet de ytre bånd.

Poc. kr. 38,-

**KJØP DEN HOS DIN BOKHANDEL ELLER BESTILL DEN FRA
LOGOS FORLAG** Boks 8, 4480 Kvinesdal. Tlf. 043-50 419

De ti mest innflytelsesrike KARISMATISKE LEDERE I USA

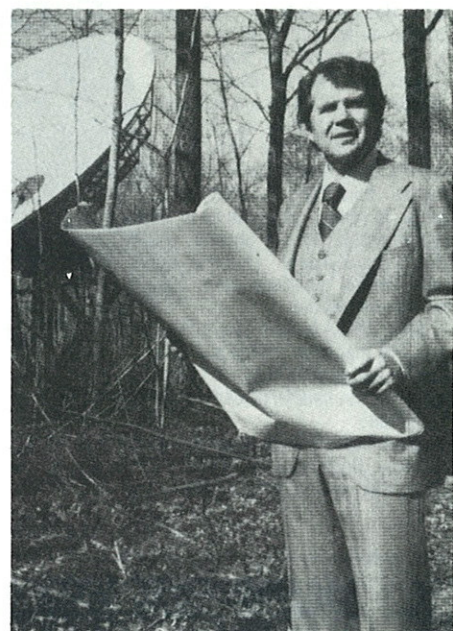
Det kristne bladet «Charisma» i USA kontaktet et representativt utvalg av sine lesere for å spørre om hvilke kristne ledere de mente hadde influert dem mest og hvem de hadde størst tiltro til. Vi vil her presentere disse lederne, for det de står for, er «trender» i den karismatiske vekkelse som har innflytelse langt utover USAs grenser.

«Charisma» hadde ventet seg at de ledere som viser seg ofte på fjernsyn, ville komme høyt opp på listen. Og de fikk rett - av de 10 som topper listen, er det bare én, Kenneth Hagin, som ikke er regelmessig på fjernsyn. Dermed får denne listen et større preg av popularitetsmåling enn redaksjonen egentlig hadde ønsket. De blir her presentert i den rekkefølge de ble valgt. Øverst på listen kom:

Pat Robertson

Den av de kristne lederne i USA som Charismas lesere hadde størst tillit til, var Pat Robertson, leder for det kristne TV-selskapet CBN (Christian Broadcasting Network).

Robertson har en allsidig bakgrunn: Sønn av en respektert senator, doktorgrad i jus fra Yale, teologisk utdanning, marineoffiser og Golden Globe-bokser. Han er en god skribent og er regnet for en av verdens ledende når det gjelder evne til å formidle budskap. Han er offisiell leder for CBN University og vert i Amerikas mest populære

Pat Robertson

kristne TV-show, «The 700 Club», som hver uke blir sett av 20 millioner TV-seere.

TV-selskapet han leder har et årsbudsjett på 80 millioner dollar. Men han maser ikke stadig på sine seere om å få penger. Kun én gang i året henvender CBN seg til seerne om midler til driften. I det hele satser Robertson og CBN på å holde en svært seriøs linje. Kommer de med en reportasje om f.eks. en helbredelse, kan seerne være sikre på at tilfellet er grundig sjekket. Robertson gjør ikke tenkende kristne forlegne, men utfordrer mennesker til å gjøre mer enn å tenke - han utfordrer til å tro.

Målet for CBN er å presentere Jesus, men kanskje de presenterer en litt annen Jesus enn mange kirker og andre TV-stasjoner. Her presenteres ikke kirkestridighetenes Jesus, men heller ikke bare underenes Jesus. CBN formidler dagsaktuelle nyheter om naturkatastrofer, politiske stridigheter, terrorhandlinger og får fram Jesu alternativ til dagens problemer. Robertson gir troverdighet til så vel det naturlige som det overnaturlige. Han presenterer seerne både for den menneskelige og guddommelige side av Jesus.

Selvsagt har han også kritikere. De hevder at CBN er et utslag av trang etter berømmelse og makt, bygd opp for å tilfredsstille Robertsons ego. Ikke alle hans planer og visjoner har vært levedyktige. Hans forsøk på å lage et kristent alternativ til «Dallas» og «Dynastiet» ble lagt til side etter å ha slukt store pengesummer. Heller ikke har alle hans profetier, både om kristne og verdslige ting, gått i oppfyllelse. Men kritikk og enkelte fiaskoer til tross nyter han en respekt som også ikke-kristne legger merke til. Saturday Evening Post og Newsweek har spekulert på om han vil prøve å bli nominert til presidentvalget i 1988. Og på en forunderlig måte har han unngått å bli trukket med i alle kranglene mellom kristne ledere.

Kenneth Copeland

For 10 år siden følte Kenneth Copeland Herrens kall til forkynde Hans ord gjennom alle tilgjengelige kanaler. Et år etter begynte han med radiosendinger og i 1979 med TV-sendinger. I dag har han 180 ansatte ved sitt hovedkvarter i Fort Worth i Texas, og han sender på 195 TV-stasjoner og 228 radio-stasjoner mens 850 000 leser bladet hans. Både bladet, radio- og TV-sendingene går under navnet «Belivers Voice of Victory», og hans virksomhet er en av de største karismatiske «ministries» i USA i dag. «Charismas» lesere regnet altså ham for Amerikas nest mest innflytelsesrike karismatiske leder.

Copeland er antagelig en «prototype» på det som noen kaller herlighetsteologer. Han forkynder særlig «troens lover om framgang». «Men», understreker han, «Gud gir deg ikke framgang for at du skal få det enda mer komfortabelt foran fjernsynet. Han gir framgang for at du skal være til velsignelse for andre. Jeg ønsker at min

Kenneth Copland

forkynnelse skal føre mennesker inn i en livsstil der det er naturlig å gi.» Jeg vil lære dem at å leve er å gi

Hans organisasjon praktiserer selv det han forkynder. I 1984 begynte de å gi tiende av sine store gaveinntekter til misjon og forskjellige u-hjelpsprosjekter: Til barnehjem i Sentral-Amerika, bibler til kristne bak jernteppet, nødhjelp i Etiopia.

Copelands neste visjon nå er å forkynde «framgangslovene» til kristne i fattigere strøk av verden. Derfor har han nylig avholdt et seminar om emnet i Afrika.

Kenneth H. Hagin sj.

Kenneth Hagin sr.

Kenneth Hagin sr. er i dag 68 år gammel og har 50 år bak seg som forkynder. Han begynte så smått å forkynde etter at han som 16-åring ble guddommelig helbredet både fra hjertefeil og en blodsykdom.

Ingen i den lille baptist-menigheten i McKinney, Texas, som han tilhørte, hadde hørt forkynt at helbredelse er for mennesker i dag. Men Gud grep inn i hans situasjon, og Hagin begynte i 1934 å reise som forkynder blant baptistene i Texas. Da han ble døpt i Den Hellige Ånd, ble hans visjon utvidet og hele USA og Canada ble hans virkefelt. I de senere årene har visjonen nok en gang blitt utvidet - denne gang til å dekke hele verden. Få har fått slik innflytelse ut over sitt hjemlands grenser som han.

I mange år virket han som forkynder utsendt av Assemblies of God, men da de ønsket å hindre ham fra å tale i andre kirkesamfunn, fant han tiden inne til å gå ut. I 1974 grunnla han Rhema Bible Training Center i Tulsa, Oklahoma, i dag en av verdens største bibelskoler vel kjent blant skandinaver. Hagin blir regnet for trosbevegelsens far, og det er ikke minst den innflytelse han har fått gjennom skolen som har gitt ham denne hederstittel.

Hagin står fremdeles i en profet- og lærertjeneste, og han reiser mye rundt for å holde møter og seminarer i tillegg til at han er med og underviser ved skolen. Hans daglige kvarters radioprogrammer med trosundervisning blir sendt over 200 stasjoner, og han er en hyppig gjest i kristne TV-program.

Jimmy Swaggart

Jimmy Swaggart er den energiske leder for en virksomhet med mange grener. Han er en populær evangelist og kan fylle nær sagt hvilket som helst auditorium i USA. Hans ukentlige TV-gudstjeneste blir sett av nesten 3 millioner amerikanere og mer enn 60 millioner mennesker i andre land. Han

er også å se på TV fem andre dager i uken med et bibelstudie-program. Plateinnspillingene hans er solgt i ca. 12 millioner eksemplarer. For 6 år siden grunnla han en Assemblies of God-menighet i Baton Rouge, Louisiana. I våres flyttet menigheten inn i et nybygget lokale med plass til 7000. Like i nærheten ligger Jimmy Swaggart Bible College, grunnlagt i 1984.

Som de fleste andre TV-evangelister har Swaggart møtt mye kritikk for sin virksomhet, særlig fra den verdslige pressen. Det meste av kritikken går på misbruk av de store pengesummene som kommer inn på hans kampanjer og ved platesalget. Swaggart sier selv at alt overskudd av driften går til misjonen slik at de hver måned gir ca. en million dollar til bygging av bibelskoler, barneskoler, kirker, økonomisk støtte til misjonærer, litteratur-spredning og fjernsynsevangelisering. Han hevder også at når de har spesielle innsamlingsaksjoner, som f.eks. til nødhjelp til Etiopia, går hele gavesummen til formålet og organisasjonen dekker selv alle kostnader ved opplegget.

Swaggart selv kan også dette med å kritisere. Det har særlig gått ut over katolikene og det han kaller «svakheter» hos pinsevennene, f.eks. for stor tro på høyere utdanning, for liten satsing på evangelisering og for liberal holdning til kristenrock.

Men trass i kritikk både av ham og fra ham er det ingen tvil om at Swaggart virkelig føler en byrde for menneskers fysiske og åndelige tilstand, spesielt for barn i fattige land.

Church og sluttet seg til den forente metodistkirke i USA. I 1981 sto City of Faith ferdig, et sykehus hvor bønn og guddommelig inngripen er en del av behandlingen. Nå i 1985 har han satt i gang byggingen av et helbredelsessenter til 14,4 millioner dollar. (Se omtale i Speilet nr. 6/85.)

Dette sentret ser Roberts som kronen på sitt livsverk. «Jeg har fremdeles den samme trangen til å berøre mennesker for å formidle Guds helbredelse som jeg hadde i ungdommen. Men jeg er for gammel til å dra rundt og holde telt-kampanjer nå. Derfor har jeg bedt til Gud om å få et sted hvor de som er i fysisk, psykisk eller åndelig nød kan komme til meg slik at jeg kan be for dem og betjene hver enkelt av dem personlig», sier han.

Roberts var en av pionerene i kristent TV-arbeid, og hans fjernsynsprogram «Oral Roberts og du» er fremdeles et av de mest populære i landet. Oral Roberts University er i dag toneangivende innen kristen utdanning på høyere plan i USA. Og i «City of Faith» har han gjort det mulig å kombinere det siste innen medisinsk forskning med troens bønn for syke. Roberts har også påvirket hele Guds menighet ved å forkynne «trossæd»-prinsippene om å gi og få.

På spørsmål om hva han regner som det største han har oppnådd her i livet, svarer han: «At jeg har adlydt Jesus».

Oral Roberts

Oral Roberts

Oral Roberts er en av verdens mest kjente helbredelsesevangelister og nr. fem på Charismas liste over de mest innflytelsesrike karismatiske ledere i USA.

I løpet av de 38 årene som har gått siden han fikk sitt gjennombrudd som helbredelsesevangelist i Enid, Oklahoma, har Roberts tjeneste gått gjennom mange forandringer. Etter å ha holdt på med sine berømte teltkampanjer i mange år, grunnla han i 1965 Oral Roberts University. I 1968 forlot han pinsesamfunnet Pentecostal Holiness

Marilyn Hickey

Som eneste kvinne står Marilyn Hickey i en særstilling på «Charismas» liste over de ti mest innflytelsesrike amerikanske karismatikere.

For flere år siden åpenbarte Herren ordene i Jes 11,9 for henne: «Jorden er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn». Hun gjorde disse ordene til motto for sin tjeneste, og hennes mål er å inspirere mennesker til å la sine liv gjenomsyres av Ordet.

Marilyn Hickey har en spesiell gave til å

Marilyn Hickey

hjelpe mennesker å forstå hva Bibelen sier, og hun er i stand til å gjøre vanskelige skriftavsnitt aktuelle for mennesker av i dag. Hennes undervisning er da også rettet mot legfolk. (Det opprinnelige navnet på hennes virksomhet var derfor «Liv for Legfolk». I dag heter den «Marilyn Hickey Ministries».)

Hennes mann, Wally, er pastor i Happy Church, en menighet i Denver, Colorado. I mange år fylte Marilyn en typisk pastorkonstus rolle med å gjøre litt av alt, det meste bak scenen. Men da det etter hvert ble klart at Herren hadde kalt henne og utrustet henne for noe mer enn dette, ga hennes mann henne sin fulle støtte og oppmuntret henne til å bygge opp sin egen tjeneste.

I dag er hun 53 år gammel og selv om hun driver en utstrakt TV-virksomhet og holder seminarer over hele USA, er hennes viktigste talerstol fremdeles radioen. Fem dager i uken oppmuntrer hun sine lyttere til å sette hennes bibelundervisning ut i livet og selv gjøre bibellesing til en daglig vane. Hver måned utgis et tidsskrift i tilknytning til radio-programmene. Det inneholder en plan for månedens bibellesing med enkle kommentarer.

Marilyn Hickey praktiserer selv det hun underviser andre om. Når hun er hjemme, bruker hun fem timer daglig til å lese og studere Bibelen. Hun sier selv at hun ikke står i den tjenesten hun gjør fordi hun har slik lyst til det, men fordi Herren har kalt henne. I de siste årene har hennes tjeneste også utvidet seg til å omfatte innsamling og distribusjon av mat til tørkerammede i Afrika.

Men hennes viktigste oppgave er å oppmuntre mennesker til å lese Bibelen, lære seg viktige vers utenat og å bekjenne dem. «Bare når vi bekjenner Ordet, vil vi få full seier i våre liv», sier hun.

Jim Bakker

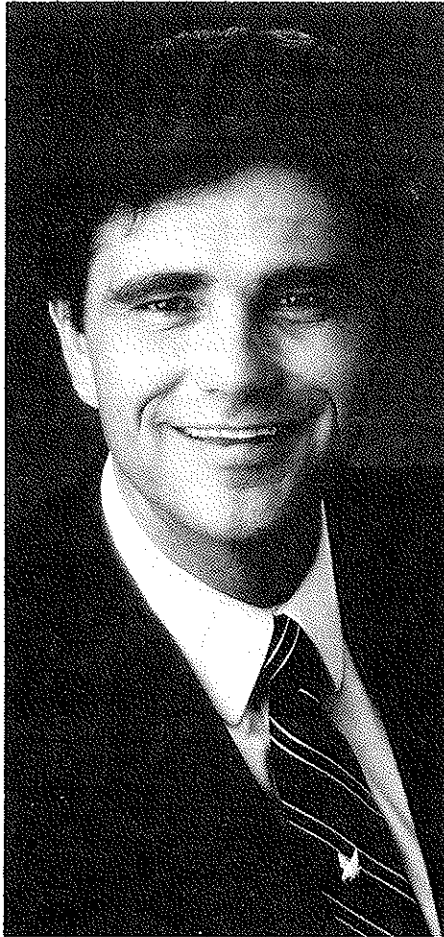
Jim ble «oppdaget» av Pat Robertson da han og hans kone Tammy (en populær kristen sanger i USA) dro rundt og holdt møter i USA. I 1965 begynte de begge å arbeide i Robertsons nylig grunnlagte CBN, og var bl.a. faste programledere for et barneprogram hvor de brukte dukker til å formidle evangeliet. Jim var også en av initiativtakerne til «The 700 Club». Men etter en tid ble han overarbeidet og trakk seg ut.

Siden samarbeidet han med Paul Crouch om å bygge opp Trinity Broadcasting. I dag er han leder for sitt eget TV-selskap, PTL, en gang liten lokal stasjon, i dag en av Amerikas største kristne stasjoner. Den dekker alle 50 statene, inkludert Alaska og Hawaii, i tillegg til Jomfruøyene i Stillehavet. Faktisk er PTL den eneste kristne 24-timersstasjonen som kan sees over hele landet.

Stasjonens flaggskip er «Jim Bakker Show», og her intervjuer han selv kristne ledere og personligheter av forskjellig slag. Han benytter også anledningen til å tale selv. Seernes reaksjon er sjelden nøytral, de enten elsker eller hater Jim Bakker.

Siden de første gang kom på lufta i 1973, har PTL og Jim Bakker møtt den ene finansielle krisen etter den andre og blitt kritisert både av kristen og verdslig presse. Men Bakker har gått på med krum hals og gjort PTL ikke bare til en av de største TV-stasjonene, men også til en av de største og mest omfattende kristne virksomheter i USA. De hjelper ugifte mødre, fanger, fattige og andre vanskeligstilte grupper.

Bakker er også ordinert pastor i Assemblies of God og betjener en menighet, Heritage Village Church, på sitt hjemsted i North Carolina. Nå arbeider han med planer om et stort hotell-prosjekt, The Heritage Grand, med 504 rom, lukket shopping-gate og eget amfiteater. Det skal bli kronen på verket i hans partner-organisasjon PTL Partners.

James Robison

James Robison

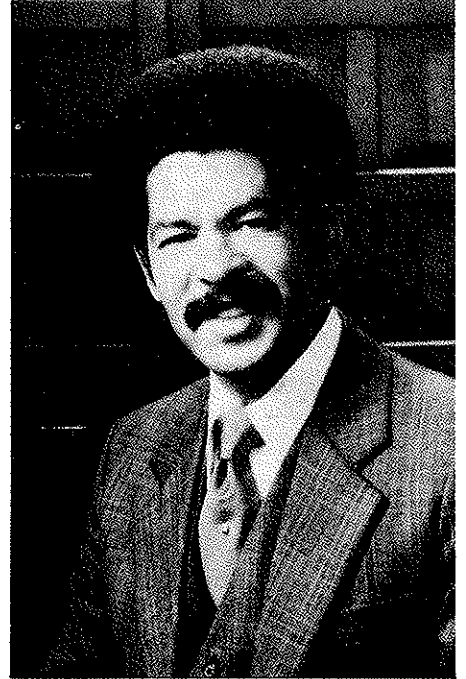
For få år siden ville Robison neppe vært aktuell kandidat til en liste over respekterte og innflytelsesrike karismatiske ledere. Hadde noen foreslått ham, ville han sannsynligvis kjempet imot med nebb og klør. Som en framgangsrik evangelist blant sørstatsbaptistene betraktet han den karismatiske bevegelsen som villfarelse og advarte sterkt mot den.

Men i 1982 skjedde det ting som forvandelt hans liv og hans innstilling. I flere år hadde han vært plaget av tanken han ikke kunne bli kvitt, og som han senere har kalt «en klo i hjernen» og demonisk innflytelse. Han var i behov av utfrielse. På oppmuntring av gode venner gikk han med på å møte en legmann for å bli bedt for. På et hotellrom ba Milton Green for ham, og etter noen få uker var Robison kvitt tankene som hadde hatt slik grep på ham.

Denne revolusjonerende opplevelsen førte Robison inn i et liv ledet av Ånden. Selv om han gjør sitt beste for å unngå etiketter som karismatiker eller pinsevenn, har hans tjeneste forandret seg dramatisk. Der hans budskap en gang var preget av tordnende angrep på det onde, taler han nå om å overvinne det onde med det gode og om utfrielsesgaver. Robison har alltid vært en dynamisk taler, men nå er en ny kraft merkbar i hans møter.

Robison var lenge en av sørstatsbaptistenes mest kjente TV-evangelister. Men

etter at han fortalte om sin nye åndelige erfaring, sank gaveinntektene til det halve. Han holdt ut i motgangen og er i ferd med å gjenvinne det tapte ved at han nå når nye seergrupper. Han tilhører fremdeles en baptist-menighet, men måtte gå ut av menigheten han hadde tilhørt gjennom flere år pga. nye sider i sin forkynnelse. Han planlegger nå et stort fornyelsessenter i nærheten av sitt hovedkvarter i Fort Worth, Texas.

Fred Price

Fred Price står også i en særstilling blant de de 10 - han er den eneste fargede av dem.

I løpet av sine første 17 år i tjenesten, var Price innom fire forskjellige kirkesamfunn. Mens han betjente en menighet innen Christian and Missionary Alliance fikk han tak på tre bøker om karismatiske opplevelser: «They Speak With Other Tongues» av John Sherill, «Face Up With a Miracel» av Don Basham og John Osteens «This Awakening Generation». Disse bøkene og det han siden skulle lære om tro, forvandelt hans liv og tjeneste, og han begynte å forkynne disse prinsippene til en stadig voksende menighet.

I 1973 tok Price et stort skritt i tro og grunnla en ny menighet i Inglewood, en drabantby til Los Angeles, California. Det som begynte som en menighet på 300 medlemmer, har i dag 14 000 medlemmer. I 1984 kjøpte de et nedlagt universitet for 5,2 millioner dollar. Her har de planer om å bygge et lokale med 10 000 sitteplasser.

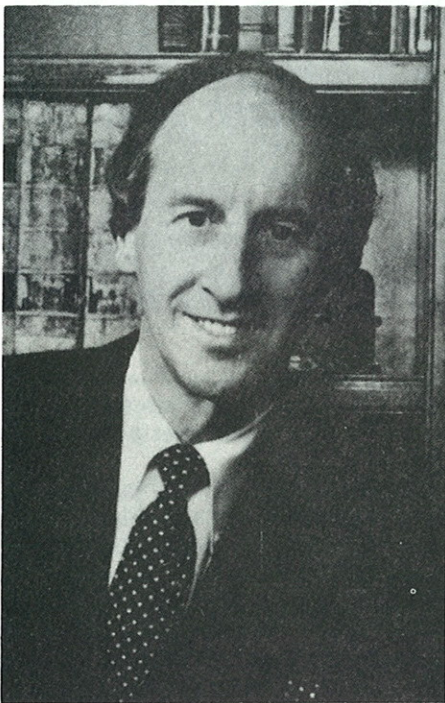
Herfra driver han sin TV-virksomhet, «Ever Increasing Faith» (alltid voksende tro), som når langt flere en menighetens 14 000. Selv om virksomheten stadig vokser, er han forsiktig i sine appeller til seerne om penger - han minner dem bare ganske en-

kelt om at det er deres gaver som gjør driften mulig.

De som leser Prices bøker og ser ham på TV, oppdager at de her har å gjøre med en mann som tror klippefast at Guds ord er sant, særlig når det gjelder økonomisk framgang og fysisk helbredelse. På grunn av sin likeframme opptreden og enkle måte å presentere budskapet på, har Fred Price fått den tillit og innflytelse som har satt ham på «Charismas» liste.

Price forkynner framgang ut fra det han kaller kongerikets prinsipper. Hans forkynnelse bygger på Ordet og på egne erfaringer. Price og hans hustru Betty stod en gang på kanten av økonomisk katastrofe. «Djevelen hadde stjålet alt fra oss», sier han. «Vi var virkelig ille ute. Men ved sitt Ord har Gud gjenopprettet alt for oss.» Gud satte dem på fote igjen både økonomisk, fysisk og i deres åndelige liv. Så når Price taler om alltid voksende tro, vet han av egen erfaring hva han snakker om. Og han vet at det fungerer.

Jack Hayford

For en del år tilbake mottok eldstebrødrene i «Church on the Way» i Van Nuys, California, et budskap som sa at menigheten ville bli lik menigheten i Antiokia som satte mennesker i stand til å gå ut med evangeliet. Menighetens pastor, Jack Hayford, er et eksempel på oppfyllelsen av denne profetien. Han har blitt en etterspurt seminar- og konferansetaler som utrunder og tjener mennesker utenfor sin egen menighet.

Det finnes ikke noe overspent eller unaturlig ved Hayford. Han underviser praktisk og jordnært om bibelske prinsipper og nøler aldri med å bruke sitt eget liv som eksempel. Hans enkle stil har vært typisk for ham helt fra han begynte som pastor i Van Nuys i 1969. Det var den gang en liten menighet tilhørende pinsesamfunnet Foursquare Gospel Church, i dag har me-

VELKOMMEN TIL PÅSKEFESTDAGER

- * Vi vil også påsken '86 ha festdager i Granehallen, Arendal, 26.-30. mars.
- * Flere kjente talere/sangere fra inn- og utland blir med.
- * Kom og opplev Guds godhet sammen med oss!
- * Det er mange gode overnattingstilbud.

P.g.a. stor tilstrømning skriv til:

«Påskefestdager» Box 133, 4801 Arendal.

Nærmere annonse senere.

Velkommen til Ny Visjon Bibelskole

Start det nye året

med å velge den gode del: GUDS ORD!

Ny Visjon Bibelskole:

- bygger på Guds ufeilbarlige ord: Bibelen.
- vil sette deg i stand til å fylle den plassen Gud har for deg.
- har stadig gjestelærere fra inn & utland, f.eks.: Bill Stenberg, Jan Rosmann, Lucy Rael, Joe Martin, Charles & Frances Hunter, T.A. Fjeld ...
- opplæring i radio/TV arbeid.
- starter halvårs-kurs i januar!

Skolebrosjyre & påmelding

• Boks 159 • N-1441 DRØBAK • Norge • ☎ (02) 93 38 60

nigheten 5000 medlemmer og en virksomhet med forgreninger i nesten alle deler av verden. Men for Hayford har aldri poenget vært å bygge en verdensomspennende virksomhet. Det har kommet som en frukt av at han har satset på å drive et menneskesentrert arbeid, ikke et pastorsentrert.

Undervisning har alltid stått sentralt i hans virke. Han har vært professor, dekanus og president ved Foursquares bibelskole. I fem år var han nasjonal ungdomssekretær i Foursquare. Som pastor i Church on the Way har han tatt initiativet til bibelskolen School on the Way, pastor-konferanser og manns- og kvinneseminarer som har samlet folk fra hele landet. Flere av hans tidligere elever er i dag forkynnere med den samme enkle og ærlige stil som hans.

Hayford har også gått på lufta med sin undervisning. Radioprogrammet «Freeway» og hans undervisningsserier for TV har gjort ham kjent over hele USA. Han

planlegger nå å starte et satellitt-selskap med hovedvekt på undervisning for pastorer. Hans seks bøker har også påvirket mange. I tillegg til sin undervisning har han også skrevet over 500 sanger som blir brukt i lovsangsmøter over hele verden. Disse sangene er et resultat av at han og hans menighet legger stor vekt på lovsang og tilbedelse.

Utfordrere

Blant de som ofte ble nevnt av «Charismas» lesere, men som ikke nådde helt til topps, er det flere som er godt kjent i vår del av verden. Vi kan nevne Demos Shakarian, grunnlegger av Full Gospel Businessmens Fellowship International, David Wilkerson, T.L. Osborn, John Osteen, David du Plessis og Paul Yonggi Cho. §

Oversatt av Ellen Ofte Jakobsen

Hermon
Forlag

gaver med mening

30.-

Gissel

Et skakende drama från verklighetens
El Salvador

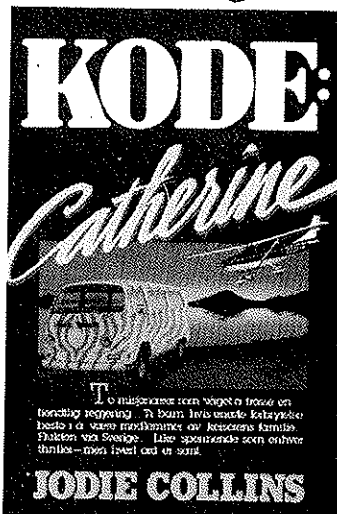

Fausto Buchell och Robin Maxon

Historien om Fausto Buchellis nervepirrende opplevelser i hensynsløse kidnappers klør. Men det er også historien om hvordan han finner den virkelige friheten!

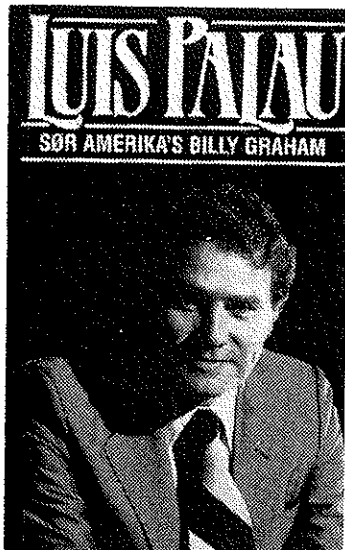
Hei Jesus! er en bok hvor barna følger med Jesus og ser hva Han gjorde mens Han levde her nede på jorden. Store barn kan lese selv, og foreldre eller besteforeldre kan lese for de minste. De store fargebildene fanger selv minstens oppmerksomhet, og de enkle fortellingene blir ingen lei av. Siden kan du lese mer om Jesus og hva Han gjorde i Bibelen.

35.-

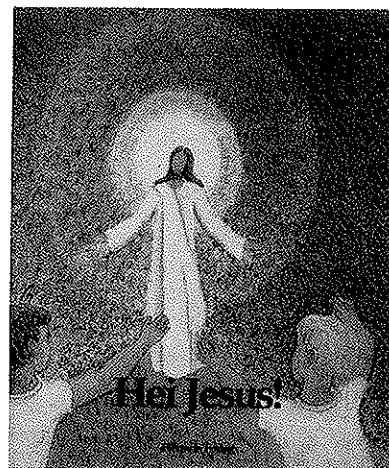

En virkelig thriller fra virkeligheten. Boken du ikke kan legge fra deg!

38.-

Historien om skolegutten som ble et vitnesbyrd for tusener av mennesker!

Julegaven til barn i alderen 4 til 9 år!

45.-

Myrdet arving... levende vitne er historien om en av verdens mest bemerkelsesverdige kvinner.

38.-

Hun var arvingen til en stor formue, og ble kidnappet, torturert og drept for sin rikdom. Likevel lever hun i dag.

Hun var offer for et uhyggelig mordkomplott, ble slått og torturert i en 10 dagers fryktelig bølge av terror. Til sist ble hun drept ved elektrisk sjekkbehandling. En lege underskrev dødsattesten.

Men, ved et Guds under lever hun i dag!

SEND MEG SNAREST:

-stk Hei Jesus (norsk) 45,-
-stk Barnebibel kr. 48,-
-stk Lev Livet kr. 20,-
-stk Luis Palau kr. 38,-
-stk Billy Graham: Drønn av hovslag kr. 120,-
-stk Når dine penger blir verdiløse kr. 35,-
-stk Det nye pengesystem kr. 39,50
-stk Advarsel- sammensvergelse 38,-
-stk Baklengs - rock 30,-
-stk Gud bruker hverdagsmennesker 25,-
-stk Er det virkelig deg Gud? 35,-
-sett å 8 Bibelmemoreringshefter 40,-
-stk Hei Jesus (dansk) 35,-
-stk GISSEL-drama i El Salvador
-stk KODE: Catherine 35,-
-stk Lillebror 19,-
-stk Pengesystemene rakner 35,-
-stk Regnbuens skjulte farer 39,50
-stk Aldri for gammel 28,-
-stk Løslatt for livet 30,-
-stk Revolusjonerende kjærlighet
-stk Myrdet arving 38,-

Portofri forsendelse ved kjøp over kr. 300,-
GRATIS bok følger med alle ordre over kr. 200,-

5 eks av en tittel → 30 %
50 eks av en tittel → 50 %
direkte fra forlaget.

NAVN:

ADRESSE:

STED:

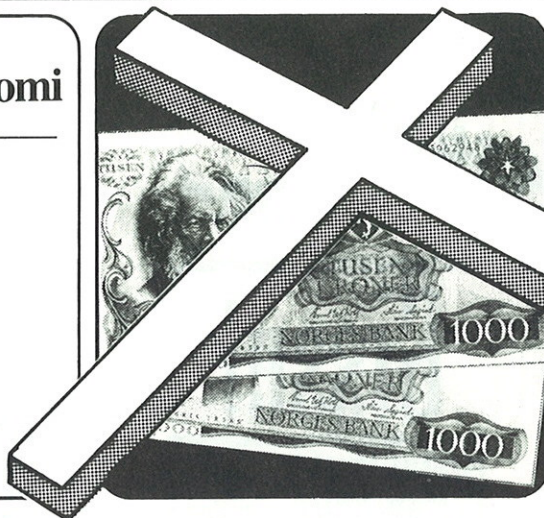
(SKRIV TYDELIG! HELST MED BLOKKBOKSTAVER)

HERMON FORLAG 3577 HOVET ORDRETELEFON: 067-88 560 (08.30 - 20.00)

Svein V. Korsgården:
Kristenliv og økonomi

110%

Illustrasjoner: **X-ART**

Svein V. Korsgården er registrert revisor. I over 20 år har han vært opptatt av den kristnes forvaltning av penger. Sett i lys av Guds ord deler han her sine personlige erfaringer og opplevelser med oss.

Presteskapet og pengene

Av Israels tolv stammer var Levi stamme presteskapets stamme (4 Mos 1,49 ff). Fra denne stammen utgikk også Arons arvelige prestedømme. Levittene gjorde prestetjeneste ved tabernaklet. De var portnere, sangere og musikere, materilaforvaltere og de spesielt utvalgte presters assistenter.

De elleve andre stammene i Israel skulle gi tiende til Levis stamme som lønn for den tjeneste de hadde. Videre skulle Levi stamme gi tiende av dette igjen til Herren ved de utvalgte prestene (4 Mos 18,20-32).

Det nye presteskapet

Israels ordning er forbilliglig for det kongelige presteskap, det hellige folk, den utvalgte slekt i den nye pakts blod (1 Pet 2,9). Dvs. at du og jeg som gjenfødte kristne tilhører dette nye presteskapet.

Likesom Levi stamme var utvalgt, er vi nå utvalgt. Likesom Levi stamme mottok tiende og ga tiende, mottar vi også tiende og gir tiende.

110%

Halleluja. En dag gikk det plutselig opp for meg at presteskapet disponerte 110%.

Jeg gjorde følgende regnestykke:

Elleve av Israels tolv stammer ga 10% hver til presteskapet. Det blir elleve ganger 10% (11x10), og det blir 110. Etter at Israels stammer hadde gitt 10% av 100, satt de hver igjen med 90% (100-10=90).

Med Levi stamme (presteskapet) var det annerledes. Presteskapets stamme hadde fått 110%, ikke sant? Men av dette ga den bort igjen 10% av 110, dvs. 11. Og etter at presteskapet hadde gitt bort de 11, satt de igjen med 99 (110-11=99).

	De andre	Prestene
Disponibelt	100	110
- Tiende	10	11
= Rest	90	99

Dette viser oss at presteskapet både fikk mer, ga mer og satt igjen med mer enn alle de andre. Vi slår fast at dette var en ordning som Gud hadde satt i verk. Men gjelder den for oss i dag?

Din og min mulighet

For å komme inn i vår rette prestetjeneste i dag angående økonomi, er det to ting vi må godta:

1. At vi er et kongelig presteskap for Herren, og at Jesus er vår frelser og øversteprest.

2. At vi må underordne oss og praktisere Guds lover for forvaltning.

På denne måten vil vi i dag «så rett» slik at vi mottar «tiende» og kan gi «tiende» (se 2 Kor 9,15).

Betingelsene

Gud hadde fastsatt visse lover for levittene. Dette gjelder også for deg hvis du vil ha en hel tjeneste som prest i den nye pakt.

Avstamning

Levittene måtte være av Levi stamme, etterkommere etter Jakobs tredje sønn. Du må være av Kristus. Levittene var utvalgt av Gud og valgte frivillig å tjene Ham. Det samme valget har du.

Helliget

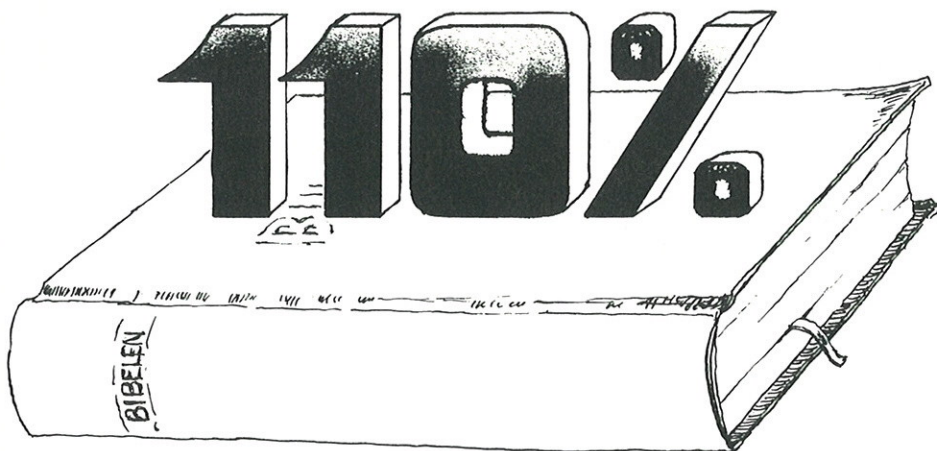
Levittene var helliget ved renselsesvann, ofring, håndspåleggelse og framstilt for øverstepresten.

Du må være rensert ved Jesu blod, vandre i Den Hellige Ånds fylde og stille deg fram for Jesus, din øversteprest. På samme måte som levittene bodde rundt tabernaklet, må du bo hos Herren hver dag, alltid.

Tjenesten

Levittene skulle:

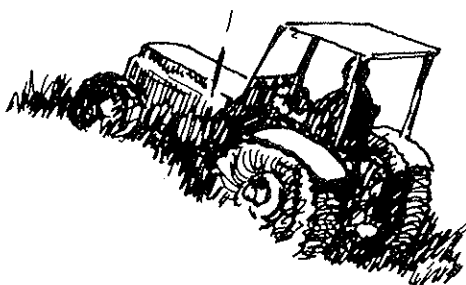
1. Stå for Herrens åsyn
2. Lovsynge Herren
3. Tjene Herren
4. Tjene folket
5. Undervise
6. Velsigne
7. Synge for hæren
8. Avgjøre rettsspørsmål
9. Tjene ved tabernaklet

Lønnen

Når du godtar ditt rette slektskap, Jesus Kristus, og i hengivenhet underordner deg Ham (Ordet) - da vil du oppdage at Guds lover også gjelder for deg, enten du er i India, Kenya eller Norge.

Lønnen er 110% på alle områder, åndelig og timelig.

Traktoren

For noen år siden fikk vår menighet en traktor. Fordi vår menighet driver jordbruk, kunne vi ha god bruk for den. Vi fikk imidlertid greie på at broderen som ga oss traktoren, hadde gjeld på den. Menighetens ledelse syntes de var «galt» å ta imot denne gaven - og ga traktoren tilbake til giveren.

I mange år syntes jeg giveren gjorde feil. Han ga bort noe han hadde gjeld på. I dag vet jeg at giveren ga fordi Den Hellige Ånd hadde minnet ham på det.

Vet du, først fikk han traktoren tilbake (100%). Senere fikk han flere tusen kroner fra menighetsmedlemmene (110%). Det gikk lang tid før jeg skjønnte sammenhengen: HAN VAR EN EKTE «LEVITT».

Kassett kopi

Vi kan kopierer fra
DIN MASTERKASSETT

C-60 eller C-90
til samme pris.

Kr. 15,- pr. kopi

Etikett med din tekst på hver
kassett
inkludert i prisen.

Minste bestilling: 3 kopier

Send din bestilling til:

DYNAMIS KASSETT

Boks 770 · Tlf. 033-44 726

3191 HORTEN

MÅNEDENS

DYNAMIS KASSETT

- Nesten som å være der!

Bli med i Norges
største kristne
kassettklubb.
En topp aktuell
kassett hver mnd.
til kun kr. 20,- (+ porto)

De siste måneders Dynamis Kassett:

M 5 – MAI:

«Innvielse»

SVEIN THORKILDSEN

M 6 – JUNI:

«Guds rike bryter fram»

SVEN NILSSON

M 7 – JULI:

«Den overnaturlige menighet»

ULF EKMAN

M 8 – AUGUST:

«Frimodighet»

ÅGE ÅLESKJÆR

M 9 – SEPTEMBER:

«Kvinnens plass i Guds rike»

SVEIN THORKILDSEN

M 10 – OKTOBER:

«Helbredelse i forsoningen»

T.L. OSBORN

M 11 – NOVEMBER:

«Frigjør Åndens salvelse»

BILL STENBERG

M 12 – DESEMBER

«Tegn, under og kirkevekst»

JOHN WIMBER

Kan best. enkeltvis for kr. 25,- pr. stk.

SÅ ENKELT ER DET Å BLI MED:

Finn kortet for Måne-
dens Dynamis Kassetts
mellom side 36 og 37.
Fyll ut og postlegg
portofritt!

Julegavene for deg & dine venner Bøker av

Daisy Osborn

Kvinner som vinner
&

Velg mulighetenes vei

Bøker for deg som
ønsker å lykkes i ditt
kristenliv. Daisy skriver
både for menn &
kvinner.

Kr. 18,- pr. bok ■ ved
kjøp av 5 eller mer av
hver tittel: 50% rabatt.

Lovsangkassett med
The Prosperity Singers

Kr. 30,-

Kassetalbum

nr. 1

Joe Martin

Jeg var i Himmelen

Joe Martin sier: Da jeg lå
i senga ble jeg rykket ut av
min kropp, og gikk igjen-
nom en dør til Himmelen.
Der møtte jeg Jesus. Jeg så
inn i hans øyne. Hans kropp
var som gjennomsiktig glass full av fly-
tende ild. Kjøp denne eneståen-
de kassetserien om Himme-
len.

6 kassetter Kr. 200,-

nr. 2

Bill Stenberg

Hvordan

helbrede de syke

Bill Stenberg sier: Den-
ne kassetserien er uvanlig
p.g.a. de mengder av
praktiske råd og tips den
gir. Hvordan man gjør når
man betjener med Guds-
kraft. Revolusjonerende både for
enslige kristne og predikanter.
Istedenfor årevis med grublerier
får du vite mange veier du kan
prøve for helbredelse.

6 kassetter Kr. 200

nr. 3

Lucy Rael

Et tegn for verden

Spesielle tegn på Kri-
sti korsfestelse skjer
når Lucy forkynder
evangeliet. Blod be-
gynner å renne fra
hennes hender, hode,
rygg, føtter og hennes side.
Et mirakuløst tegn av blod
som ble profetert av Joel og
stadfestet i Ap.gj. 2. Tuse-
ner har blitt forundret av
dette Stigmata. Lucy sier:
Dette er et tegn som peker på Gol-
gata for å vise hva Jesus gjorde for
deg.

6 kassetter for kr. 200,-

Alle kassettsene
kommer i en pønarget kassetalbum.

ministries Jan Hanvold

Boks 159•N-1441 DRØBAK•NORWAY• ☎ (02)93 38 60

Mannen bak Hermon Forlag:

VI VIL VEKKE OPP FOLK FOR JESU GJEN- KOMST

Svein E. Andersen er mannen bak Hermon Forlag, et nokså nytt prosjekt i den kristne forlagsbransjen. Fra fjellbygda Hovet ved Geilo har han de siste par årene solgt mange tusen bøker. - Jeg har vært interessert i litteratur-spredning helt fra jeg ble frelst ganske ung, forteller han i dette intervjuet. Han svarer også på hvorfor han utgir bøker som er blitt karakterisert som spekulativ litteratur om endetiden.

Vi møtte Andersen under en samling for bokhandlere fra hele landet på Hermon Høyfjellssenter på Hovet. Det var Hermon Forlag som innbød bokhandlere med familie til gratis weekend for å informere dem om de nyeste bøkene fra forlaget, et opplegg som viser hvordan Svein Andersen går nye veier for å nå lengre ut med forlagets produksjon.

Selv om det er mye alvorfylt litteratur Andersen publiserer, er han selv en mann med en godt utviklet sans for humor. Han har en behagelig og lun måte å fortelle om

forlagets virksomhet på, ikke uten selvironi, og det er tydelig at tillitsforholdet mellom ham og bokhandlerne er godt. Det er ikke første gang Andersen innbyr dem til samlinger på Hermon. Vi ble nysgjerrig på bakgrunnen for dette forlaget som drives fra Norges Hermonfjell og mannen som står bak det.

Jesus-vekkelsen

Hvetekornet: - Hva drev du med før du ble en kristen?

Svein Andersen: - Da var jeg gartner.

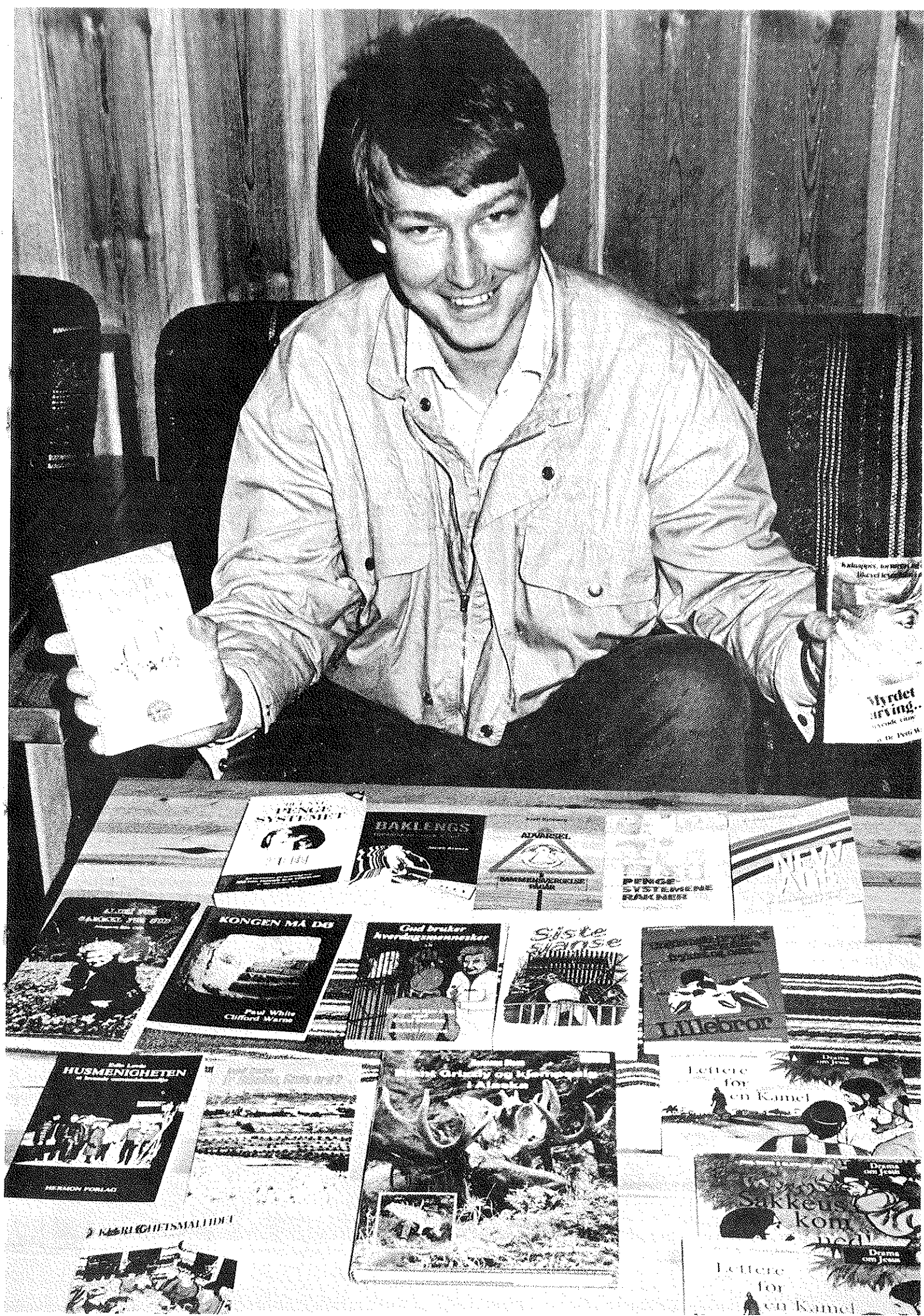
*Tekst/foto: Rolf Erik Janøy
Tegning: Rolf Jansson*

Grønnsakgartner. Min barndom hadde jeg i Moss. Jeg hadde kristne foreldre, men levde uten samfunn med Gud i mange år, sånn som folk lever. Drev litt med butikktverier, drikking, ikke noe overstadig, men hva man kan betegne som et vanlig, syndig liv. Jeg ble frelst i Jesus-vekkelsen.

Hvetekornet: - Du ble frelst på gata?

Svein Andersen: - Nei, jeg ga etter for en masse mas og gikk på et fellesmøte hvor en metodistprest fra Horten, Ellingsen, talte. Der var det to jenter som vitnet, og det var første gang jeg hadde sett kris-

ten ungdom som så ut som de hadde det bra. Fra de menighetene jeg hadde vært i i barndommen og ungdomsårene, var jeg vant til at det var underleppa på 3. knapphull og strenge regler for utseende og oppførsel.

Hvetekornet: - De var en frukt av Jesus-vekkelsen?

Svein Andersen: - Ja. De var veldig tent, og deres vitnesbyrd grep meg så sterkt at jeg tok imot Jesus den kvelden. Så ble jeg åndsdopt i metodistkirken i Horten da Jesus-folket var der en vinterferie. De var veldig ivrige når det gjaldt litteratur, så jeg fikk synet for litteratur med det samme. Jeg var med å starte Frie Venners litterærtjeneste, det arbeidet ble dessverre nedlagt etter noen år. Jeg kjøpte 1000 eksemplarer i slengen av gateavisa «UTFORDRINGEN» sammen med min bror Yngvar, og delte ut på gata i Moss.

Hvetekornet: - Det ble vel dyrt å gi bort så mange aviser.

Svein Andersen: - Ja, jeg jobbet jo ved siden av. Om du da gir 10% av det du tjener og gaver ved siden av, blir det mange penger. Jeg har tro på det.

Misjonær

Hvetekornet: - Du har vært ute en tid som misjonær. Hva gjorde du da?

Svein Andersen: - Vi var i Hong Kong fra 1978 til 1983, utsendt av De Frie Venners. Vi drev med produksjon av bibler og kristen litteratur. Og med bibelsmugling til Kina.

Hvetekornet: - Hvordan kom du på tanken om å starte eget forlag?

Svein Andersen: - Mens jeg var i Hong Kong, leste jeg de to pengebøkene, og det kom for meg at jeg skulle gi dem ut i Norge for å vekke opp folk for Jesu snare gjenkomst. Men jeg hadde det så bra i den tjenesten jeg sto i, at jeg tenkte at det vel aldri ville bli noe av forlagsplanene.

Men da vi kom hjem på ferie, skjedde det en del ting som gjorde at vi måtte bli hjemme. Som hjemkomne misjonærer var det naturlig at vi reiste en del i misjonens tjeneste det første halve året. I tillegg arbeidet jeg en del her på Hermonsentret. På høsten 1983 begynte vi å gi ut noen bøker på hobbybasis: «Aldri for gammel for Gud» og tre barnebøker i tillegg til at vi trykte 300 000-400 000 postkort og julekort med bibelttekster. Og det viste seg å gå så bra at vi ville fortsette med det.

Hvetekornet: - Hvordan havnet du som er fra Moss her oppe ved Hallingskarvet?

Svein Andersen: - Kona er fra Geilo, og Arne Håtveit, som driver Hermon Høyfjellsenter, var forlover i bryllupet. Han er fra Notodden, og jeg ble kjent med ham mens jeg var på Nesbyen et par år før jeg dro til Hong Kong. Mens vi var i Hong Kong, hjalp han oss med alle ting som skulle til for å få bygge et hus her oppe. Så da vi kom hjem, var alt klart til å begynne å bygge. Det er jo svært sentralt her, vi bor midt i Norge med 4

timer både til Oslo og Bergen. Etter 5 år i Hong Kongs menneskemylder var det veldig godt for oss å komme hit opp i frisk luft og stillhet og ro.

«Pengebøkene»

Hvetekornet: - Du nevnte de såkalte «pengebøkene» av Mary S. Relfes. De er jo svært spesielle og mange vil si spekulative. Hvorfor var det så viktig for deg å få utgitt disse?

Svein Andersen: - Da jeg ble frelst i 1973 hadde folk en veldig forventning til Jesu gjenkomst, men nå i 80-årene har de samme menneskene mistet mye av forventningen til at Jesus kommer snart. De er ikke oppmerksomme på hva som nå foregår i den økonomiske verden og i det store, internasjonale religiøse bildet.

Hvetekornet: - Pengebøkene var altså noe av det første du ga ut?

Svein Andersen: - Ja, det var det. De har solgt utrolig godt så til sammen er det trykket opp 35 000 eksemplarer av den. Siden ga vi ut «Gud bruker hverdagsmennesker». Så kom vi i kontakt med Edin Løvås og ga ut «Husmenigheten» og «Kjærlighetsmåltidet». På den tiden var det mye snakk om usunne husmenigheter og grupper, og han ga praktisk informasjon om hvordan disse problemer kan unngås.

Hvetekornet: - Men hvorfor satser du så sterkt på å utgi bøker av mer advarende og spekulativ karakter? Er du ikke redd for at de bare skaper frykt hos de som leser dem?

Svein Andersen: - Hvis du ser på de bøkene vi til nå har utgitt, er det bare en tredel som er av den advarende typen. Da profeten Daniel fikk et syn av Gud om endetiden, står det at han ble så redd at han ble syk. Han ble blek og mistet munn og mæle. Hvis folk blir redde og den frykten blir en gudsfrykt som driver dem nærmere Gud, da er det fint. Folk ser at det er ting de må passe seg for, men samtidig søker de nærmere Jesus fordi de vet at det kommer

vanskelige tider, og de vil forberede seg praktisk og åndelig. Men i bøkene legger forfatteren først og fremst vekt på at man må forberede seg åndelig. Mye av det som kommer fram i disse bøkene, har jo David Wilkerson sagt for 10 år siden.

Vekke

Hvetekornet: - Har du noen vitnesbyrd om at disse bøkene skaper en frykt som gjør at folk søker Gud?

Svein Andersen: - Ja, vi kjenner til 28 mennesker som vi vet har omvendt seg til Gud etter å ha lest «Når dine penger blir verdiløse». Det er for det meste mennesker som har sin bakgrunn i det kristne miljøet, og som hadde en viss kjennskap til hva Bibelen sier om 666-systemet og merker på hånd og panne og slikt på forhånd. Men vi har jo også opplevd at bankdirektører og finansfolk har kommet og sagt at dette er helt sjokkerende: «Vi vet jo at alle disse detaljene som gjelder praktiske ting, er riktige. Vi står midt oppe i det.»

Hvetekornet: - Men kritikerne av disse «pengebøkene» har vel satt fingeren på ting som ikke er holdbare i dem.

Svein Andersen: - De fleste har reagert på hennes praktiske råd for å forberede seg til en vanskelig tid og en trengselsperiode, som å kjøpe gull, hermetikk osv. Hun bor jo i USA og gir råd ut fra sin egen situasjon. Hun anbefaler folk å kjøpe seg telt, men det ville vel ikke hjelpe stort i et kaldt land som Norge. Vi ville ikke ta oss tid til å redigere det – vi ville ruske litt i folk før det var for sent.

Hvetekornet: - Hva er din visjon bak denne forlagsvirksomheten?

Svein Andersen: - Det er å vinne mennesker for Gud, og å utgi en del oppbyggelsesbøker for å få bredde. Jeg ser det veldig viktig å vekke opp kristne for at vi lever i endens tid, for den kommer over oss enten vi vil eller ikke. De som særlig kritiserer tanken på at man skal forberede seg for trengselen, er de samme folkene som ville sagt til Noa: «Bare stol på Gud, du trenger

Forlagssjef Svein Andersen midt i flokken av bokhandlere. Fra venstre hotelldirektør Arne Håtveit, Finn Pedersen fra Storm Production og Solveig Leithaug.

ikke bygge båt. Hvis du bygger båt, behøver du i hvert fall ikke legge noe mat der, for Gud skal jo sørge for det». Folk ser tingene fra et for snevert perspektiv.

«Skjulte farer»

Hvetekornet: - Hvilke bok er etter din mening den viktigste dere har utgitt?

Svein Andersen: - Det er «Regnbuens skjulte farer». Den er på 320 sider, og er tung å lese. Men jeg har opplevd 16-17-åringer på gymnaset som sier at den ikke er så tung.

Pengebøkene peker på et system som er i ferd med å utvikle seg under nesa på oss, mens «Regnbuens skjulte farer» peker på de folkene som står bak systemet, og på den hensikt de har med det. «Ny tid»-bevegelsen har samme utspring som nazismen hadde. De er med i politikken og er blant toppene av næringslivet. Det er folk som i 100 år bevisst har jobbet for å innsette Antikrist.

Jeg tilbyr meg gjennom dette intervjuet i Hvetekornet å sende boka gratis til enhver prest, evangelist og lærer som lover å lese den. Hvis de vil betale for den, kan de gjøre det, men vil de love å lese den, skal de få

den. Boka navngir ingen organisasjoner eller privatpersoner i Norge eller Skandinavia, men de fleste forstår tankebanene og kjenner dem igjen fra radio, TV og andre massemedia.

Frisk pust

Hvetekornet: - Det er blitt en god del mindre, kristne forlag. Er det ikke med på å svekke det kristne bokmarkedet at det blir så oppdelt?

Svein Andersen: - Det er klart det på en måte er en fordel med få og store kristne forlag som effektivt kan spre den kristne litteratur. Men når jeg møter folk fra disse store kristne forlagene, opplever jeg ofte at de har mistet visjonen for det de driver med. De har ikke lenger gløden og nøden for å vinne mennesker. De driver forlag fordi de har gjort det i mange år, og nå er de bevegelsens ansikt utad. Det å tenke på kirkepolitiske og økonomiske hensyn blir mer viktig enn å spre aktuell kristen litteratur ut til land og folk. Nye forlag kan bli et frisk pust inn i den etablerte kristne forlagsvirksomheten. Jeg har intet annet ønske for vår forlagsvirksomhet enn å vinne mennesker for Gud og vekke opp de kristne.

Hvetekornet: - Det har gått bra økonomisk for dere?

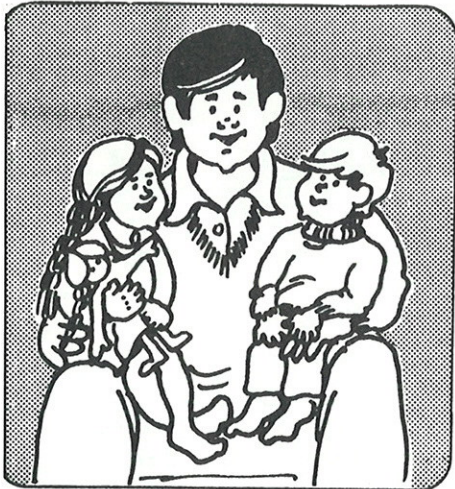
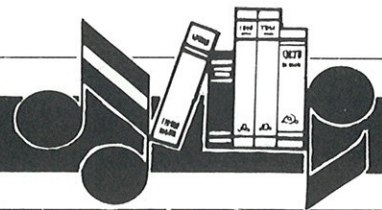
Svein Andersen: - Vi har jo satset på en del bøker som ikke har gått så bra. Disse har vært subsidiert av andre som har gått over all forventning. Men stort sett har det gått bra. Jeg jobber omtrent 1,5 stilling og får dessuten god hjelp av min kone Heidi. Jeg kaller meg gjerne for forlagetets lager-sjef. ☺

JEG HAR GLEMT

å fornye mitt abonnement for 1986

Du som har fått tilsendt giro – betal den snarest, så du ikke går glipp av februar nummeret.

For barna v/Jostein Janøy

Eyvind Skeie:
SOMMERLANDET -
En fortelling om håp
Luther

Ingvil var bare 5 år da hun sist vinter mistet livet i en ake-ulykke på Sørvestlandet et sted. Tilbake sto to søsken og mor og far som helt plutselig var overmannet av sorg og stille fortvilelse. Tunge netter med savn inntil fysisk smerte.

Umiddelbart kjente de behovet for å lese noe sammen som kunne hjelpe dem gjennom sorgen - noe som inneholdt håp og trøst. To dager senere lå «Sommerlandet» i postkassen med Eyvind Skeie som avsender.

Nå foreligger den også som bok, med uttrykksfulle tusj-tegninger av Anders Færevåg, som så vidt vi kan forstå av boken, er Ingvil far.

«...Jeg vet ikke hvordan jeg skal fortelle dette, for det er ikke et eventyr, og likevel er det nettopp et eventyr det er. Det har ikke skjedd, og likevel skjer det hele tiden...»

Og straks er vi på den andre siden av den mørke dalen, der vi får følge Ingvil gjennom fabelens form på veien til Sommersletten, der hvor Han Som Alltid Venter står klar til å ta imot henne. Her møter vi også Lysets engel, Håpets engel og Trøstens engel som hjelper barnet gjennom den mørke dalen.

«- Du er Ingvil, sier han. Da husker barnet navnet sitt. Hun reiser seg opp og smiler og tar Han som Alltid Venter i hånden. - Og du er Jesus, sier Ingvil høyt før hun slipper hånden hans og springer barbert ut på Sommersletten.»

Dette må være en av de viktigste barne-bøkene som har kommet ut på lenge! Så gripende og følsom i sin poetiske skildring uten å være sentimental. For her har virkelig litterær kvalitet blitt ett med genuin kristen forkynnelse av det evige livets håp.

Dessuten har boken en fantastisk evne til å gripe ulike aldersgrupper. For dette er virkelig en bok til å bli glad i, til å samtale om - og ikke minst å gi til dem som er rammet av sorgen over et plutselig dødsfall.

Jostein Janøy

Stefan Swärd:
Kristendomen mot väggen
Salt & Ljus
Heftet, 71 sider

Mange som har prøvd seg på gateevangelisering eller på å dele sin tro med ufrelste venner, har blitt møtt med en vegg av intellektuelle motforestillinger og angrep på Bibelens troverdighet.

Stefan Swärd tar i sin bok opp de vanligste angrepene en møter: Hvordan kan det finnes en god Gud når verden er så ond; Bibelen ble skrevet for lenge etter hendelsene til å være troverdig; Det er ikke bevist at Jesus stod opp fra de døde. Han møter de ikke-kristne på deres plan og svarer klart og logisk. Den ærlige tviler vil her kan få hjelp til å overvinne sine motforestillinger, og den kristne vil få dypere kunnskap om hva vi egentlig bygger vår tro på. For til syvende og sist er det jo et spørsmål om tro, men Stefan Swärd beviser i denne boken at vi ikke behøver å føle oss intellektuelt mindreverdige i møte med en verden som forlanger en rasjonell forklaring på alt.

Boken er både grundig og lettlest, og vi anbefaler den for alle kristne som føler de kommer til kort overfor tvilerenes innvendinger. Og hvorfor ikke gi den til ikke-kristne venner?

eoj

Kassett nr. 3 fra Evangelievennene

For de av Hvetekornets lesere som ennå ikke har stiftet bekjentskap med Evangelievenne-

ne fra Sauherad, kan vi fortelle at de består av Gunhild Løvskeid og ekteparet Ivar og Gunnhild Øvrebø, og de synger i en behagelig country-stil. Deres tidligere to kassetter har slått svært godt an, og mange har fått oppleve inspirasjon og velsignelse gjennom Evangelievennens sang. Det er ikke for ingen ting de stadig er på farten for å delta på møter, såvel i Telemarks byer og bygder som i landet forøvrig. «Vi prøver aldri å kopiere andres sang og musikk», sier lederen for trio, Ivar Øvrebø. «Vi synger enkelt om Jesus som vil hjelpe alle som kommer til Ham, og vi vil peke på Ham som kan gi et meningsfylt liv til alle mennesker.»

Mange av sangene de synger, har Øvrebø selv skrevet både tekst og melodi til, og de har en fengende friskhet som på mange måter minner om en annen Telemarks-trubadur, nemlig «Broder Aage».

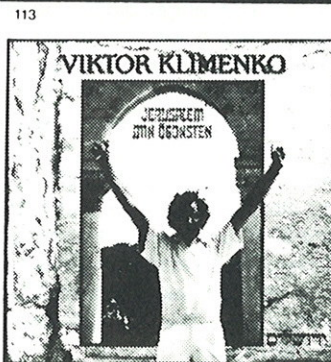
Overskuddet av kassettsalget bruker Evangelievennene til å støtte forskjellige alkoholinstitusjoner (blant andre Blå Kors). «Vi reiser ikke rundt for å bli populære eller rike», sier Øvrebø, «men for å hjelpe mennesker som har det vondt og for å peke på Jesus. Vi har selv opplevd forvandling i våre liv. Tidligere var jeg dansemusker og avhengig av alkohol. Men så møtte jeg Jesus, og fikk begynne et helt nytt liv. Gleden over det nye livet i Jesus er det som gjør at vi ikke blir trøtte av all reisingen.»

Skulle det være noen som ønsker besøk av vennene, bor altså Ivar Øvrebø på Akkerhaugen, og vi skulle tro Evangelievennens popularitet ikke blir mindre etter hvert som den nye kassetten deres blir spredd rundt i «de tusen hjem».

jkv

VIKTOR KLIMENKO

Jerusalem min ögonsten

Følg med
Viktor Klimenko
til Israel

Vi får høre kjente israelske melodier som «Hava Nagila», «Tum Balalaika» og «Exodus».

En stor del av musikken er innspilt i Jerusalem, med bl.a. Israels Filharmoniske Orkester. Produsent er Seppo Järvinen.

Plate: PRL 5041 Kassett: PRC 5041

HERMON HØYFJELLSSENTER

3577 Hovet
Tlf. 067/88 532

Vi ønsker velkommen til fjells enkelt-personer – grupper. Turprogram, fiske, svømmebasseng, boblebad, sauna. Dusj & toalett på alle rom og hytter.

Andakt hver dag.

Meget gunstige priser.

GI MEG RETTSVERNET TILBAKE

Ufødt barn i 8. svangerskapsuke.

- Bare 18 dager etter unnfangelsen begynner hjertet mitt å slå.
- Etter 6 uker har jeg hjerne, øyne, ører, munn, lever og nyrer.
- Etter 7 uker kan jeg bevege armer og ben. Fingeravtrykket mitt er også ferdig utviklet.
- Etter 10 uker kan hånden min gripe om en gjenstand som legges i den. Jeg reagerer på smerte, berøring, kulde, lys og lyd.

JEG ER ET MENNESKE

GI MEG RETTSVERNET TILBAKE

Vil du være med
på å vekke opinionen?

Hjelp oss med å finansiere innrykningen av denne annonsen på førstesiden av landets aviser.

La oss forandre
loven om
selvbestemt abort!

Send ditt bidrag til:

NORSK PRO VITA

Boks 48, Ankertorget 0133 Oslo 1.

Postgrio 2 25 62 46
Bankgiro: 7023.30.85675

Merk giroen «Rettsvern».

Pelle Karlsson's
spalte:

Gud har bare én menighet

DU KAN IKKE KONTROLLERE GUDS FAMILIE!

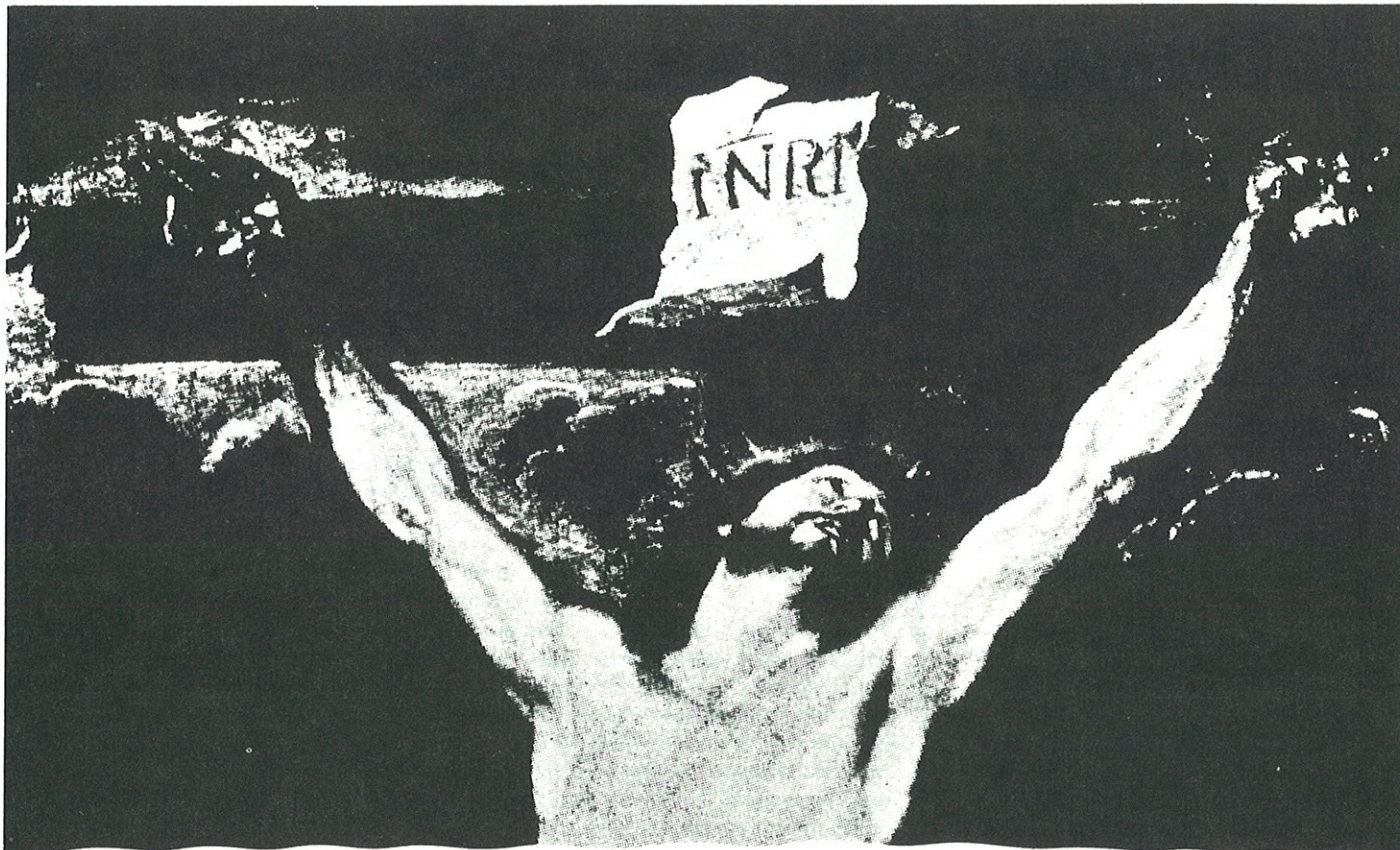
Når Jesus ber om «at de alle må være ett», innbefatter dette alle dem som Han har gitt sitt liv. Disse er våre direkte søsken, ikke bare slektninger i nærliggende familier. Når vi bruker familien som en illustrasjon, finnes det også en annen side som er viktig å forstå når det gjelder enhetsprosessen. Man kan ikke velge sine egne søsken. Det meste i livet har å gjøre med et valg fra vår side. Ja, vi kan totalt forandre vår tilværelse avhengig av hva og hvordan vi velger. Vi kan velge hvor vi vil bo og hva vi vil arbeide med. Vi kan velge våre venner og hva vi vil fylle vår fritid med. Vi kan velge klesstil og frisyre. Ja, til og med forandre hårfarge om vi vil. Vi kan også bytte navn, ja, selv utseendet kan vi bytte ved plastisk kirurgi. Mye i livet står åpent for et valg fra vår side.

Men slik er det ikke når det gjelder vårt familieforhold. En dag begynte et lite livsfrø å gro, og det vokste og vokste og til slutt ble det deg. Men avgjørelsen om hvor dette livsfrøet skulle vokse opp, var helt utenfor din kontroll. Du kunne ikke velge mor og far, ikke velge søstre eller brødre, ikke velge tid eller sted. Du var helt overlatt en livsprosess som førte deg inn i en sammenheng du selv ikke hadde valgt. Du kunne bare smått om senn oppdage hva som allerede var der. Og din familie ble svært verdifull for deg på tross av at du selv ikke hadde valgt den.

Her finner vi en svært viktig tanke når det gjelder enhet blant Guds folk. Det er ikke VÅR familie eller VÅR menighet slik at vi kan velge å gjøre hva vi vil med det. Det er GUDS familie, KRISTI legeme og HANS menighet. Han velger, kontrollerer og deler ut sitt liv som Han vil. Vi gjør oss ofte skyldige i egenmektige handlinger ved å forsøke å kontrollere hvor vidt Guds familie skal favne. Vi godkjenner eller underkjenner alt etter vår bedømmelse, og inneslutter eller utestenger som om det var vår oppgave å velge våre egne søsken. Det bør ikke være slik. Valget av søsken i Guds familie ordnes av livet selv, nøyaktig som i vår menneskelige familie. Dersom fellesskapet i Kristi legeme bygget på kunnskap, var det annerledes. Kanskje vi da kunne lære bort denne kunnskap til mennesker og på den måten godkjenne eller utestenge dem fra Kristi legeme. Eller om det bygget på gjerninger. Kanskje kunne vi da få mennesker til å gjøre de riktige gjerningene og på den måten velge og bedømme hvem som bør tilhøre Guds familie. Men nå bygger det på liv - noe som vi ikke kan gi eller lære bort. Bare Kristus kan gi av sitt liv til mennesker og på den måten føre dem inn i sin familie. Vi får bare finne oss i å bli omgitt av søsken som vi ikke har valgt. Dette forenkler forståelsen av enhet blant Guds folk. Overalt der Kristi liv finnes, finnes Familien. Og Herren venter at vi skal glede oss og ha fellesskap med hele vår familie.

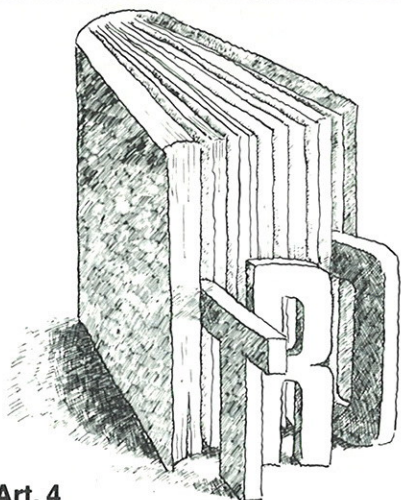
I Paulus' undervisning om nattverden finner vi et interessant uttrykk: «Den som spiser og drikker uten å tenke på at det er Herrens legeme, spiser og drikker seg selv til dom» (1 Kor 11,29). I den eldre oversettelsen (1930) finner vi uttrykket «gjør forskjell på Herrens legeme». Vi vet at vi i nattverden minner oss selv på det verk Jesus gjorde i sitt legeme på korset. Men vi vet også at vi blir minnet om det legeme Jesus nå har, menigheten. Om vi deler nattverden «uten å tenke på hvem sitt legeme det gjelder», dvs. tror at vi har rett til å velge og utse til å være delaktige i Hans legeme, drar vi en dom over oss selv. Om vi deler Herrens måltid «uten å erkjenne Herrens legeme», dvs. uten å godkjenne alle dem som Herren selv godtar, drar vi en dom over oss. Om vi feirer Herrens måltid, som er et uttrykk for hvordan Kristus ga seg selv for å samle det som var spredt, uten villighet til total enhet med alle Hans barn, gjør vi oss skyldige i en grov forseelse i Hans øyne.

Vi kan ikke forandre eller kontrollere det som er Hans eiendom. Vi kan bare utskille og erkjenne Kristi legeme, Guds familie, slik Han har skapt den.

ALT ER FERDIG!

TROEN OG ORDET

Art. 4

Tekst: Åge Åleskjær

For et par år siden ble jeg bedt om å undervise på en konferanse, og temaet skulle være: «Troens ord, det som vi forkynner». Under forberedelsen til denne konferansen gjorde Ånden meg spesielt oppmerksom på det vidunderlige faktum at troens ord er budskapet om at «Alt er Ferdig».

Den Hellige Ånd sa: «Fordi tro er å tro at man ALLEREDE HAR det man ber om, så er troens ord det BUDSKAPET SOM FORTELLER HVA VI ALLEREDE HAR!» Kan du se det?

Loven sier: «Du må, du skal, du bør.» Hvor mye forkynnelse er det ikke som fortsatt har bud og krav i seg, og som sier til folk hva de burde gjøre og skulle være. Som et resultat av den forkynnelsen kommer nederlagstenen som har denne gjenomgangsmelodi: «Vi kommer så til kort». Har du hørt den?

Troens ord, det som vi forkynner, er fullstendig annerledes. Det handler ikke om hva du skulle eller burde, det handler om hva du allerede har på grunn av et fullbragt verk! Lovens og bokstavens tjeneste er forbi, «nå når troen er kommet» (Gal 3,23-25).

Ordet om forsoningen

Derfor er troens ord budskapet om forsoningen, det er budskapet om hva vi har og hvem vi er i Kristus Jesus. Det er budskapet om at alt er ferdig, vi har det nå! *Fordi tro er å tro at vi allerede har fått det, så er troens ord budskapet om hva vi allerede har fått!*

2 Kor 5,19 sier at Gud har nedlagt i oss «ordet om forsoningen». I Rom 10,8 leste vi at det er troens ord som er oss nær i munn og hjerte. Altså er «troens ord» det samme som «ordet om forsoningen»!

Troens ord er mangfoldig

Budskapet om at alt er ferdig, budskapet om hva vi har og hvem vi nå er, rører ved alle ulike sider i evangeliet.

TROENS ORD TIL FRELSE er budskapet om at den ufrelste allerede har frelse i Jesus. All verdens synd er sonet, fra Guds side er hele verden frelst. Guds budskap til den ufrelste er at gjelden er betalt, alt er ferdig, kom og ta imot gratis!

TROENS ORD TIL ÅNDSDÅP forteller at Ånden allerede er utgydt, at ingen behøver å vente, alt er ferdig, vi kan motta nå! Tenk om noen hadde fortalt meg det da jeg gikk fra møte til møte og «søkte» Åndens dåp!

TROENS ORD TIL HELBREDELSE er budskapet om at Jesus «tok bort våre plager og bar våre sykdommer» (Matt 8,17) i forsoningen.

TROENS ORD TIL VELSIGNALSIE sier at vi allerede er velsignet i Kristus (Ef 1,3). Alt er ferdig!

TROENS ORD FORKYNNER AT VI ALLEREDE HAR SEIRET i Jesu oppstandelse, vi har autoritet i Jesu navn fordi vi er satt med Ham i himmelen, i autoritetsposisjon, vi er nye skapninger i Kristus. Han har gitt oss alt, som tjener til liv og guds frykt. Troens ord sier ikke at Gud skal gripe inn i sin time, troens ord vet at Guds time er NÅ fordi alt er ferdig! Nå er den velbehagelige, rette tid, NÅ er frelsens dag! (2 Kor 6,2) Alt er ferdig NÅ!

Troens ord til frelse

La meg utdype nærmere noe av det jeg har skrevet ovenfor med få ord. Jeg tror vi knapt nok har greid å formidle troens ord til dem som ikke tror. Vårt budskap til verden er ordet om forsoning, om nåde, om tilgivelse og nytt liv. Gud sendte ikke sin sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham (Joh 3,17).

Budskapet til synderen er at Gud allerede har tatt bort hele verdens synd. Jesu blod er en soning, ikke bare for de kristnes, men for hele verdens synd! (1 Joh 2,2)

Vi må få dypere tak i Guds hjerte for syndere. Han ser ikke etter en mulighet til å dømme dem, men til å frelse dem! Fariseerne og de skriftlærde omtalte Jesus som «tolleres og synderes venn». Tollere og syndere holdt seg nær til Jesus for å høre Ham (Luk 15,1).

I dag er mange kirker og menigheter fylt av en dømmende holdning som gjør at syndere holder seg borte. Eller man forkynner et budskap uten kraft til å gi nytt liv. Jesu budskap var både tilgivelse og nytt liv: «Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort og synd ikke mer!»

Vi har «forsoningens tjeneste», vi forkynner og formidler forsoningen! I den engelske «Amplified Bible» lyder 2 Kor 5,19-20 slik: *Det var Gud (personlig til stede) i Kristus, som forsonet og gjenopprettet verden til å ha hans yndest, slik at han ikke teller opp og fastholder menneskers synder mot dem, men stryker dem ut, og han overgav oss budskapet om forsoningen – om gjenopprettelse av yndest. Så er vi Kristi ambassadører, som om Gud selv henvender seg gjennom oss. Vi (som Kristi*

personlige representanter) ber dere for Hans skyld å ta imot og benytte dere av den guddommelige yndest (som nå tilbys dere) og bli forsonet med Gud.

Gud vil vi skal fortelle verden at Han ALLEREDE HAR utslettet deres gjeld. Han fastholder ikke én ting imot dem! Dette er evangeliet, dette er troens ord!

Gode nyheter til de syke

Troens ord, ordet om forsoningen, kalles også «de gode nyheter». Troens ord er gode nyheter også til de syke.

GUD KAN. Det finnes ingen håpløse tilfeller for Gud! Det er noen som tror det står så ille til med dem at alt håp er ute. Men alt er mulig for Gud! Det står bedre til med deg enn det gjorde med Lasarus. Han hadde vært død i fire dager, men for Jesus var heller ikke han et håpløst tilfelle. Så Gud kan!

GUD VIL. Tro er visshet, overbevisning (Heb 11,1). Derfor kan man ikke tro før man vet om Gud vil. Så lenge det finnes et usikkerhetsmoment, kan ikke visshet oppstå, og tro er full visshet! Derfor er det slik at TRO BEGYNNER DER GUDS VILJE ER KJENT! Derfor er det herlig å høre Jesu svar til den syke som sa: «Om du vil, så kan du.» Jesu kontante svar røper Guds vilje til å helbrede: «Jeg vil, bli ren!» (Matt 8,2-3). Flere engelske oversettelser lyder: *Selv sagt vil jeg! Bli ren!* Enhver lege vil helbrede, og Han er Herren vår lege! (2 Mos 15,26)

Høvedsmannen i Luk 7,1-10 sendte bud etter Jesus. Han visste at Jesus kunne. Men da han så Jesus komme, visste han også at Han ville. Han forstod at Jesus kom for å helbrede. Det var da troens visshet kom i hans hjerte, og han sendte bud om at Jesus bare skulle si et ord, så ville gutten bli frisk. Jesus bemerket den tro mannen hadde. Når fikk han den? Da Guds vilje ble kjent for ham: Jesus hadde fulgt med sendebudene og var på vei til hans hjem! TRO BEGYNNER DER GUDS VILJE ER KJENT.

Men klimaks i troens gode nyheter til de syke er:

GUD HAR ALLEREDE GJORT DET! Ved Jesu sår har vi fått legedom, troens ord er budskapet om forsoningen, budskapet om hva vi allerede har fått i Jesus! Alt er ferdig!

Det betyr ikke at man automatisk blir helbredet i frelsen. Vi må «rive himlenes rike til oss med makt» og kjempe troens kamp for våre rettigheter, slik enken i Luk 18,1-8 gjorde. Gud vil hjelpe oss til vår rett! (Luk 18,6-8)

Forsoningen har åpnet døren for helbredelse, legedom tilhører deg i forsoningen!

(Les Jes 53,4-5; Matt 8,17; 1 Pet 2,24; Mark 2,9-11; Jak 5,15-16; Salme 103,3; Jes 33,24; Malakias 4,2; 1 Kor 6,20 m.fl. Tilgivelse åpner for helbredelse!)

NYE BØKER FRA LIVETS ORD

En bok som forteller oss hvordan utøve forbønn. En mesterlig perle for alle troende – Forbønnens kunst.
Kr. 45,- (176 s.)

«Det er min bønn at enhver kvinne som leser denne boken vil sette pris på at Gud skapte henne til kvinne, dyktig og omhyggelig håndlaget for å bli ønsket og beundret av sin ektefelle.»

Pat Harrison
(Datter til Kenneth Hagin)

Kr. 35,-

Begge bøkene får du i din kristne bokhandel – eller direkte fra:

Livets Ord
Forlag A/S

Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

Nicky Cruz med tolken, Lajos Simonjalvi.

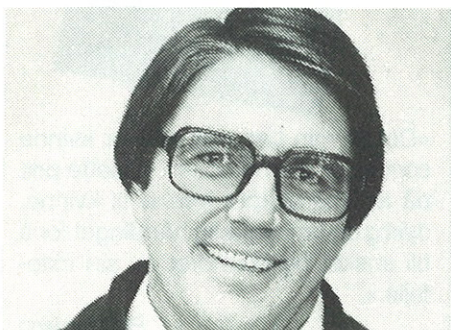
Vekkelseskampanjer i Øst-Europa

30 000 mennesker samlet seg for å høre Billy Graham under hans besøk i Romania nylig. Det er ny rekord for kristne arrangement i landet, og Graham er den første utenlandske evangelisten som har fått tillatelse til å holde en slik kampanje i landet. Under det 10 dager lange besøket talte han til over 150 000 mennesker.

Under sitt to dager lange opphold i Ungarn talte Nicy Cruz til ca. 5000 mennesker, mange av dem narkomane fra gata. Ca. 1000 tok imot Jesus. Han holdt også seminar for kristne ledere og leger fra fem land. Her han la vekt på den kristne kirkes ansvar for å ta seg av stoffmisbrukere. Bare Ungarn alene skal ha 30 000 registrerte narkomane og 100 000 alkoholikere.

Cliff Richard deltok nylig på en ungdomskonferanse i Warszawa, Polen, der ca. 4000 deltok.

Fra Restoration

Anke-behandlingen utsatt

Vi har tidligere rapportert i Speilet at en gresk domstol i desember 1984 idømte Don Stephens og Alan Williams, begge fra YWAM, og den greske pastoren Costas Macris 3,5 års fengsel for å ha «forledet» en ung gutt til å ta imot Jesus og tilslutte seg en evangelisk menighet. De tre anket saken og er fri i påvente av ny behandling.

Det var ventet at saken deres ville komme opp igjen i juni eller juli, men den er utsatt til mai 1986. I et intervju nylig uttalte amerikaneren Don Stephens at det er sannsynlig at

de tre igjen må dømmes til fengsel for at lovene skal bli endret. Blir de idømt fengselsstraff også av lagretten, må de begynne å sone straffen selv om de anker til gresk høyesterett. Kommer saken opp for høyesterett, vil dommen der bli toneangivende for flere lignende saker i landet.

Dommene har vakt internasjonal oppmerksomhet, og mange har oppfordret greske myndigheter til å forandre de 50 år gamle lovene. Blant dem er tidligere president Jimmy Carter, erkebiskopen av Canterbury, Amnesty International og flere kirkesamfunn. Hellas har undertegnet minst 11 internasjonale avtaler som garanterer innbyggerne fulle demokratiske rettigheter, bl.a. religionsfrihet.

Flere organisasjoner i Skandinavia har samlet inn underskrifter til støtte for de tre, bare i Sverige er det over 13 000 som har støttet oppropet.

Fra Hemmets Vän

Barinovs musikal tilgjengelig i Vesten

Meldinger har nådd Vesten om at den russiske kristenrock-sangeren Valeri Barinov er alvorlig syk etter å ha blitt holdt i isolasjonscelle i en sovjetisk arbeidsleir. Barinov ble straffet på denne måten etter at han i juni begynte nok en sultestreik.

Bak arrestasjonen av Barinov ligger trolig at sovjetiske myndigheter ikke likte hans planer om å spille inn en kristen rockemusikal. Han og bandets bassist, Sergei Timokhin, ble begge dømt til 3,5 års opphold i fangeleir. Barinovs visjon med musikalen var å nå Sovjets ungdom med budskapet om Jesus. Da kristne i Vest fikk høre om hans planer, smuglet de inn opptaksutstyr. Opptakene ble gjort i all hemmelighet, og hvert instrument ble spilt inn på et nytt sted for at de ikke skulle bli oppdaget. Så ble tapen smuglet ut av Sovjetunionen for ny mixing og produksjon.

Produktet er nå ferdig og mulig å få kjøpt i Vesten. Charismas musikk-anmelder sier om innspillingen: «Dette albumet er til tider nesten uhyggelig. Det er på grensen til det underlige, men ikke på noen måte dårlig. Aldri vaklende. Musikken er i høyeste grad respektabel også etter vestlig smak, samtidig som den bærer preg av sitt russiske opp-

hav. Musikalen er et sterkt, gripende frelsesbudskap, men inneholder også lovsang og forventning til at Jesus skal komme igjen. Tekstene blir ekstra sterke når en vet at forfatteren nå sitter fengslet for sin tro: "Hvis din sjel er nedslått. Hvis din styrke ikke kan holde. Hvis hver dag bringer deg nærmere døden. Hvis du i desperasjon sa at det ikke betyr noe for deg. Kom til Jesus. I Ham vil du finne hvile", sier Barinov i sangen Golgata.» Charisma gir innspillingen fire av fem oppnåelige poeng.

Musikalen «The Trumpet Call» (Trompeten kaller) er nå til salgs på kassett i Sverige. Den koster 50 kroner, og av disse går 10 direkte til Barinovs familie. Med kassetten følger tekstene på engelsk og et hefte om Barinovs situasjon og forholdene for kristne i Sovjet generelt. Ønsker du å bestille denne spesielle kassetten, er adressen: Talking Music, Såggatan 33 C; 414 58 Göteborg; Sverige.

Fra Christianity Today, Charisma og Nytt Liv

Pastor død i sovjetisk fangeleir

Yakov Durksen, 61 år, døde i en fangeleir i Sibir. Durksen var hjelpepastor i en uregistrert baptistkirke i Apollonovka, nær Omsk i Sibir. Han satt 12 år av sitt liv i fengsel for å ha forkynt evangeliet. Da han døde, sonet han en dom på fem år.

Durksens lunger var sterkt skadet pga. tidligere opphold i fangeleirer, men han ble likevel tvunget til å arbeide med sterkt fordampende kjemikalier i maling og lim. Arbeidsforholdene og underernæring må ta skylden for hans død. Han ble ikke tillatt å motta sin årlige femkilospakke med matvarer fordi han stadig ble tatt i bønn.

Fra Charisma og Christian Life

Østafrikansk vekkelse feirer 50-årsjubileum

I høst var ca 20 000 kristne fra hele Øst-Afrika samlet i Kabale, Uganda, for å feire 50-årsjubileum for vekkelsen som brøt ut i byen i 1935. Vekkelsen kom som svar på misjonærens og menighetens inderlige bønn om nytt liv i deres tørre åndelige situasjon. Herren svarte på bønnen ved å sende en vekkelse som snart bredte seg over hele Øst-Afrika. Gudstjenestene som lenge hadde vært preget av vestlig struktur og orden, fikk tilbake sin typisk afrikanske livlighet.

Siden den gang har vekkelsen fortsatt å blomstre, og den er fremdeles livskraftig. Biskop Festo Kivengere i Uganda forteller at i Malawi, Rwanda og Burundi går bølge på bølge med ungdommer ut hver helg for å vitne om Jesus, særlig blant soldater og regjeringsansatte. I gjennomsnitt blir ca. 4000 mennesker vunnet for Jesus hver dag på det afrikanske kontinentet.

At vekkelsen fortsatt er i full gang etter 50 år, skyldes i første rekke at det er lagt vekt på å undervise og føre de nyfrelste inn i et stabilt kristenliv. Derfor er det største behovet nå ved 50-årsjubileet flere hyrder og lærere. Stadig flere afrikanere kan lese, så behovet for kristne forfattere er også økende.

Fra World Christian

Bibelukene vokser i England

I 1976 ble *Dales Bible Week* arrangert for første gang i Harrogate, England. Siden den gang har forgreninger av dette stevnet dukket opp tre andre steder i landet i tillegg til dusinvis av andre bibel-campinger og stevneuker.

Selv om utvalget nå er stort for briter som ønsker å bruke ferien til å samles om Guds ord, har tilstrømmningen til disse fire bare økt. I sommer deltok til sammen godt og vel 20 000 mennesker bare på deres stevneuker. Større kontingenter deltok fra Frankrike, Norge, Belgia og Nederland, mens mange andre land var representert ved mindre grupper. Faktisk var alle kontinenter representert.

Under en spesiell forbønnsgudstjeneste for ufrelste ektemaker kom en ektemann som befant seg 12 mil unna, i syndenød og måtte søke frelse. En ateist som i mange år hadde nektet å bli med sin hustru på stevnet, måtte i år gi seg og bli med. Innen uka var omme var han ikke bare blitt frelst og ånds-døpt, men også helbredet fra en gammel ryggskade.

Også barna og de unge fikk merke Herrens nærvær, og mange ble frelst. Flere opplevde også at Herren grep inn og helbredet sår skapt av konflikter mellom foreldrene.

Evangelisering stod sentralt i alle de fire stevnene. På et av dem ble det tatt opp et offer på nærmere 600 000 kroner til evangeliseringsteam som skal arbeide i London, Sør-England og Frankrike. 18 andre team med til sammen ca. 170 ungdommer skal i vinter gi all sin tid til evangelisering rundt om i England og Wales.

Store ting er på gang blant Guds folk i Storbritannia.

Fra Restoration

Glade ungdommer ved en av de 12 bilene som er stilt til disposisjon for GO! Ministries 12 evangeliseringsteam. Ofrene under bibelukene var kjærkomne bidrag til driften av teamene.

Sør-Afrikas unge åpne for evangeliet

Uroen og unntakstilstanden i Sør-Afrika kan ikke stoppe evangeliets frammarsj i landet. Men siden det ikke lenger er tillatt å annonsere offentlige møter i deler av landet, deriblant i Soweto, de svartes by nær Johannesburg, blir arbeidsmåtene noe annerledes.

Medlemmene i et team fra Levende Ungdom gikk rundt i Soweto og inviterte venner og kjenninger til møtene sine. Mer enn 200 ungdommer møtte opp for å høre evangeliet. Etter talen forsvant strømmen, så det ble ikke noe av de planlagte musikkinnslagene. Men 20 unge svartes tok imot Jesus.

I en situasjon preget av voksende frustrasjon og uro, rapporterer Levende Ungdom at de opplever en økende mottakelighet for evangeliet. Elevene lytter ivrig når de besøker Sowetos ungdomsskoler og videregående skoler, de har bibelgrupper på de fleste skolene og mange er blitt frelst gjennom deres arbeid.

Deres leder, Caesar Molebatsi, er en av de få evangeliske lederne som åpent uttrykker de svartes følelser og frustrasjon. Men samtidig oppfordrer han hvite og svartes til å prøve å elske og forstå hverandre. Molebatsi mener å registrere en større åpenhet for evangeliet blant unge svartes i dag enn han gjorde rett etter opptøyene i 1976. Da var holdningen at kristendom var den hvite manns religion, men i dag finner stadig flere ut at evangeliets budskap er hevet over ras-skiller.

Fra Christianity Today

Blomstrende menighet i Frankrike

En av våre lesere har sendt oss denne interessante rapporten fra Frankrike:

Vi var sist vinter med i en svært offensiv og levende menighet like utenfor Lyon kalt L'Église Evangelique de Réveil. Vi (en lutheraner og en katolikk) hadde faktisk aldri

opplevd en slik varme og omsorg i en menighet før. Medlemmene brenner for Frankrike og Lyon, og de har en stor evangeliseringsgruppe (ca. 50-60 stykker) som går ut i de store gågatene i Lyon og får med seg mange, spesielt unge, til kirken.

Å være med på en gudstjeneste en søndag formiddag er en helt spesiell opplevelse. De som ikke er ute i god tid før kl. 10.00, får ikke alltid en stol å sitte på. Da tar man i bruk gulvet. Gudstjenestene begynner med en times tid med lovsang, ledet av pastor Claude Ruffo og akkompagnert av en gruppe dyktige afrikanske musikere. De fleste nådegavene er i funksjon, og selv om møtene er preget av stor frihet, er det også en dyp fred til stede.

Hver søndag er det brødsbrytelse før eller etter talen. Dette er en hellig og mektig stund. Pga. den store forsamlingen (ca. 500 mennesker i en sal beregnet for 250) foregår den i benkeradene.

Talen blir holdt av Claude eller av en gjestetaler eller eldstebro. Ofte er det også bønn for syke og andre behov i ettermøtene. En av oss ble helbredet for dårlig rygg. Vi opplevde virkelig at vi ble ført nærmere Herren den tiden vi deltok i menigheten.

Da vi dro derfra i våres, holdt menigheten på å bygge nytt lokale. Ettersom menigheten består av mange fremmedarbeidere, arbeidsløse og andre med liten inntekt, stoppet byggeaktiviteten opp fra tid til annen. Bygget var likevel nesten ferdig da vi dro.

La oss være med å be for våre søsken i en mørk del av Europa!

Laila og Didier Pischedda

Australske kristne i bønn for landet

Ca. 4000 australske kristne fra hele landet var i høst samlet i Australias hovedstad Canberra til bønn og evangelisering. I tillegg til bønn for landet og evangelisering av byen marsjerte deltakerne gjennom byen opp til parlamentsbygningen.

Fra Charisma

Wycliff forlater Bolivia

For første gang i sin historie kan Wycliff Bibeloversettere forlate et land etter å ha fullført alle sine prosjekter. Det skjedde i Bolivia i høst da Wycliffs og søsterorganisasjonen SILs (Summer Institute of Linguistics) virksomhet i landet ble avsluttet ved en høytidelighet i hovedstaden La Paz. Wycliff begynte sitt arbeid i landet i 1955, og det vil komme mer enn 20 språkgrupper i Bolivia til gode.

Wycliffs mål på verdensbasis er i første omgang Bibelen oversatt til 1000 språk. 150 av disse prosjektene, deriblant altså alle i Bolivia, er ferdige og 85 er for tiden lagt på is. Arbeidet med de resterende nesten 800 er i full gang. Nylig ansatte Wycliff et japansk ektepar til å arbeide med irantu-språket på Ny Guinea, et språk som blir talt av 6000 mennesker.

Fra Charisma og Misjonsbladet

Pat Robertson har invitert gjester som Jimmy Carter til sitt TV-program. Bilde er fra 76 rett før Carter ble president.

Pat Robertson presidentkandidat?

Seriøse amerikanske tidsskrifter har det siste året gjentatte ganger stilt spørsmål om Pat Robertson, grunnlegger og leder av det kristne TV-selskapet CBN, vil prøve å bli nominert til presidentvalget i 1988.

Først ute var *Saturday Evening Post*. Allerede i mars hevdet de på førstesideplass at Robertson ville stille sterkt som presidentkandidat. Hans familiebakgrunn som sønn av en kjent senator og utdannet ved Yale-universitetet, hans politiske engasjement i viktige saker de siste årene og hans store popularitet som vert i eget TV-show, var av de ting de dro fram som sterke sider ved hans kandidatur.

I august ble Robertsons navn igjen nevnt blant aktuelle president-kandidater, denne gang av *Daily Progress*. De kunne også sitere CBNs presse-talsmann, Earl Weirich: «Robertson overveier under mye bønn muligheten for å stille som kandidat.» Uttalelsen ble raskt spredd videre gjennom nyhetene på flere TV-stasjoner.

Dette ble av mange oppfattet som om Robertson hadde gjort klart at han ville stille, og Weirich måtte ut igjen for avkreftede dette. «Det jeg sa var at han overveier dette under bønn. Dette er en sak mellom ham og Gud på det nåværende tidspunkt. Så vidt jeg vet, har Robertson ikke gjort noe for å komme med i prosessen.» Weirich kunne også fortelle at CBN ikke har lagt planer for hvordan de eventuelt skal fremme Robertsons kandidatur.

Robertson har vært demokrat hele sitt liv, men sist vår byttet han standpunkt og ble republikaner fordi demokratenes program ikke lenger samsvarte med hans egne meninger.

Fra Charisma

Interessante arkeologiske funn i Israel

Fra Jerusalem meldes det at det eldste huset i den eldgamle byen nå er gravd fram. Funnet er gjort i den eldste delen av byen, den såkalte Davids by, og er datert til ca. 3000 år f. Kr., dvs. ca. 2000 år før Davids tid.

Den rektangulære bygningen er bygd av steiner stablet mot en vegg. Dette er typisk for den byggemåten som ble benyttet i hele Kana'an i overgangstiden mellom nomadelivet og fast bosetting.

«Hele Jerusalems historie begynner med dette huset», sier en av lederne for utgravningene, Yigal Shilo fra det Hebraiske Universitetet. Utgravningene begynte i 1978, og arkeologer fra hele verden har deltatt. Mye trolig vil den arkeologiske parken i Davids By utvides slik at den også vil omfatte området der det 5000 år gamle huset ligger.

I området ved fjellet Ebal har arkeologer nå gravd ut det de mener må være alteret som står omtalt i 5 Mos 27 og Josva 8, alteret Josva bygde i forbindelse med at israelfolket fornyet sin pakt med Herren da de inntok Kanaans land.

Alteret ligger for seg selv, omgitt av en tynn, elipseformet mur. En gangvei gjennom muren er vakkert hellelagt. De fleste eldre i Midt-Østen har trapper opp til selv offer-stedet, men dette alteret har en rampe i stedet. Dette er i samsvar med loven i 2 Mos 20,26. Dekorasjoner på potteskår funnet ved alteret kan dateres til eldre jernalder, og mange historikere plasserer dommertiden i denne perioden. Alteret er 3 meter høyt, rektangulært og bygd av utilhugne steiner slik 5 Mos 27,5 befaler. I asken inni alteret er det funnet brente beinrester etter unge okser, vær og bukker.

«Dette er det eldste og mest fullstendige israelittiske senter for gudsyndyrkelse som noen gang er funnet, og mønsteret for alle de senere», sier utgravingsleder Adam Zertal fra Haifa Universitet.

Fra Hemmets Vän og Christianity Today

Jesus elsker New York

Tidligere i høst marsjerte 8000 kristne gjennom New Yorks gater til Central Park. Dette var høydepunktet i kampanjen «Jesus elsker New York» som arrangørene håper vil bringe nytt åndelig liv til byen.

De siste par årene har Upper Room Ministries i New York, en menighet uten kirkesamfunnstilknytning, mottatt flere profetier om vekkelse i millionbyen. I sommer profeterte sangeren og trompeteren Phil Driscoll at hvis mennesker ville marsjere i byen og blåse i basuner til Herrens ære, ville mørkets murer rundt byen falle slik de falt rundt Jeriko.

Det var alt menighetens ledelse trengte for sette planene om et arrangement i Central Park ut i livet. 10. august i år marsjerte de i New Yorks gater i to timer mens de viftet med bannere, sang og danset for Herren. Medlemmer av kristne kor, band, drama- og dansegrupper opptrådte for et publikum på 30 000 som samlet seg. Dagen ble avsluttet med en lovsangssamling i Central Park som Phil Driscoll ledet. Flere hundre gikk fram for å motta frelse etterpå.

«Den forrige store vekkelsen i New York var i 1857 med Charles Finney. Over en million mennesker mottok Jesus da. Jeg tror at vår aksjon vil sette i gang den andre store vekkelsesbølgen», sier Hashim, en av lederne i Upper Room Ministries.

Fra Charisma

Hvite kristne i mindretall

Verdens Evangeliske Alliansen har lagt fram en oversikt som viser veksten blant de kristne i Den tredje verden i vårt århundre. I 1910 regnet man med at 6% av alle kristne var bosatt utenfor Europa og Nord-Amerika. Ved årsskiftet 1984-85 var tallet steget til 54%.

De nye menighetene i Latin-Amerika, Afrika og Asia er også mer misjonsinnstilt. Det beste eksemplet er Nigeria der de evangeliske menighetene har sendt ut ca. 3000 misjonærer. Det er omtrent dobbelt så mange som sendes ut fra Norge.

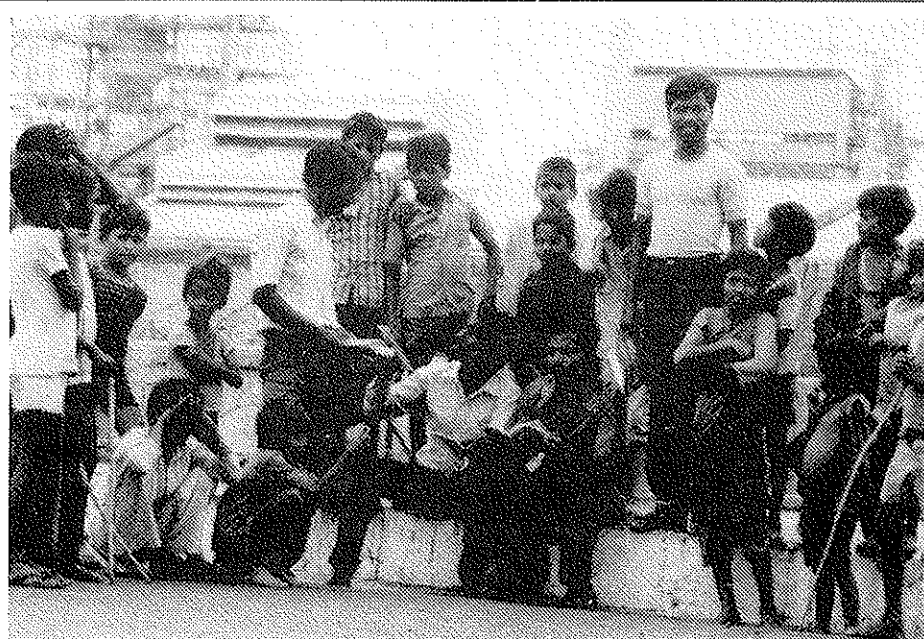
Fra Misjonsbladet

Vanskeligere i Tyrkia

Open Doors, Broder Andreas' organisasjon, rapporterer at tyrkiske kristne møter stadig flere restriksjoner, særlig når det gjelder trykking og distribusjon av litteratur. Import av bibler er forbudt, og det tyrkiske bibelselskap er underlagt restriksjoner når det gjelder trykking av bl.a. 1. Mosebok, Apostelgjerningene og Matteus og Johannes evangelium.

Et kristent tyrkisk forlag, Zafer, er blitt stilt for retten for å ha trykket en bok som belyser kristendommens stilling i forhold til islam og kommunismen. En artikkel om tienden er også tatt med i anklagen. Redaktør og utgiver er anklaget for å «ha samlet inn penger til seg selv under dekke av religiøse formål».

Fra Restoration

Evangeliet spres i Bhopal

Medlemmer av et team fra Operasjon Mobilisering deler ut kristen litteratur utenfor Union Carbides fabrikk i Bhopal, India. 2500 mennesker døde her for et år siden pga. gasslekkasje fra fabrikkens. Under selv tragedien ble byens 20 000 kristne mirakuløst spart for skader og dødsfall. De takker også Gud for at «Every Home Crusade» nettopp var ferdig med sin andre runde med besøk til alle husstander i byen for å presentere evangeliet.

Fra Restoration

Ungarske prester til parlamentet

Tre romersk-katolske prester i Ungarn er blitt valgt inn i landets nasjonalforsamling. Alle tre har vært aktive i kirkens fredsbevegelse. Valget har ført prestene på kant med Vatikanet pga. den katolske kirkens lover om at prester ikke kan ta politiske verv.

Fra Christianity Today

Kriminelle frelst i Malaysia

Gjengmedlemmer og kriminelle i voksende antall kommer til Jesus i Kuching, hovedstaden i Sarawak, en Malaysias 13 stater. Det hele begynte for noen måneder siden da John Raja, lærer ved en teknisk høyskole i byen, vitnet om Jesus for to av sine elever som var i vanskeligheter med politiet pga. slagsmål, tyveri og narkotika. Mens han fortalte, begynte de å gråte og omvendte seg.

Snart kom de til Raja med venner som de ønsket skulle få høre det samme. Slik har det vokst til det nå er 200 unge fordelt på to grupper som samles for å høre om Jesus. Mange er blitt omvendt, døpt i Den Hellige Ånd og løst fra det som bandt dem i deres gamle liv.

Nylig døde Johns bror, Thayun, som er evangelist, 13 mennesker i en elv et sted i Malaysias jungel. Mange av dem var ungdommer fra de tradisjonelle langhusene i området.

Fra Restoration

Finansierer islamisering

I Nigeria, et av landene som har hatt den sterkeste veksten i antall kristne de siste årene, satser også muslimene hardt. Den Arabiske Liga har lagt opp en tiårs-plan for hvordan landet skal gjøres islamsk. De har investert 800 millioner kroner i dette prosjektet som bl.a. går ut på å kjøpe opp banker for å få kontroll over Nigerias næringsliv. Den endelige planen er å vinne regjeringmakten i landet.

Fra Misjonsbladet

Mormoner-tempel under bygging i Øst-Tyskland

Arbeid er nå i gang med å bygge et nytt mormoner-tempel i Freiburg, Øst-Tyskland. Grunnsteinen ble lagt ned under nærvær av representanter for landets regjering, og kommunistpartiets avis rapporterte begivenheten. Det finnes ca. 5000 mormonere i Øst-Tyskland, fordelt på 40 menigheter.

Fra Christianity Today

Evangeliet til alle hjem i Quebec

World Literature Crusade planlegger å dele ut evangelisk litteratur til alle hjem i Quebec, Canada, i løpet av en toårsperiode. Den hovedsakelig fransktalende provinsen blir av mange regnet som et verdens mest oversette og mest trengende misjonsfelter. De evangeliske kirkene i Quebec vil ta seg av distribusjonen i provinsen som er sterkt dominert av katolikker.

Fra Christianity Today

Katolikker hjelper AIDS-offer

Det katolske erkebispedømmet i New York planlegger å åpne et hjelpesenter for AIDS-rammede i et nedlagt kloster på Manhattan. Mor Therasas Barmhjertighets-misjonærer og andre katolske leg-grupper vil ta seg av driften. Bisperådet planlegger også å opprette en egen avdeling for AIDS-pasienter ved et katolsk sykehus.

Fra Christianity Today

Bibeluke i Frankrike

350 kristne fra seks menigheter i det sørvestlige Frankrike var i sommer samlet i byen Montauban til det første kristne sommers-tevne i traktene. Stevnet ble arrangert av Philippe Joret og hans team, en gruppe menn i midten av 30-årene som begynte å oppleve fornyelsen uten å vite at det samme var på gang i mange andre land.

«Disse kristne er overbevist om at Guds verk kommer til å bryte igjennom i Sørvest-Frankrike, et område som sett med kristne øyne uten tvil er et av Europas mest øde», uttaler Dave Adcock, en engelsk forkynner som deltok på stevnet.

Fra Restoration

Brev-misjon - hjemmesittere på misjonsmarken

Ikke alle har anledning til å dra ut på misjonsmarken, og ikke alle land slipper misjonærer inn. Den amerikanske misjonsorganisasjonen Middle East Media har funnet en ny måte å nå arabere med evangeliet som samtidig gir «hjemmekristne» en anledning til å drive misjonsarbeid i lukkede land.

De bruker sitt blad *Magalla*, som selges som et illustrert tidsskrift i mange arabiske land, til å formidle brevkontakt mellom arabere og kristne i USA. Amerikanerne som deltar i denne misjonsvirksomheten, kan rapportere om god kontakt og mange anledninger til å vitne om Jesus.

Selv om vi ikke kjenner til noen organisasjon i Norge eller Norden som organiserer lignende virksomhet, er dette kanskje likevel en idé for de som har nød for unådde folkegrupper, men ikke kan dra utenlands. Det finnes jo mange verdslige klubber som formidler brevkontakt, og hvorfor ikke gå gjennom en av disse. Det eneste en trenger er et minimum av språkkunnskaper (engelsk, tysk, fransk, spansk, russisk e.l.), nød for ufrelste og litt tid til brevskrivning.

Fra World Christian

Misjonsmark i eget land

På Fiji, et sydhavsparadis, tilhører størstedelen av den opprinnelige befolkningen forskjellige kristne samfunn, ca. 80% av dem er metodister. Men nesten halvparten av øyenes 635 000 innbyggere er av indisk herkomst. De ble bragt til Fiji av britiske plantasjeiere for et par generasjoner siden. Over 60% av disse er hinduer, en del er muslimer, men svært få er kristne.

Mellom inderne og de opprinnelige fiji-erne har det hele tiden eksistert et visst fiendskap og de har lite samkvem med hverandre. Nå har imidlertid enkelte av øyenes kristne menigheter begynt å se sitt ansvar for å gi evangeliet til inderne, som faktisk har vært en unådd folkegruppe midt et kristent land.

Fra World Christian

Det er første gang Bonnke har hatt møter i et nordisk land, men under oppholdet i Finland uttalte han at han gjerne vil komme tilbake ved en senere anledning.

Fra Hemmets Vän

Reinhard Bonnke i Finland

Siste helg i september gikk pinsemenighetene i Helsingfors sammen om å arrangere en stor evangeliseringsaksjon. Folk fra alle deler av landet kom for å delta i gateevangelisering og vekkelsemøter. Flere store busser sto parkert på strategiske steder i byen og ble brukt som kaféhus og samtalerom. Et stort fakkeltog gjennom hele byen ble også arrangert. Toget gikk til den store ishallen der så godt som alle 7000 sitteplasser ble fylt. Reinhard Bonnke var hovedtaler både lørdag og søndag.

Lørdag kveld talte Bonnke spesielt til ufrelste, og mange tok imot Jesus i ettermøtet. Han ba også for dem som trengte helbredelse, og mange kunne vitne om at Gud hadde grepet inn. En kvinne kunne f.eks. fortelle at en svulst hadde forsvunnet.

Søndag rettet Bonnke sitt budskap til de kristne, og mange av pastorene i byen fikk oppleve å bli fornyet ved Den Hellige Ånd. Søndag ble det også avholdt et torgmøte. Mange hadde møtt fram, og flere fikk møte Gud på en mektig måte.

I en spesiell samling fortalte Bonnke om arbeidet i Afrika og om sine visjoner for framtiden. «Vi har bestilt et nytt høytaleranlegg som kan høres av en million mennesker», fortalte han. «Med et slikt skulle vi kunne evangelisere hele Finland på fem dager», mente han og ble ønsket velkommen tilbake med et slikt anlegg av tolken.

Før han forlot landet, deltok han også på et to dagers opplegg i Tammerfors. Kveldsmøtene ble holdt i ishallen, og det ble satt ny publikumsrekord med over 5000 mennesker til stede. Mange tok et standpunkt for Jesus under møtene og flere gikk fram til forbønn.

Vekkelse i Tchad

Misjonsarbeidet som Alliansemisjonen i Sverige og Alliansemisjonen i USA driver sammen i det afrikanske landet Tchad, vokser nå meget raskt. I alt har Alliansekirken i Tchad over 35 000 medlemmer og 125 000 kommer regelmessig til gudstjenestene.

Det som nå trengs er omfattende undervisning. For å møte dette behovet er det nå dannet et bibelinstitutt og åtte menighetsbibelskoler, men det er behov for flere bibellærere. I den nordre delen av landet, som er sterkt preget av islam, er det også stort behov for pionerarbeidere.

Alle menigheter i Tchad rapporterer om vekkelse.

Fra Misjonsbladet

Romania lar prest emigrere

Romanske myndigheter har gitt den gresk-ortodokse presten Georg Calciu og hans familie utreisestillatelse. Calciu har tilbragt mer enn 22 år i fengsel for sin kristne virksomhet, og for å ha oppfordret landets kristne til å benytte sin lovfestede rett til fri religionsutøvelse. Emigrasjonstillatelsen ble gitt kort tid etter at 64 amerikanske kongress-representanter appellerte til rumenske myndigheter på vegne av Calciu.

Fra Christianity Today

EN GOD INVESTERING!

ET abonnement på Hvetekornet
– holder deg inspirert og informert
– hver måned hele året.

En kvalifisert kristen journalistutdannelse

gis ved
NORDISK JOURNALISTHØGSKOLE
i Mullsjö, Sverige

NJH tilbyr 3 års akademiske studier i **massemediakunnskap, statskunnskap, økonomi og religion.**

Utdannelsen kvalifiserer til **magistereksamen i journalistikk.**

Professorer og øvrige eksperter kommer fra Norden, Vest-Tyskland og USA.

Bestill brosjyre og skriv navn, adresse og telefonnummer i ditt brev, el. ganske enkelt ring oss. Vi tar inn nye studenter januar 1986.

NJH, Boks 84, 56 500 Mullsjö, Sverige

Telefon: 095-46 392 11 400

Nå kan du sette 1985 årgangen av *Hvetekornet* i hyllen

BESTILL HVETEKORNETS FLOTTE SAMLEPERM

- Elegant slitesterk gul samleperm
- Plass til en hel årgang av Hvetekornet
- Hvetekornets navntrekk og lomme for årgangsmerking på ryggen
- Bladene settes enkelt inn med klips som følger med
- Bestill gjerne to så har du både for 85 og 86

(Mangler du et nummer så sender vi deg det med permen gratis så langt vi har på lager!)

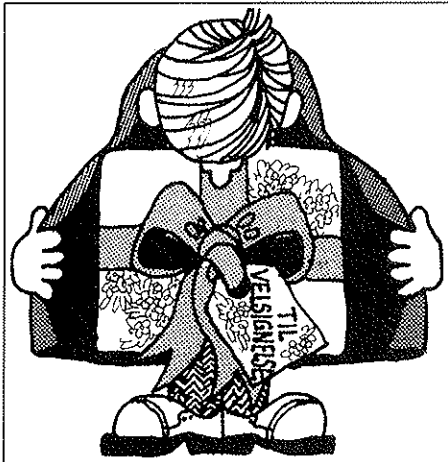
Slik får du permen:

Send kr. 45,- x antall stk. inn på en av følgende tre måter:

- Postgirokonto 4 04 04 40
- Bankgirokonto 2450.07.10167
- Sjekk som sendes i konvolutt

Hvetekornet
Boks 770
3191 Horten

Permen sendes portofritt i emballasje – Merk giro med «samleperm»

Finnes det personer i menigheten som er spesielt utrustet til å være konfliktløserer? Bibelen taler om at vi har fått forsoningens tjeneste (2 Kor 5,18). Det betyr at vi i kraft av Jesu forsoning på Golgata går ut og forsoner mennesker med Gud. Men i Efeserbrevet viser Paulus at Jesu forsoning også innebar at uvennskap mellom mennesker ble brutt ned (Ef 2, 14-16). Derfor må også forsoningens tjeneste innebære at mennesker blir forsonet med hverandre overalt der det er konflikter, uforsonlighet og uvennskap.

KONFLIKT-LØSEREN

Tekst: K. Sjøberg

Foto: S. Thorkildsen

Forsoningens tjeneste

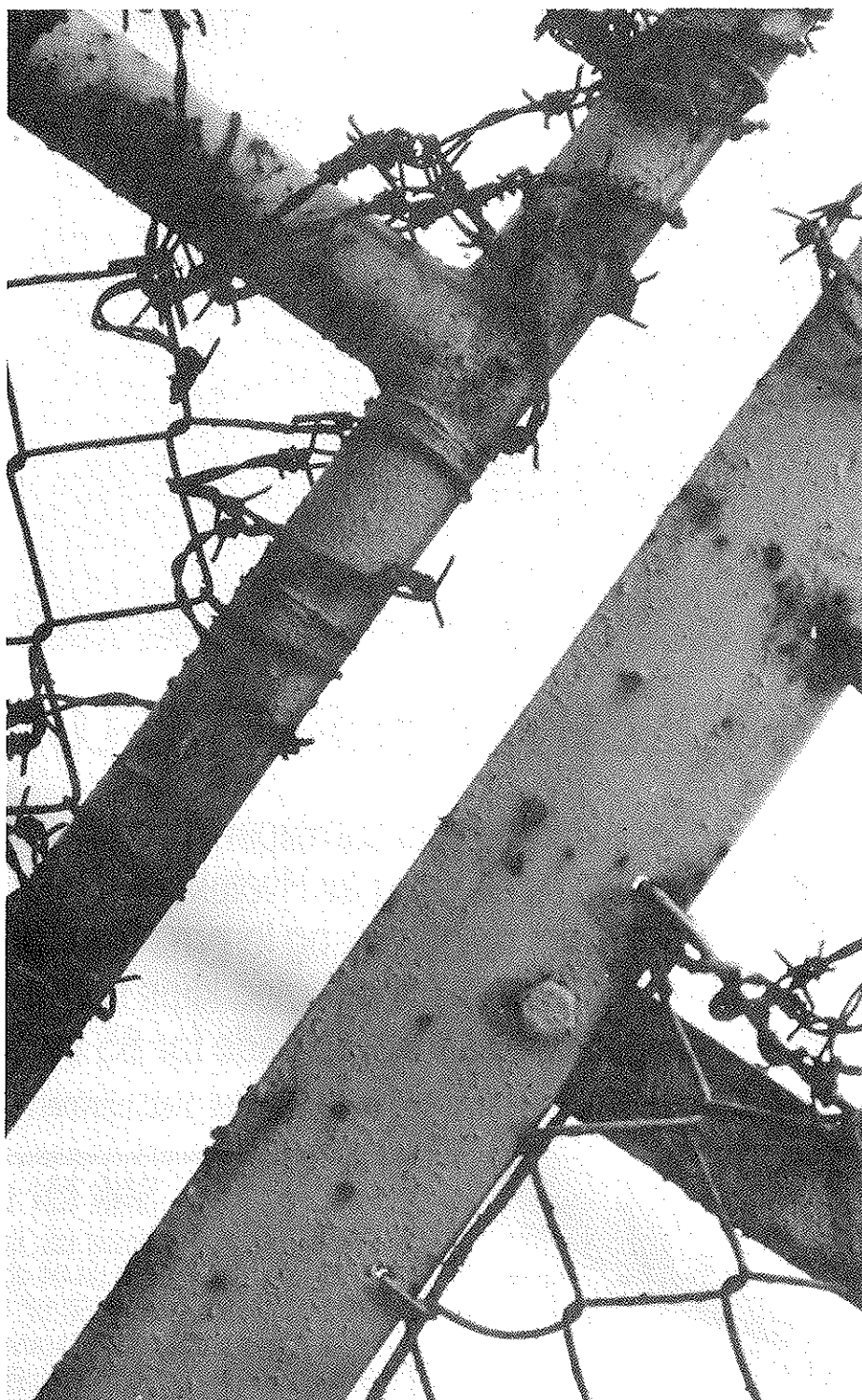
Jesus hadde en tjeneste som konfliktløser eller megler. Å bli lik Jesus og å gjøre de samme gjerninger som Ham, må for en kristen også innebære at vi føres inn i en forsoningstjeneste.

Noen har sagt at tilgivelse og forsoning er den eneste måten verden kan holdes sammen på. Det er mange ekteskap som holder på å gå i stykker. Nå er obligatorisk medling avskaffet. Her er det et stort arbeidsfelt for kristne til å stå i forsoningens tjeneste mellom naboer og arbeidskamerater som har problemer i sine ekteskap. En kristen kan megle når to arbeidskamerater har kommet i konflikt med hverandre. Ei heller i den kristne menighet er vi uten motsetninger. Selv der behøves konfliktløserer (1 Kor 6,5).

Jakob, Jesu bror, som var menighetsforstander i Jerusalem, ser ut til å ha hatt denne spesielle tjenesten (se Apg 15). I en situasjon med splittelse og skarpt ordskifte, kunne han legge fram et forslag som førte til at konflikten ble løst, og gleden vendte tilbake til menigheten.

Paulus oppfordrer to kvinner i Filippi til å bli enige i Herren. Så ber han en mann om å hjelpe dem. Man tror at Paulus oppfordrer Synsygus til å være megler mellom dem for at de skal komme til enighet (Fil 4,2-3).

Jesus har løsningen på verdens uforsonlighet. Dersom det finnes konflikter, skyldes det at vi ikke har funnet Jesu løsning. Den som har forsoningens tjeneste, er med og finner Jesu løsning i en konflikt.

Kjennetegn og holdninger

1. Det er bare den som har *sett forsoningens rikdom* i hele dens bredde som kan være i forsoningens tjeneste. Den personen må ha lært seg å ta imot tilgivelse fra Herren og lært seg generøst å gi tilgivelse. Jesus er Guds Lam som har tatt bort verdens synd. Denne fjerning av synd gjelder både det som ligger i fortiden og i framtiden. Jesus er også forsoneren for morgendagens synder. I det øyeblikket synden blir begått, vet jeg at den er innbefattet i Jesu forsoningsverk. Den enkelte kan utsette mottagelsen av tilgivelsen ved ikke å være villig til å forsones med Gud og mennesker.

Men jeg skal leve på giversiden i tilgivelsen, er jeg den som går med innbydelsen: La dere forsonet! Kristi kjærlighet tvinger oss til å tenke på en ny måte når det gjelder mennesker - alle er innbefattet i forsoningen. En er død for alle. Derfor kunne Paulus se alle forsonet. Han kjente ikke lenger menneskene på vanlig måte, etter kjøttet. Han kjente dem som innbefattet i Jesu forsoning (2 Kor 5,14-21).

2. En konfliktløser må være et menneske som *kan se framover* og som ikke graver seg ned i det som har vært. De som er i en konflikt, har ofte et fordunklet syn på framtiden; de er fastlåst i det som har vært. Megleren må hjelpe begge parter til å se framover ved å se mulighetene for framtiden for begge to.

3. Han må *kunne få fortrolighet* fra begge parter. For å kunne megle i konflikter må man ha begge parters tillit. Megleren må kunne bygge opp personlige forhold som er mer enn ord og som gir en atmosfære av trygghet. Ved å ha en grunninnstilling som går ut på at man har tro på mennesker og vil gi dem tillit, kan man skape en atmosfære av trygghet omkring seg. Når begge parter i en konflikt søker din hjelp, er det et kall fra Herren til å gå inn i den megleroppgaven.

4. En megler må kunne *tro på det umulige* og være et håpets menneske. Troen på Gud gjør oss til mennesker som aldri gir opp. Vi tror på en Gud som kan gjøre det umulige. Han kan forvandle mennesker og Han gir dem stadig nye sjanser. Han begynte om igjen da leiren gikk i stykker. Å tro på det umulige er å ikke gi opp, hvor vanskelig enn situasjonen er. Gudstroen gjør oss til mulighetstenkere. Ved å tro på det umulige gir vi Gud en anledning til å gjøre det umulige.

Rom 5 lærer oss at vi kan være i en utvikling der Den Hellige Ånd fører oss inn i en håpets stilling: «Det prøvede sinn får håp. Og håpet skuffer ikke, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd som han har gitt oss». Håpet er sursstoffilførselen for den som anstrenger seg i konfliktløsning. Når du bestemmer deg for å være med å løse en konflikt i forsoningens Ånd, skal du i bønn åpne deg for håpets Ånd.

5. Å *stå på begge side* i positiv kjærlig-

het. Megleren kan ikke velge side, men han kan heller ikke velge den likegyldige nøytraliteten. Det må være en person som har valgt å elske begge parter og som kan overbevise begge parter om at de er elsket.

6. Konfliktløseren er en som *satser alt* på at det skal bli en forsoning. Jeg har ofte beundret meglere som forhandler f.eks. mellom LO og NAF. Mens konflikten pågår, får de ikke mye søvn, men må ha en nesten umenneskelig utholdenhet. De vet at om de gir opp, kommer konflikten til å bli ytterligere forverret.

For at du skal kunne være fast og utholdende, må du ha tatt en beslutning om å være med å løse konflikten med Guds hjelp. Det betyr at vi én gang for alle har stengt døren for muligheten til å oppgi noen. Vi har lagt ned våre liv for Kristus og for menneskene. Vi kan ikke oppgi mennesker i en vanskelig situasjon.

7. Megleren må være et *bønnemenneske med åndelig autoritet* som går imot problemene i den åndelige verden før han går løs på konflikten på det menneskelige planet. Bibelen taler om åndsmakter som fører mennesker inn i strid (Åp 16,13-14). Det er om å gjøre å ta åndelig autoritet over disse åndsmakter og binde dem.

Forbered deg sammen med andre som ber før du går inn i en megleroppgave. Bli enige om å be og søke Åndens ledelse for hvordan dere skritt for skritt skal be for at konflikten skal løses. Jeg vet om noen som satte opp konkrete bønneoverenskomster for hvordan en konflikt skulle løses skritt for skritt. Da forsoningen var et faktum, hadde Herren svart nøyaktig etter deres forbønn og i den rekkefølge som de hadde bedt.

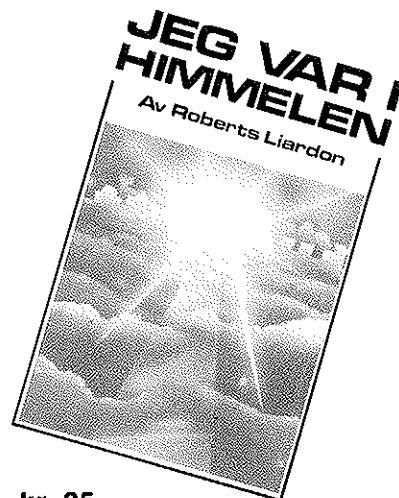
8. Konfliktløseren må også kunne *komme med praktiske forslag*. I apostelmøtet i Jerusalem måtte Jakob komme med en praktisk løsning på konflikten. Han foreslo at man skulle skrive et brev til hedningemeninghetene og hadde også klare tanker om hva brevet skulle inneholde. Tradisjonen sier at Jakob var kjent for sin rettferdighet og sitt bønneliv. Dessuten var han et praktisk menneske. Det kommer fram i det brevet han har skrevet i Bibelen.

Kalt av Herren

I flere år arbeidet jeg i Pakistan sammen med en person som hadde forsoningens tjeneste til å løse konflikter i menigheten. Hans styrke var hans likeframhet og de praktiske forslag han kom med for å løse problemene. Hans praktiske løsninger var geniale, gitt av Herren, og vi fikk se hvordan kranglende, skrikende mennesker ble fredelige og stelte til forsoningsfest. Når jeg hadde Barkat Masih med meg, sluttet det alltid med en forsoningsfest. Det var mens jeg var sammen med ham at jeg ble overbevist om at Herren har kalt og utrustet noen personer til å være fredsstiftere og konfliktløserne. ☞

Oversatt av Anne Hove Sunnarvik

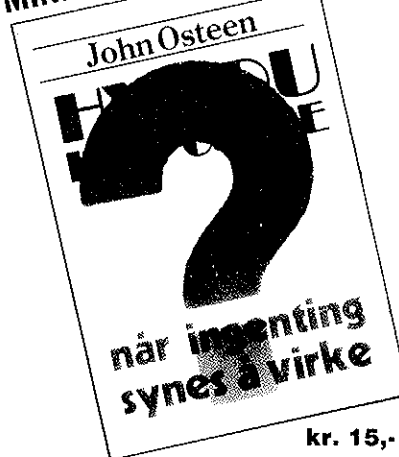
NYHETER FRA LIVETS ORD

kr. 25,-

Robert Liardon ble rykket opp i Himmelen og fikk se forunderlige ting. Fantastisk spennende bok.

MINI-BOK AV OSTEEN

kr. 15,-

Hva gjør man når ingenting ser ut til å hende? En praktisk liten bok av John Osteen. Vil bli til hjelp for mange.

- Jeg var i Himmelen 25,-
 Hva du kan gjøre ... 15,-

Navn:

Adresse:

ved kjøp av
5 eks. — 30% rabatt.

Benytt din bokhandel —
eller direkte fra

Livets Ord
Forlag A/S

Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

INNTA OMRÅDER VED LOVSANG

Tekst: Rachel Jeffries

GUDS VILJE OG BØNN

Vet du at fra det første øyeblikk du ber Gud om noe, hører Han deg? I Dan 10,12-13, forteller engelen Daniel at fra det første øyeblikk han ba, var bønningen hans hørt. Det er ikke Gud som holder tilbake bønnesvaret for deg. Det er Satan.

Forskjellige måter å be på

Ef 6,18 sier: «Be til enhver tid (alltid, ved enhver anledning) i Ånden, (med alle slags bønner og begjæringer). Våk og hold ut i bønn for alle de hellige (Guds helliggjorte folk)» (Uttrykkene i parantes er fra Amplifed Bible). Legg merke til at Paulus sier: «...med alle slags bønner og begjæringer». Det er mer enn én måte å be på.

Troens bønn

En måte å be på, er å be troens bønn. Troens bønn ber du for de syke. Du ber og du tror at du har mottatt når du ber. Derfor gjør du som det står i Mark 11,24: «Derfor sier jeg dere: Alt det dere ber om i bønnene deres - tro at dere har fått det, og dere skal få det».

Felles bønn

Det er tider når en ber felles bønner. Dette skjer når dere er sammen som et menighetslegeme og alle sammen ber det samme. Dere tror det samme. Felles bønn er kraftig. Når dere begynner å be felles bønner, er dere enige. Dere sier ikke: «Kanskje det ikke er Guds vilje at dette skal skje». Hvis en person i gruppen sier: «Jeg vet ikke om det er Guds vilje at dette skal skje», er det ikke felles bønn.

En grunn til at folk ikke mottar sin helbredelse, er at ikke alle er enige. Derfor må Guds Ånd forene Guds folk i deres bønner.

Forbønn

En tredje type bønn er forbønner. De skal vi alltid be. Paulus sier i Gal 4,19: «Mine barn, som jeg igjen må føde med smerte, inntil Kristus vinner skikkelse i dere!» Med andre ord, Paulus arbeidet hardt i forbønn, han ba for dem med smerte.

Vi må ikke redusere betydningen av forbønner som bes når Den Hellige Ånd kommer over oss. Men når du har bedt, må du begynne å lovprise Gud for det du har bedt over. 1 Tim 2,1 nevner *takkebønner*, som hører sammen med forbønner.

Forbønner skal vi alltid be. Det er derfor vi har så mye bønn i vår tjeneste. Det er alltid sjeler som skal fødes inn i Guds rike. Det finnes alltid festningsverk som må ri-

ves ned. 2 Kor 10,5 sier: «...vi river ned alt stort og stort som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og vi tar hver tanke til fange under lydigheten mot Kristus».

Gjennom forbønner kan du holde Satans festningsverk nede rundt din by, din menighet og ditt land. Ordet prest betyr også brobygger eller en som fyller gapet. Jesus er vår øversteprest. Han er vår Forbeder. Og en forbeder er en som ber på vegne av en annen. Når vi ber på vegne av andre, blir våre egne behov møtt. Jakob 5,16 sier: «...be for hverandre, så dere kan bli helbredet...» Det er hardt for kjødet å være en forbeder. Men resultatene er så overveldende at når du først har begynt, vil din ånd herske i stedet for ditt kjød.

Skje din vilje

Hender det at vi skal be: «Skje din vilje?» Ja. Det er situasjoner når vi skal be: «Hvis det er din vilje». Men det er ikke når du legger hendene på syke eller går i forbønn for noen. Du ber ikke: «Din vilje skje» når du ber om at sjeler skal bli født på nytt.

Hva som er Guds vilje, finner vi i Hans ord. 3 Joh 2 sier: «Min kjære, først og fremst ønsker jeg at du får være frisk og ha det godt, like godt som du har det åndelig». Herren gleder seg over sine tjeneres framgang. Sal 35,27 sier: «Men de som ønsker at jeg får min rett, skal fryde seg og være glade og alltid tenke: Stor er Herren, som unner sin tjener lykke og fred!» Abrahams velsignelser er våre. Gal 3,14 sier: «Dette skjedde for at folkeslagene ved Jesus Kristus skulle få del i den velsignelse som var lovt Abraham, og for at vi ved troen skulle få Ånden som det var gitt løfte om». Vi har et forråd i Guds ord. Og vi trenger å bli kjent med hva Hans ord sier.

Mange troende slenger på setningen «...hvis det er din vilje» i alle sine bønner. De går alltid glipp av bønnesvaret fordi de tviler. Skriften sier at når du gjør dette, ber du galt. Hva betyr det å be galt? Hvis du ikke ber etter Guds vilje, slik som Han viser den i sitt Ord, ber du galt.

Når noen trenger helbredelse, går jeg inn og legger hendene på dem i Jesu navn slik Skriften sier jeg skal gjøre. Skriften sier at de troende «...skal legge hendene på de syke, og de skal bli friske» (Mark 16,18). Jeg behøver ikke å si: «Hvis det er din vilje...» for helbredelse er allerede tilveiebragt. Når vi priser Herren, vil Han forsterke det Han gjør i våre liv. ☞

Oversatt og bearbeidet av Anne Hove Sunnarvik.

LIVETS ORD BIBELCENTER 1986-87 DET ÄR DAGS ATT SÖKA NU!

Hensikten med Livets Ord Bibelcenter er å utruste deg med Guds trosord og gi deg de åndelige våpen du behøver for å kunne tjene Han effektivt i Den Hellige Ånds kraft. Du får undervisning med et praktisk siktemål av erfarne lærere i 22 emner som berører: Tro, helbredelse, den kristne autoritet, bønn, Åndens gaver, evangelisering m.m.

Dessuten tilbyr Livets Ord faste ukeseminar med tilreisende lærere. Blant andre kan nevnes Sandy Brown og Jim Kaseman. Alt har til hensikt å fordype deg i trosundervisningen.

I år har vi undervisning i mindre klasserom i vårt nye bygg, som også rommer et stort auditorium med over 4000 plasser. I år starter vi dessuten en 2-årig linje og en engelskspråklig linje.

Selv om du alt er i Herrens tjeneste vil vi oppmuntre deg til å komme for et år med fordyppelse og inspirasjon.

Vi har både daghjem og skole for 1.-3. klasse. Rektor for skolen er bibellærer Ulf Ekman.

För ytterligare information ring eller skriv till:
Livets Ord Bibelcenter, Box 24050, 750 24 Uppsala.
Tel. 018-15 59 40.

LIVETS ORD BOKKLUBB November månadsbok:

BLODSFÖRBUNDET - Bibelns röda tråd av Sten Nilsson

Den välkände förkunnaren och författaren Sten Nilsson kommer här med sin av många efterlängta femte bok. Den är troligen helt banbrytande för den framtida förkunnelsen i vårt land. Sten behandlar ett ämne, blodsförbundet, som Bibeln är full av, och ändå är det få som hört någon tala över det ämnet. Vi ser det som en stor förmån att kunna erbjuda våra bokklubsmedlemmar och andra denna "tungviktare" i bokklassen.

Ord. pris 55:- + porto.
Bokklubspris: 33:- + porto.

Bli medlem i:
Livets Ords Bokklubb, Box 24050, 750 24 Uppsala.
Tel. 018-15 59 40

Månadens förmånserbjudande för bokklubs- medlemmar:

20% rabatt på Sten Nilssons bok "Från fall till fullmakt" (ord. pris 69:-) samt på Kenneth E. Hagins häfte "Sju saker du bör känna till om gudomligt helande" (ord. pris 35:-). Erbjudandet gäller enbart nov -85.

Nu finns succéboken
"Finns det inte någon därute som kan hjälpa mig?"
av Sandy Brown i nytryck.
Tryckt i 14.000 ex!

Beställs från: Livets Ord Förlag, Box 24050,
750 24 Uppsala. Tel. 018-15 59 40.
Pris: 40:- + porto. 10 ex eller fler 30:-/st + porto.

NY KASSETTSERIE AV ULF EKMAN

"Andens gåvor redskap att nå världen"

Som en troende kan du fungera i Andens gåvor och förmedla Guds kraft och liv till andra människor i din omgivning. Lär dig vilka gåvorna är och på vilka sätt de manifesterar sig så att du blir skicklig i att fungera i dem. Gå blir du en skicklig tjänare till Gud och världen kommer att se att JESUS ÄR HERRE!

(4 band 120 kr)
UES14

Beställ serien från: Livets Ords Förlag, Box 24050,
750 24 UPPSALA. Tel. 018-15 59 40.

★ EXTRA ★ EXTRA ★ EXTRA ★ EXTRA ★

JULSPECIAL

KÖP TRE KASSETTSERIER AV ULF EKMAN
ELLER STEN NILSSON OCH DU FÅR EN PÅ KÖPET

Ge bort en uppskattad julklapp!

Beställ serierna och bandlistor från: Livets Ords Förlag,
Box 24050, 750 24 Uppsala. Tel. 018-15 59 40.

EXTRA ★ EXTRA ★ EXTRA ★ EXTRA ★

LIVETS ORD MÅNADSKASSETT November -85 23 kr

"Var kommer sjukdom ifrån?" av Ulf Ekman

Bibeln är Guds Ord och hans vilja, och på denna kassett får du svar på bl a följande frågor:

Hurdan skapade Gud människan? Hur kom sjukdom in? Vad beror det på att man blir sjuk? Vad hände egentligen med Job? Hur bemötte Jesus sjukdom och de sjuka? Låt Bibeln ge dig svar på dessa så omdiskuterade frågor så att du blir fri och kan få del av Guds välsignelse på detta område.

Vill du bli medlem så ring eller skriv in ditt namn och adress till:
LIVETS ORDS MÅNADSKASSETT, Box 24050, 750 24 UPPSALA.
Tel. 018-15 59 40.

Medlemspris: 23 kr + porto. Icke medlem 30:- + porto.
Du kan även beställa tidigare månadsassetter och som medlem kan du köpa alla Ulf Ekman's singelkassetter för 23:-/st + porto.

Gelemasse

Jo mer et menneske får i seg av den moderne sivilisasjons forbannelser, jo vanskeligere blir det for vedkommende å bli og forbli en helstøpt kristen. Sinnet blir like brokete som alle de kilometre med film som slukes på kinoene, og sjelen ligner en skjelvende gelemasse.

Herrens Ånd får ingen ting å gripe fatt i, og Ordet har ikke noe å gro i. Et slikt menneske greier kanskje å ta imot en flyktig stemning, men ikke en livsforandrende åndelig krise.

Dette er grunnen til vekkelse på landsbygda blant kjernesunne bønder og nervesterk ungdom som oftest gir prosentvis bedre resultater enn vekkelser i våre storbyer.

Men den moderne underholdningskulturens sjelemyrdende farsott sprer om seg med faretruende fart også på landsbygda. Derfor må vi skynde oss å redde sjeler som ellers vil være syv ganger mer fordervet om noen få år enn det de er i dag.

Og om det skulle skje at et ungt menneske hvis sjel er i ferd med å bli film og gele, leser disse linjene, så vil jeg i Jesu navn rope til deg at du må søke Gud mens du ennå er i stand til å ta en åndelig krise.

Frank Mangs i Hemmets Vän

Omvend deg!

«Omvend deg! Ellers kommer jeg snart over deg og vil stride mot dem med min munns sverd» (Åp 2,16).

For mange år siden hørte jeg en av mine kolleger - en predikant - kritiserte en emis-sær fordi han hadde talt bare til uomvendte når det ikke fantes en eneste uomvendt på møtet, men det hender ofte at der behøves å preke omvendelse på nytt til dem som bekjenner seg å være omvendt. Det å bli omvendt kan innebefatte særlig to sider: det kan være et åpent brudd med verden og synden og sin egen fordervede, syndige natur, men det kan også innebefatte en forandring, en omvendelse fra slendrians kristendom og sjødesynder - synder som ikke regnes for synd. (De er forresten meget farlige, da de forherder uten at en merker det.)

I Bibelen finner vi ikke mindre enn fem menigheter som får brev fra himlene, fra Jesus selv ved Johannes som privatsekretær, at de må omvende seg. Efesermenigheten må omvende seg fra det forlatte kjærlighetsliv. Menigheten i Pergamum måtte omvende seg fra sin slapphet i menighetstukt og at de ikke skilte seg fra det tvilsomme og det som ikke hadde ren, evangelisk farge. Tyatira-menigheten hadde tillatt en uren kvinne å beherske den åndelige side - da hun gav seg ut for å være profetinne og kjenne satans dypheter, men hun lekte selv med satan i sitt liv. Der behøvdes der en omvendelse eller ordentlig utrensning. Menigheten i Sardes måtte omvende seg fra sin dødsøvn, og den søvnen er tung som kommer etter den gjenfødende omvendelse, så der må en grundig omvendelse til for å komme til bevisst liv igjen. Laodikea måtte omvende seg fra sin lunkenhet, og den omvendelse måtte gjøres

med nidkjærhet, for ellers ble det bare litt falsk fyring og stillingen forble den samme.

Vår Herre sier i fra når vi behøver å omvende oss etter at vi er omvendte.

Så mange unge lengter og ber om en dåp i Den Hellige Ånd og iid, og du bør holde ut i den bønne. Men la da ikke veien inn til ditt hjerte gro til med «små»-synder, slike som andre ikke ser. Når Herren setter søkelyset på veien, er det i den hensikt å hjelpe deg og få ryddet opp. Bli ikke motløs, men vit at Han er begynt å føre deg inn på hellighet-svegen.

Hva er det din virksomhet og menighet behøver? Ja, hele verden for øvrig? - Det er ungdom som lever et hellig liv, ikke bare i ord, men og i handling. Åndsfulle kristne som lever i fyllden hver dag. Det er ungdom som vet at Gud ser med velbehag på deres veiger.

Et inntrengende spørsmål tvinger seg til slutt fram hos meg: Er våre veiger i overensstemmelse med våre bønner? Også det ser Gud etter.

Severin Larsen i Ungdomsbanneret oktober 1944

Lovsang

- Lovsangen er ikke noe som kan separeres fra resten av virkeligheten. Den er ikke noe en kan «prestere» etter en søndag formiddag. Den stiger opp fra vår hverdagsvirkelighet.

Anders Nyberg, medlem av gruppen Fjedur, til Nytt Liv

Barneoppdragelse

Å være foreldre er det fineste som fins. At barn skulle være et hinder for selvutvikling, er løgn. Tvert om blir vi mer menneskelige av å omgås barn. De lokker fram våre følelser, vår glede, vår ømhet og vårt ansvar.

Det blir sjelden forkynt og undervist om å være foreldre. Vi har ingen tradisjon i dette emnet fra prekestolen fordi det i tidligere tider ikke var behov for slik undervisning. Da fantes det et allment oppdragelsesmønster. Det har vi ikke i dag, og derfor er behovet for undervisning stort. Det viktigste i denne undervisningen er at vi gir foreldrene tro på seg selv - viser dem at de kan stole på sin fornuft, at de er flinkere enn de tror. Vi må si til dem at du er som du er, og du duger. Man må ikke ha studert psykologi for å kunne oppdra barn.

Det er nødvendig å ha et mål for oppdragelsen, et bilde av hvilke egenskaper vi ønsker å utvikle i barna våre. Jesus er et fint forbilde å ha for oppdragelsen. De egenskaper som preget Ham, er det beste vi kan ønske for våre barn. Han var uselvisk, umaterialistisk og selvstendig.

Det er også viktig at foreldrene ikke overlater den åndelige fostringen til menigheten. Vi som foreldre må ta ansvar, og ikke bare sitte hjemme og klage over at ikke ungdomsarbeidet i menigheten fungerer. Ingen står barna nærmere enn foreldrene. Derfor er det vi som foreldre som best kan gi den åndelige fostringen.

Skolepsykolog Alf Svensson til Evagelii Herold

vi verner om livet!

NORSK PRO VITA

Postboks 48, Ankertorget
0133 Oslo 1.
Postgiro: 2 25 62 46.

Vårt svar på atomkrigens trusler

De neste tyve årene er de farligste i menneskets historie. Jeg tror at hvis våpenkappløpet ikke blir snudd med det aller første, vil hundrevis av millioner mennesker omkomme i en kjernefysisk krig. Utviklingen har kommet inn i en blindgate. Dagens politikk leder til katastrofe. Den eneste redning er å snu om. Den eneste vei for å unngå katastrofe er å sette kjernefysisk nedrustning øverst på prioritetslisten både i Kirken og i samfunnet.

Du og jeg står overfor noen forferdelige valg. Kan vi fortsette å støtte den offentlige politikk når den ganske sikkert vil ende i ødeleggelse av hundrevis av millioner mennesker? Hvis vi som evangeliske kristne mener oss å ville verne livet, må vi ikke gjøre det konsekvent? Har ikke katolske biskoper rett når de ser en sammenheng mellom abort og det kjernefysiske våpenkappløp? Hvis bibelsk tro lærer oss at hvert menneskelig liv er av uendelig verdi, hvordan kan vi da fortsette å gå på en vei som leder til den definitive utslettelse av hundrede millioner mennesker?

Og kan vi i Jesu navn utsette den kristne kirke i Sovjetunionen? Marxismens totalitære system har forsøkt å gjøre det. Men de har mislykkes! Det er ca. 70 millioner bekjennende kristne i Sovjetunionen. En større del av befolkningen i Sovjet går i kirken hver søndag enn hva tilfellet er i Storbritannia, Frankrike eller Vest-Tyskland. Hvis kirken i Sovjet blir knust, vil det ikke være pga. marxistisk ateisme. Hvis kirken i Sovjet blir knust, vil det være fordi evangeliske kristne i USA støttet en kjernevåpenpolitikk som førte til en altødeleggende atomkrig.

Jeg bønnfaller dere om å begynne å be om en fredsvekkelse. Kjære brødre og søstre, jeg har tør ikke håpe på at mine og deres barn ikke vil bli ødelagt i et kjernefysisk holocaust i løpet av de kommende 25 år, med mindre en mektig vekkelse vil feie over Nord-Amerika, Vest-Europa og Sovjetunionen.

I tidligere tider har store vekkelser ført til sosiale bevegelser som har forandret histori-

en. Den wesleyanske vekkelser førte til et evangelisk korstog mot slavehandelen ledet av Wilberforce. De store vekkelserne midt på 1800-tallet førte til en bibelsk, åndsdyktig bevegelse mot slaveriet i vårt eget land. Inntil mindre enn menneskehetens største vekkelse kan redde oss fra atom-katastrofen.

La oss be om en mektig vekkelse som kan føre millioner av syndere inn i et levende, personlig forhold til Jesus Kristus. La oss be om en vekkelse som setter millioner av lunkne kirkemedlemmer i brann igjen. La oss be om at Den Hellige Ånd leder dem som blir forvandlet gjennom vekkelser, til å slå følge med Fredsfyrsten i et verdensomspennende korstog for utryddelse av atomvåpen. La oss be om en fredsvekkelse som viser mennesker at Jesus er den eneste veien til fred og at fred er Jesu vei. La oss be om at de evangeliske kristne, fordi de har et personlig forhold til Fredsfyrsten, vil gå i spissen for å oppfylle Hans ord «Salig er de fredsommelige».

Jeg er klar over at det jeg ber om innebærer enkelte farer. Men dagens politikk med utplassering av stadig mer dødbringende, stadig mer presise atomvåpen innebærer også farer - ja, i sannhet forferdelige og stadig økende farer.

Amerikanske evangeliske kristne kunne lede sin nasjon og hele verden i en gjensidig søken etter fred. Hvis vi ved Guds nåde tar imot dette avgjørende kallet, vil vi ikke skape Utopia. Vi kan ikke avskaffe vold og krig. Kristus vil gjøre det når Han kommer tilbake. Men ved Guds suverene nåde kunne vi redde deres og mine barn, ja, vi kunne redde hundrede millioner barn over hele denne sårbare planeten fra det kjernefysiske mareritts ufattelige gru og redsel.

De neste to tiårene er de farligste i denne planetens historie. Historiens Herre stiller oss på svært avgjørende valg. Guds ord i femte Mosebok synes å passe på oss i dag: «Jeg har satt foran deg livet og døden, velsignelse og forbannelse; velg derfor livet slik at du og dine etterkommere kan leve».

Ron Sider professor ved Baptistenes teologiske seminar, USA, i «The Plough»

Opium for folket?

Den sterke motsetning mellom ånd og materie (dualisme) er gresk kulturarv fra Platon, og ikke bibelsk tankegodt. I Platons tenkning blir motsetningen mellom sjel og ånd og materien så sterkt understreket, at det høyeste mål blir åndens og sjelens totale løsrivelse fra legemet, i motsetning til hebraisk og bibelsk tankegang hvor vi som mennesker er skapt til en levende helhet av ånd, sjel og legeme. Helt opp til vår egen tid har denne sammenblanding av gresk filosofi og kristen tro vært skjebnesvanger for vår forståelse av menneskelivets egenverdi og totalitet.

Jeg tror det er viktig å ha disse momentene klargjort om vi skal vurdere Karl Marx sitt utsagn om at kristendom er opium for folket. For om vår forkynnelse ensidig betoner det dualistiske innslaget i vår tradisjon, så kan målet for det kristne liv lett bli svermerisk lengsel etter sjelens endelige frelse. Med en sjelsrus i sinnet kan den kristne utholde store lidelser og undertrykkelser, samtidig som han selv er tilfreds. Det nåværende livet er likevel bare en pilegrims reise mot det lovede land. I dypeste forstand et uegentlig liv i forhold til det LIVET som venter.

Om vår forkynnelse får sterke innslag av slike eskatologiske perspektiver, da får religionen den samme virkning som ethvert annet rusmiddel. Nemlig som et hjelpemiddel til å flykte fra den livsvirkelighet som er her og nå og som oppleves for hard og brutal til å kunne bæres og aksepteres.

Men en slik forkynnelse er et amputert evangelium og har mistet kontakten med evangeliets rot. Jesus som frelser og Herre må vi aldri holde opp med å minne hverandre om. For «hva kjærlighet er, har vi lært av Jesus om gav sitt liv for oss. Så skylder også vi å gi vårt liv for brødrene. Men den som ser en bror lide nød og lukker hjertet til for ham når han selv har mer enn nok å leve av, hvordan kan han ha Guds kjærlighet i seg?» spør apostelen i 1 Joh 3,16-17.

Ja, hvordan kan det ha seg? Kan det være fordi også vi lengter etter sjelsrus framfor å være levende sjeler?

Jan P. Hageberg i Credo

HEI! TENKER DU PÅ BIBELSKOLE?

På bildene ser du rektor Rasmussen og en del elever foran bussen vår, fra et av klasserommene og to viktige personer som sørger for maten. ...

**IKKE TENK MER!
KONTAKT OSS FOR OPPLYSNINGER**

TROENS BEVIS BIBEL- & MISJONSINSTITUTT
Sarons Dal, 4480 Kvinesdal
Tlf. 043/50711

Priska - en kvinne

Dette stykket er mest fri diktning, men innholdet er slik at det som fortelles, kan ha hendt. Selve navnet Priska er ikke oppdiktet. Det er hentet fra NT. Du kan lese om denne kvinnen i Rom 16,3-5 og i 1 Kor 16,19. Priska var gift, og hennes mann het Akvilas. Disse to var menighetsplantere og ledere av husmenigheter. Og nå begynner «den samme» diktningen:

Priska kommer tumlende inn gjennom dørene til deres hus i Rom. Hun er blek og opphisset. «Jeg har vært vitne til mord!» roper hun til sin mann. «Vi var en flokk venner, hele ti stykker, på vei til torvet for å handle. I det smale smuget vi pleier å bruke som snarvei, styrtet en mann fram og stakk kniven i en eldre kar. Det var ingenting å gjøre. Han døde straks.»

Akvilas hadde reist seg og stod skjelvende foran sin kone. «Kjente dere morderen?» «Ja!» ropte hans kone. «Vi kjente ham igjen. Flere av oss vet til og med hva han heter og hvor han bor.»

Det er fjorten dager senere. Priska kommer langsomt inn døren. Hun synker ned i en stol som om hun skulle vært lammet. Ansiktet uttrykker forvirring og avsky. «Hva hendte i rettssalen?» spør Akvilas. Priska svarer ikke med det samme. Så kommer det som en hvisking: «Dommeren spurte om det var noen mann blant oss kvinner, eller om vi hadde observert et mannlig vitne i smuget. Vi svarte at det var bare oss kvinner, men at vi alle så hvordan anklagede, som satt der like foran oss, stakk kniven i han som ble drept. Og da fikk vi bare det svaret at kvinners vitnesbyrd ikke har rettsgyldighet. Så vidt vi forstod ble morderen frikjent på grunn av mangel på bevis. Han hadde jo hele tiden nektet seg skyldig.» Her brister Priska i gråt: «Slik er det! Vi kvinner», hulket hun, «har ingen tillit i saker som betyr noe!»

Etter kveldsmaten har sinnene lagt seg til ro. Ekteparet sitter nå i en samtale om morgendagens samling i husmenigheten. «Jeg har fått et budskap fra Gud», sier Priska. «Og du vet jo at jeg har pedagogiske evner. I dette møtet kunne jeg tenke meg å undervise. Til grunn vil jeg legge en del tekster fra Jesaja og stille disse sammen med noen av de åpenbaringene apostelen Paulus har fortalt oss om.» Hennes mann ser brydd ut. «Kjære Priska», sier han stillferdig. «Du vet at dette ikke kan la seg gjøre. Både apostelen Paulus og apostelen Peter har klart sagt fra at de ikke vil tillate en kvinne å være lærer. Kvinnene, sier Paulus, skal tie slik loven sier. Det sømmer seg ikke for en kvinne å tale i menigheten.» (1 Kor 14,34-35)

«Og loven», sier Priska litt skarpt, «hva betyr så det i denne sammenhengen?» «Jo, det er alle de forordninger og regler som etter hvert har kommet som et tillegg til Moseloven. I vanlig språkbruk vil det ganske enkelt si det som er god tone, både blant oss kristne og i samfunnet ellers. Apostlene mener at det ikke er klokt å sette seg ut over de vanlige omgangsformene og den rådende sosiale orden.»

Det ble en ganske lang og noe trykkende pause etter dette. Priska sa ikke mer. Hennes mann var også hennes herre. Til slutt fortsatte Akvilas: «Jeg har tenkt en del på denne mordhistorien og rettssaken nettopp i den forbindelse. Dommeren ville ikke leg-

*Ge Dig sjalv
en Paus.*

Kom till "Oasen i Dalsland"

Konstrerad Bibelundervisning i föreläsningsform tisd.-fred. varje vecka 12 lektioner! Helpension.

"Ett utmärkt tillfälle för den som vill studera och söka Herren, men som av arbete eller familjeshäl inte har möjlighet att gå en hel termin.

Ring eller skriv för info.

FURNÄS BIBELCENTER
666 00 Bengtsfors • 0531-120 45

ge noen som helst vekt på det klare vitnesbyrdet dere kvinner kunne avlegge. Bakgrunnen må jo være en mistillit til kvinnenes vurderingsevne. Dette gjennomsyrrer hele samfunnet. Om en mann taler, vil man i utgangspunktet regne med at han taler sant og at man kan stole på ham.» «Men», nesten ropte Priska, «når en kvinne taler, vil man i utgangspunktet regne med at det er noe tøv hun farer med!» Akvilas bøyde hodet. «Ja, slik er det. Du vet at til og med da kvinnene brakte vitnesbyrdet om oppstandelsen, ble dette regnet som forvirret og løst snakk (Luk 24, 11 og 22). Og derfor, kjære Priska, kan ikke en kvinne være lærer.»

«Jeg bøyer meg for dine og apostlenes ord», sa Priska ydmykt. «Det viktigste er at evangeliet blir hørt og tatt som sannhetens ord. Men si meg - du som er så klok - blir det aldri annerledes?» «Jeg vet ikke», svarte hennes mann. «Men at du har store evner og gaver som lærer, det vet jeg. Og nettopp dette har tvunget meg til å tenke mye på disse tingene. Blant annet har jeg ofte grunnet på det vår venn og bror Paulus sier om at det ikke er forskjell på jøder og grekere, treller og frie, menn og kvinner (Gal 3,28). Dette har jo først og fremst å gjøre med frelsen - men likevel! Jeg har undret meg over om det en gang kan komme en tid da den sosiale orden og det som regnes som god tone...» «Altså det loven sier», avbrøt Priska. «Ja, nettopp. Når det Paulus mener med loven, og når den sosiale orden ikke lenger byr kvinnene å tie, så kanskje hun kan tale, undervise og lede. En gang skal kanskje kvinner som deg, Priska, være bærere av alle ledergaver.»

«Ja», sa hans kone glad, «Paulus har jo allerede kalt meg for sin medarbeider!» (Rom 16,3)

I det samme kom en ung, vakker, mørkhudet mann inn med forfriskninger. Da han var gått, sa Akvilas: «Og slavene har jeg også tenkt på. Kanskje hele samfunnssystemet endrer seg en dag, slik at vi kristne kan gå inn for å gjøre alle slaver til frie mennesker... Det er mye sprengkraft i evangeliet!» la han til og trykket Priska inn til seg.

Edin Løvås i Rundbrevet
nr. 6/84

Mening med lidelsen?

Gud finner ingen mening med den. Det er tull å snakke om at lidelsen kommer fordi Gud vil det sånn, at Gud står bak. Gud går

foran og vil trekke oss etter seg, inn i det gode fellesskapet Han etablerer. Han snur seg til oss og sier: «Følg meg! Stå på min side mot det onde». Nei, Gud vil ikke det Han bekjemper.

Prost Ivar Ramvi i Stavanger Aftenblad

20 000 bibler til Polen

Bibelselskapet i
Norge skal få
sende 20 000-
bibler til Polen.

Hjelp oss med
din gave!
For kr. 100,- kan
du gi 4 bibler.
For kr. 500,- kan
du i 20 bibler.

Send din gave til
Bibelselskapets
Bibelmisjon
Postboks 7062
Homansbyen
0306 Oslo 3

Postgiro 4 16 65 00
Bankgiro
6034.05.15210

Merk tatongen:
Bibler til Polen.

Gi den videre

«Hovedorgan for framgangsteologene»

Hvetekornet er utnevnt av Helge Kjøllesdal til å være «hovedorganet for framgangsteologene». Kjøllesdal er en av redaktørene i avisen Vårt Land som de siste par årene har vært storforbruker av ordet «herlighetsteologi».

Med tanke på de mange negative assosiasjoner avisen har knyttet til det uttrykket, kjenner vi oss ikke hedret av den nye tittelen. Hva verre er, er at denne karakteristikken er villedende. Hadde V.L.-redaktøren fulgt litt med i vår redaksjonelle spalte «Hjertespråk» og de emner vi tar opp, ville han ha sett at vi er minst like mye opptatt av at korset må få gjøre sin virkning i våre liv, som av det herlige resultat dette vil gi. «Hvetekornet må falle i jorden å dø» dersom det nye livet skal få spire fram.

Vi har intet ønske om å være et «hovedorgan» for verken den ene eller andre retning. Tvertom, vi tror ikke det behøves flere slike «organ» i den mangfoldige kristne bladflora. Vi rapporterer, intervjuer og informerer på tvers av alle grupperinger. Vi har ikke alltid lykkes like godt med det, men vi vil ikke la oss putte i «bås» av den grunn. Hvetekornets redaksjonelle målsetting er at vi søker å få være i den posisjon innfor Gud at vi kan være en kanal for «hva Ånden sier til menighetene». Det har alltid vært slik at Åndens profetiske tiltale inn i en samtid, blir omstridt, og de redskap Gud må bruke, er alltid mennesker med de begrensninger det innebærer.

Som en følge av dette kallet og visjonen med bladet Hvetekornet, må vi gi rom for intervjuer og artikler med aktuelle forkynnere, også de som kan være omdiskuterte fordi de sier ting som ikke heit passer inn i de vanlige tankebaner. På den måte kan våre lesere få førstehåndskjennskap til aktuelle, åndelige strømninger og til forkynnelse vi tror Guds Ånd kan ha virket fram fordi den dekker en nød, en mangel, en lengsel blant Guds folk i dag. Ikke alt i slike strømninger er rett, ikke alt som blir hevdet i et intervju eller i en undervisningsartikkel behøver vi i redaksjonen å være enig i. Men vi vil søke å presentere aktuelle synspunkter så sant og redelig vi makter, slik at leserne selv kan få anledning til å prøve dette og holde fast på det gode.

I utgangspunktet ønsker vi å være positive, og vi vil nødig bidra med stoff som kan gjøre oss kristne mer kritiske overfor hverandre enn vi allerede er. Om vi derfor presenterer forkynnere eller virksomheter fra kirkevekstskolen, fra Oase-bevegelsen, fra nyetablerte retninger, fra såkalte tradisjonelle menigheter eller trosforkynnere, så betyr ikke det at vi dermed er et organ for kirkevekstbevegelsen, Oase, nye retninger, etablerte kirkesamfunn eller trosforkynnere... Det burde ikke være så vanskelig å forstå. Vi ønsker å være med å tjene Guds folk innen ulike leire med åndelig fornyelse på solid evangelisk og bibelsk grunn.

Vi må tåle å bli irettesatt av andre kristne i ulike leire, men da må man peke på konkrete ting. Men vi ber om å få slippe en slik merkelapp som V.L. nå forsøker å feste på oss. Slike feilaktige forenklinger finner vi ofte i kjendispressen, det burde være ille nok at de finnes der. En slik «stempling» villeder mer enn den veileder, og hvem er tjent med det?

Hjertelig takk

til alle dere som har sendt med en gave i forbindelse med at du betalte ditt abonnement for 1986. Det ser ut til at vi vil bruke alt som er kommet inn denne gang, i gave til å hjelpe pionerevangelister i Afrika å komme til Bonnkes FIRE-konferanse i Harare i april. Så dere glade givere kan regne med at hver krone dere har gitt, går ubeskåret til dette formål. Vi skal selv ned til Harare til denne konferansen for afrikanske evangelister, men vår reise vil ikke bli tatt av gavemidlene som er kommet inn.

Vi ønsker alle våre lesere

en riktig velsignet og rik jule- og nyttårshøytid. Vi gleder oss til å sende deg 86-nummerne av Hvetekornet i det nye året. La oss i fellesskap be og tro at de nye året må stå i åndsutgydelsens og fornyelsens tegn.

Vi takker for all forbønn, også i dagene som måtte ligge framfor oss. Vi tror at din forbønn vil være med å gjøre Hvetekornet til et bedre og mer tjenlig redskap for Guds rikes fremme.

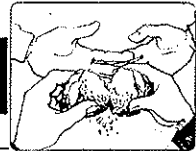
Velsignet høytid ønsker vi dere alle i hjem og menighet. Vi vil også ønske dere alle et seier- og framgangsrikt nytt år! La oss bare håpe at våre venner i Vårt Land ikke tar denne hilsen som en stadfestelse på at vi er framgangsteologer . . .

På Kirke Torget

Dønningene etter sommerens stormøte på Jordal Amfi har ennå ikke lagt seg. Delvis kom dette av at forhåndsreklamen hausest opp møtet til dimensjoner som ikke sto i stil med realitetene. Delvis var en del av reaksjonene på det som skjedde der overdrevne. Det gjelder ikke de teologiske betenkeligheter som ble anført, men noen av beskrivelsene av stevnets karakter.

Det var aldri noen «Verdenskonferanse for Tro og Mirakler», men et sommerstevne med Ny Visjon og Oslo Fullevangeliske Kirke som innbydere, skriver hovedorganet for framgangsteologene, «Hvetekornet». Det er verd å notere seg at dette bladet bekrefter en del av kritikken som ble reist mot stevnet i sommer. Redaktør Rolf Erik Janøy forteller at selv i den velvillig innstilte forsamlingen på Jordal var det reaksjoner mot den måten Jan Hanvold opptrådte på. Det er tydelig at noen av herlighetsteologiens fremste eksponenter har behov for å markere avstand til de mest ekstreme utslag av suksesskristendommen.

Denne spalten er åpen for alle som har lyst til å skrive noe som kan virke til kristen oppbyggelse og ettertanke. Send dikt, vers, andakter eller andre skriftlige former til redaksjonens adresse. Husk å skrive kort og rett på sak.

Et lys ble tændt

Et Lys blev tændt i den mørke Nat,
der blev Jubel og Englesang,
da Herren sendte til Jord sin Skat,
til Ende blev Natten lang.

En underfuld Frelser til Jord blev sendt,
for at løse fra Synd og Nød,
vor Klagesang blev til Glæde vendt,
du sejrede ved din Død.

En Paaskemorgen en aaben Grav,
hvilken Dag, hvilken Sejer du vandt,
du kongenes Konge, fra Hav til Hav,
i dig jeg min Frelse fandt.

Vi venter dit Komme til Jord igjen,
og aner at Tiden er nær,
Tak, at du kommer som Frelser og Ven,
da endt er vor Pilgrimsfærd.

Vi drager mod Sky til det herlige Land,
det gamle Liv er forbi,
for evigt vi drikker af Livets Vand,
i Himlen til evig Tid.

Magda Larsen Hjøring

En lovsang til Gud

Jeg går ut i haven en sen sommerkveld. Jeg lytter til fuglenes kvitrende sang. En duft av blomster fra Skaperens hånd. Hvilke farger så vakre, hvilken duft så skjønn. Ei Salomo i all sin prakt kan måle seg med Herrens skaperverk.

Hvilken mektig Gud vi har som kler naturen, skogen, gresset, blomstene i vakre farger. Hvor mye mere verdt er ikke vi i vår Faders øyne hvis vi lever til Guds velbehag.

Da vil vi dufte liksom blomstene i all sin prakt, en velbehagelig duft til Guds ære. Hvilken fryd og glede seg i hjertet spreder deg til velbehag.

La mitt øye skue all din skjønnhets prakt: Skog og eng og blomsters prakt, fuglene som flyger, alle ting som har du skapt. Hvilken mektig Gud du er. Jeg deg vil opphøye, prise deg for alt ditt verk, du som er den høye Konge, Frelser, vi tilbeder deg vår Gud.

N. Johansen, Harstad

Våk og be

Luk 21,34-36

Vær på vakt, våk og be. La oss ikke sløves av bekymringer som for mange blir en snare. Våk og be hver tid og stund, det er Jesu ordre. Snart Han komme skal igjen og hente sin brudeskare.

Våk og be min kjære venn, løftene de holder. Kraften strømmer ut til dem som til Gud seg vender. Se jeg deler ut i dag Åndens gaver til enhver som mitt navn bekjenner.

Gled deg da min kjære venn, Jesus til deg taler ømt og mildt. Han kaller deg: Hør mitt barn din synd er tilgitt. Ta imot min gave. Åndens kraft den strømmer fritt fyller deg med glede.

La oss prise herren Gud, leve til Hans ære. Løftene de har sagt i de siste dager vil jeg utgyde av min Ånd til profetisk tale. Ta imot, jeg deler ut Åndens kraft til ditt behov, det er Jesu tale.

N. Johansen, Harstad

På reise i det tidlause

På reise i det tidlause
der lyset over tiden rår.
For lysets makt er ingen flause,
men rettens kraft som over livet står.

Tenk ein dag som er for alltid
med lys frå allmakts kongestol.
Sleppa meir gå mørke sti
og vera redd for skumringsol.

Aldri meir i skuggar gå
gullet glitrar, gater skin.
Berre lys der er å sjå
der livets elv renn stille, fin.

Ut frå tronstol elven springer
med livsens vatn, evig liv.
Ut den veller frå himmelens senter
med evig liv som Kristus giv.

Lys vart dagen, utan ende
for Gud er visdom og evig lys.
All natt er borte for dag Gud sende
så livet aldri til is meir frysl!

Torleif Halvorsen, Sand

Livet gjennom døden

Det er ikkje eg som er. Det er slutt med meg for lenge sidan. Det er Han som lever etter min død. Du døydde med Han på den eine krossen på jord. Du er ikkje meir. Det er EIN som er. Gjennom oss.

Anders Haugland

Vær deg selv mens du ber

Vær den samme mens du ber, så er du en annen når du har bedt. Er du en annen mens du ber, er du kan hende den samme når du har bedt.

Vidar Corn Jessen

Ten Center-saken, fra. s. 7

Vi er ikke ute etter personlig suksess, vi er ute etter suksess for Jesus. Vårt mål er ikke suksess, men å gjøre Guds vilje. Da har vi lyktes i vårt gudsliv. Gud vil gi oss hva vi trenger, men har vi det, behøver vi ikke noe mer. Vår forkynneise er også i stor grad preget av nøkternhet, at vi skal nøye oss med det vi har.

Hensikten med alt vi har, er å forvalte det riktig slik at det blir til velsignelse for andre. Det er ikke dekning for å bruke uttrykket «herlighetsteologi» om hva vi står for.

3 gode tips:

Julegaver til deg selv eller andre.

Juleglede

Rykende fersk kassett med gamle og nye julesanger. Med bl.a. Mini-Tvers, Hilde Solvang, Elisabeth Ødegård, Svenna, Børudgjengen, Tor & Atle og flere. Årets mest aktuelle juleproduksjon. Meget bra kvalitet. EMC-2025 (MC4)

Glade Jul

11 instrumentale julemelodier. En stemningsskapende presang i nye opplag. EMC-2019 (MC3)

Svenna

Svenna Lysgård er tilbake med en virkelig nyhet: "Det kommer en ny tid". Frisk kassett til alle aldersgrupper. Toppkvalitet til lavpris. EMC-2024 (MC1)

Fåes hos din musikkforhandler, bokkiosk, eller direkte fra

Evangelist

P.B. 1016, 2301 Hamar

Hvete-kornet: -Hva tror dere man da bygger slike påstander på?

Ole Bjørn Urne: - Jeg tror at de som har gitt meg navnet herlighetsteolog, ikke kjenner til hva vi står for.

Hvete-kornet: - Dere har jo hatt en del besøk av amerikanske forkynnere inspirert av Kenneth Hagins troslære. Kan ikke det være en årsak?

Ole Bjørn Urne: - Vi kan ikke stå inne for alt det disse forkynnerne har uttalt, vi har ikke vært enige med dem i alt. Men vi har ønsket å invitere forkynnere som vi trodde ville ha noe å tilføre oss i vår utvikling. Noen ganger har det vært vellykket, andre ganger har vi bommet.

Vi er ikke opptatt av Kenneth Hagin, vi er opptatt av Jesus. Det er Han vi vil ha. Men disse menneskene har forskjellige tjenester som vi har ønsket å knytte til oss. Undervisning om tro og Guds velsignelse har vi opplevd som et aktuelt behov blant oss. Vi er åpne for deres forkynneise på linje med andre bibelske sannheter.

Steinar Skjennum: - Etnøkkelord for det jeg opplever at Ten Center har stått for, er ordet i Heb 12 om å holde ut i det løp som er lagt opp for oss med blikket festet på Jesus, troens opphavsmann og fullender. De har ønsket å være tro mot visjonen, det de har sett. Hvis det er sant at Gud har en spesiell plan, en spesiell tjeneste for ethvert menneske, kan vi ikke bare sette i gang etter eget hode. Det gjelder å se begrensningene i sin egen tjeneste, og gjennom det knytte seg til andres tjenester for å kunne flyte sammen i det som Herren holder på med.

Menighet?

Hvete-kornet: - Ten Center har i de siste årene ikke bare vært et arbeid blant narkomane, men har utviklet seg til å bli et menighetslignende arbeid. Vil dere bli en menighet fullt ut nå?

Ole Bjørn Urne: - I utgangspunktet ønsker vi ikke bli noe mer enn det Gud virker fram blant oss. Vi vil ikke falle for fristelsen til å organisere en menighet. Når det gjelder f.eks. tirsdagsmøtene, har vi ønsket å betjene mennesker fra ulike sammenhenger med dem, men vi ser jo mer og mer at det vokser fram et felleskap som gir seg til hverandre. Vi føler oss forpliktet til å ta oss mer av dem. Vi ser også at vi mer må ta oss av guttene og jentene etter de er ferdig med programmet.

Hvete-kornet: - Hvilken totalvisjon har dere for arbeidet?

Ole Bjørn Urne: - Det viktigste for oss er arbeidet blant de narkomane, kallet til å hjelpe de som har mislykkes. Vi ønsker å bruke tiden og kreftene til det oppsøkende, forebyggende og rehabiliterende arbeidet. Punkt to er å se Kristi legeme reise seg i Oslo, se et fornyet folk som lever annerledes enn mye av Guds folk i dag. Det er mennesker som har Jesus i sentrum, ikke kirkesamfunn. Jesus er livet deres. Og Han binder oss sammen med bånd som ingen

kan bryte. Det ønsker jeg å være med på.

Jeg tror at Gud holder på å oppreise et Jesus-sentrert folk. Da vil også flere kunne stå med i arbeidet med å hjelpe narkomane. Da vil ikke vi være en gruppe som bare tar oss av «spesial-tilfeller», men dette vil være en del av helheten.

Lojalitet til Kristus

Hvete-kornet: - Du sier at du ønsker å være åpen for alt Guds folk. Er ikke da bruddet med pinsebevegelsen et skritt i feil retning, en avstandstagen fra den delen av Guds folk som de representerer?

Ole Bjørn Urne: - Brudd har aldri vært vårt mål, vi har ikke noe ønske om å skille oss fra pinsebevegelsen, men vi vil være fri. Vi må jobbe bevisst for enhet blant Guds folk, men vi kan ikke gå på kompromiss med vår overbevisning. Vi må i første rekke være lojale overfor Kristus.

Men jeg skjønner ikke hvorfor vi ikke kan være brødre og søstre i Kristus, snakke sammen og være ærlige mot hverandre selv om vi ikke har tro for å underlegge oss et kirkesamfunn. Jeg tror på ærlighet, oppriktighet, å leve i lyset med hverandre. Jeg tror at hvis prinsipper blir viktigere enn Guds ord, kan vi aldri nå målet. Våre prinsipper må være i overensstemmelse med Guds ord. Hvis jeg kjører mine egne prinsipper og andre kjører sine, blir samarbeid et spørsmål om kompromisser. På et slikt grunnlag kan vi aldri komme fram til enhet - Guds ord må være fundamentet, ingenting annet.

Hvete-kornet: - Du Steinar Skjennum har jo vært pinseforstander. Hvordan opplever du den situasjonen som har oppstått?

Steniar Skjennum: - Det som er befriende for meg er at jeg hele tiden har hatt som utgangspunkt at det er Herren jeg skal tjene, at det viktige er å følge den vei Han til enhver tid viser meg. Derfor har jeg ikke kommet i den lojalitetskrisen noen opplever gjennom denne eller andre strider. Lojalitet er jo godt og positivt når du er lojal mot de rette tingene. Det er kun Herren, Guds ord, Hans menighet som fortjener vår lojalitet. 🍃

Her er bakgrunnen, fra s. 11

Det har utgått flere dyktige forkynnere og arbeidere i Guds rike fra Ten Center-miljøet opp gjennom årene. Det er også en sammensveiset og utrustet flokk medarbeidere som i dag utgjør kjernen i det nye «Sentret». Det skal bli interessant å se utviklingen framover. Arbeidet har allerede fra før en tverrkirkelig støtte fra enkeltpersoner som nå antakelig bare blir forsterket. Med den store skare av unge kristne som hver tirsdag har samlet seg til deres møter, vil de nok etter det som nå har skjedd, enda mer bli et kristent miljø man må regne med i hovedstaden.

Det råder usikkerhet om hvordan det nå vil gå med Ten Center. Blant de nyvalgte styremedlemmene er det betegnende nok ingen «tunge» navn i pinsesammenheng. Det har tydeligvis vært vanskelig å finne noen som ville ta på seg oppgaven med å styre en virksomhet hvor det foreløpig ikke er noen å styre. Man har påtatt seg et stort ansvar ved å gå inn og overta store materielle verdier som er skaffet til veie ved andres innsats. En viktig siden av denne saken er nå å se hvordan disse midler vil bli forvaltet framover.

Nøkternhet

Det har vært hevdet at dette bruddet har kommet fordi Urne er påvirket av «herlighetsteologi», en anklage Urne ikke har brydd seg med å svare på. Alle vi har kontaktet som har kjennskap til hva han og hans medarbeidere står for, har bekreftet at i læresyn skiller han seg ikke på noe vesentlig punkt fra det man kan kalle «sunn pinseteologi». Han har gjennom mange års kontakt med «gateplanet» i den kristne virksomhet, fått et sterkt preg av åndelig nøkternhet. Selv om han vil være åpen for Åndens gaver og fornyelse, så er han kjent for å reagere sterkt på alle former for «overåndelighet».

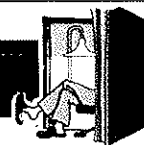
Det fortelles at da en av de amerikanske forkynnerne som var med på et av seminarerne Ten Center har arrangert i Oslo, profeterte om hvilken mektige Guds mann Urne var, gav han klar beskjed til vedkommende at det ikke måtte bli flere slike «profetier». Da noen undret seg over denne reaksjonen, svarte Urne: «Det er Jesus vi ønsker skal bli et stort navn i denne byen, ikke noe menneske!» 🍃

Hva er hovedpunktene, fra s. 9

Urne og hans folk nå etablerer, enn til det som pinsebevegelsen vil forsøke å føre videre.

- Synes du det er moralsk riktig at arbeiderne som nå forlater Ten Center, ikke får med seg noen av de materielle verdier de i så sterk grad har vært med på å skaffe til veie?

- I utgangspunktet synes jeg at vi som pinsevenner burde ha vært generøse og latt arbeiderne fått med seg både navnet og eiendeler. Når det ikke har skjedd, håper jeg i alle fall at det nye styret føler seg moralsk forpliktet til å la Ten Center-arbeiderne få med seg noen av de materielle verdier som står tilbake etter dem, som en takk for god og fin innsats i dette arbeidet som de selv nå vil fortsette. 🍃

– I denne spalte har vi klipp fra noe av det vi har lest i det siste, og som kanskje er verd litt ettertanke?

«Alle hjertelig velkommen»

«Alle hjertelig velkommen» er kanskje den PR som har ødelagt mest for kristelige sammenkomster: ingen føler seg egentlig tiltrukket av en slik referanse. Vi ville kanskje få flere mennesker på våre møter om vi avvertte: «Alle kjevhendte hjertelig velkommen».

Det må være et eller annet tilknytningspunkt for å skape kontakt. Et eller annet behov, en erkjent trang etter noe. Dette er grunnen til at kristen dognad hos en ikke-kristen nabo som bygger hus kanskje ville være mer budskapsformidlende enn stadige innbydelser til ham om å bli med på vekkesmøter.

Sigurd Aske på Frikirkens misjonærkonferanse, gjengitt i Budbæreren.

Løper vi fra ansvaret?

Mange kristne føler at de bare har rett til å drive med jogging eller være i idretten dersom det er et middel i en vitnekampanje eller en misjonsstrategi. Jeg tror det er en overstresset kristendom. Den fører til en slags nevrose der man alltid har skyldfølelse fordi man ikke vitner og hele tiden prøver å vinne andre for Kristus. Men kanskje er en slik holdning den minst egnede når det gjelder å vinne andre for Kristus. La oss starte med 1. trosartikkel. Gud har skapt meg og alle andre mennesker. Vær glad for Guds gode gaver, og vær stolt over å være Guds skapning. Vis Skaperen ære ved å bruke kroppen, la den trives. La deretter Kristus fylle deg slik at du kan bli et bilde på Ham, et bilde av Ham som Han tegner i deg. Uten ord, uten store fakter, men med en fin ferd kan du få være et bilde for Ham, et bilde på Ham. Er du først trygg på dette og trygg i miljøet, så får du og naturlige anledninger til å vitne – med og uten ord – om din Herre og Mester.

Gunnar Breivik i Ny Horisont

Abortkampen ikke endelig tapt

– Jeg tror vi skal ta visse folkepsykologiske hensyn. Vi må ikke bli oppfattet som en liten flokk med hakk i plata, som maser om bare én ting. Vi må være opptatt av helheten i kampen for livet, og kjempe den på en bred front. Derfor har jeg også passet meg for å bli en som gnåler på bare ett spørsmål. Det betyr ikke at jeg ikke mener saken er like viktig.

– Og du mener altså at vi ikke uten videre er tapere i abort-kampen?

– Nei, for abortdebatten er noe mer enn kamp om lovgivning og lovtekst. Det er en kamp om den norske folkesjel. Og der er jeg ikke så sikker på at vi på litt lengre sikt står som tapere. Det vi nå må gjøre, er å bidra til en prestisjefri samtale omkring hvordan vi skal forsvare livet mot truslene fra en teknifisert forbrukersivilisasjon. Abortspørsmålet vil komme igjen av sin egen tyngde.

Per Lønning til Livets Gang

Lekfolket vitner

– Det er nettopp blitt sagt at jeg som leder av Mekane Yesus-kirken verken er prest eller biskop. Det er rett, men jeg tror på vår Herre Jesus Kristus, og i mitt Nye testamente finner jeg ingen steder hvor det står at en må være prest eller biskop for å tjene vår Herre Kristus. Denne ordningen i kirken er egentlig noe som kom til senere. Jeg har ikke noe imot prester. Men jeg ønsker heller ikke at de skal ha monopol på forkynnelsen. For alle lemmer på Kristi kropp er tross alt Hans vitner. Derfor er det i mitt land og i min kirke mange såkalte lekfolk som er aktive vitner for Kristus.

Ato Emmanuel Abraham, Mekane Yesus-kirkens president, til Ut i all verden

Ang. konferansen om Den Hellige Ånd

– Den er et eksempel på en ny bølge som viser at evangelisering dypest sett bare skjer ved Den Hellige Ånd og ikke som følge av strategi og planlegging. På tross av alle hjelpemidler er det til syvende og sist bare Ånden som kan gi framgang og kirkevekst. Derfor er det mitt håp at vi på denne konferansen ikke bare er enige i spørsmål om Ånden, men at vi er enige i Ånden.

Leighton Ford i «Dagen»

Hvordan kan jeg være helt lykkelig?

For noen få uker siden fikk jeg et brev fra Georgi Vins, som nå bor i Elkhart, Indiana. Da jeg først traff ham i 1979, var han dypt urolig over at han hadde overgitt sine medkristne til seg selv ved å dra til vårt land. Jeg forsøkte å overbevise ham om at hans innsats her kunne bli kraftfull og effektiv.

Han skrev: Denne måneden er det seks år siden jeg ble befridd fra russisk fangenskap og kom hit... Jeg er så glad over å være fri, men hvordan kan jeg være helt lykkelig når nesten 200 baptister plages i sovjetiske fengsler og fangeleirer i dag? Min store sorg er at baptister tier om hva som skjer. Om du bare sier noen få ord til forsvar for våre forfulgte brødre under kongressen, kommer dine ord til å bli skrevet i himmelen...

Jimmy Carter på Baptistenes verdenskonferanse

Åndelig søkning en fare også

– En åndelig vekkelser er på gang i Sverige i dag, og det er åpenhet for å tale, tenke og søke i åndelig retning. Men det jeg er urolig for og som er mitt store spørsmål, er om denne vekkelser skal bli en kristen vekkelser. Det mennesker søker, er en referanseramme. De leter etter åndelige dimensjoner av ett eller annet slag. Derfor mener jeg at den åpenhet vi opplever for åndelige ting, er både en sjanse og en fare. Søkingen kan gå i en helt annen retning enn den kristne.

Birgit Karlsson, svensk baptist-leder til Hemmets vän

KORT OG GODT

– En god kur for et dystert ansikt, er solskinn på innsiden.

– Det som betyr noe i livets strid er ikke titlene, men personligheten – ikke karakterene, men karakteren.

Prof. Carl Fr. Wisløff

De uoppriktige blir lett bundet og ufrie i de oppriktiges nærhet. Det er fordi lyset er herre over mørket.

Slik som du ser Gud i de lyseste stunder, slik er Han også i de mørkeste. Hos Ham er det ikke skiftende skygge.

En åndelig person er damnet av Guds Ånd.

Gud har utrustet oss med hverandre

Ylva Eggehorn

Det er ikke meningsløst å ære Gud ettersom det er meningen med livet.

Martin Lønnebo

Tilgivelse er ingen tilfeldig handling, det er en permanent tilstand.

Liten selvfølelse gjør deg selvopptatt. Ydmykhet gjør deg opptatt av andre.

Bert Ghezzi

Right On

Who comforts me in moments of despair?

Who runs fingers lightly through my hair?

Who cooks my meals and darns my house?

Squeezes nose drops in my nose?

Who always has a word of praise?

Sets out my rubbers on rainy days?

Who scrubs my back when in a shower?

And wakes me at the proper hour?

Who helps keep me on the beam?

And figures in my every dream?

I do! That's who.

Søren også ...

Om teologer: Ett er å lide, et annet å bli professor i at en led.

Søren Kierkegaard

Vi er alle mennesker

Lyndon Johnson elsket å fortelle prestehistorier. En av favorittene handlet om en prest som mistet preken-notatene sine like før han skulle gå til kirken en søndag. Da presten sto på prekestolen beklaget han seg, og sa:

– Jeg er svært lei meg for at jeg i dag ikke har noen ferdigskrevet preken. Jeg kan bare la Herren styre mine ord. Men jeg skal love å gjøre det bedre neste søndag.

Illustrert Bibelleksikon

Nordens største og mest omfattende verk om **BIBELEN**

BESTILL NÅ da får du

- kr. 500 introduksjonsrabatt
- 1 års abonnement på Hvetekornet
- Det store **BIBELKARTET** (se s. 4-5)
- Kun kr. 100,- pr. mnd. uten avb.tillegg

✂ KLIPP UT!

JA, send meg **Illustrert Bibelleksikon**

til en introduksjonsrabatt på kr. 500,-

Jeg bestiller følgende. Kryss av det som passer:

..... 12 STORE bind for intropris kr. 2.380,-

..... 14 STORE bind inkl. ATLAS bindende tils. kr. 2.880,-

Navn:

Adresse:

Postnr.: Sted:

..... Jeg vil betale **kontant** og mottar da «Håndbok til Bibelen» (verdi kr. 280,-) som takk.

..... Jeg har det gamle verket som jeg vil bytte inn mot å få kr. 700,- i **EKSTRA** rabatt.

– Dessuten får du **Bibel- og Misjonskartet** tilsendt.

– Du får også **ETT ÅRS** ekstra abonnement på **HVETEKORNET**.

Den nye generasjonens nye bibelleksikon

En norsk verdenssuksess, solgt i 54 000 eksemplarer, kommer nå i ny forøket og forbedret utgave. Her er en ny analytisk bibelordbok som viser ordenes bakgrunn i grunnteksten og gir eksempler fra mange bibeloversettelser. Du finner en rikdom av interessante artikler, og et fantastisk nytt billedutvalg som du aldri har sett maken til.

Du kan stole på Illustrert Bibelleksikon

Et blick på medarbeiderlisten, hvor mer enn 100 av Nordens fremste teologer og bibellærere er oppført, gir garanti for verkets pålitelighet og bibeltroskap. Her er en kombinasjon av et høyt faglig nivå og en enkel og klar framstillingsform, som gjør Bibelens rikdommer tilgjengelig for alle.

Du som fra før eier den gamle utgaven:

Vi vil ikke at ditt bibelleksikon skal stå tilbake for den forbedrede utgaven i 12 bind, som nye kjøpere får. Derfor gir vi deg det mest fantastiske bok-tilbud du noen gang har fått: Vi betaler deg kr 700 i innbytte for ditt gamle bibelleksikon. Du beholder ditt gamle bibelleksikon til du får det nye.

Vil du vite mer? Ring 033-44 726

BREV

A

Kan sendes
ufrankert
i Norge.
Hvetekornet
betaler
portoen.

SVARSENDING

Tillatelse nr 305000/43

HVETEKORNET

3190 HORTEN

★ HVETE-KRYSS ★

Skriv løsningen (alle ordene i de mørke rutene!) på et ark, samt navn og adresse, og send det til HVETEKRYSS, 3840 Seljord. NB! Unødvendig å klippe ut kryssordet! Frist: 1 mnd. Premier: Ønske-kassetter.

	SMÅ-PROFET		BIB. KVINNE DAGLIG ROM	AVHOLDS-ORGAN. (FORK.)	UKJENT		BINDE-ORD
	GT-PROFET						SPRÅKET
	ALDER FOR STOR STYRKE	SPARTE		ABRAHAM OFFER-FJELL	TILLATE		
DUETT	SIST	KRISTUS-SYMBOL RETNING					
	JAPAN						
	VELTER LASS		ELLER		LADY	TSJKLAND	
INN-STIFTET AV JEUS							
NORGE							
HUIS (ENG)		GOD-TROENDE				ORDNE	
BEVEGE		MØTTE DAVID				NORGE	
		FØRST	SPANIA	SYND EF. 5:3	NORGE	SIST	★ ★
★		NÆR	FASE				LØFTE PLANTE
		ORGAN. (FORK.)					
TRELL			SPANIA		MAN	SIST	
LABANS DATTER				SYMBOL FOR ÅNDEN	TIL-GIVELSE	RANA BLAD	
KJENT-MANN			UTTALE				
		SINNS-TILSTAND			OPPGI	SVERIGE	JENTE-NAVN
		ANDAKT			ÅNDEN		
RETNING	AMPERE	FAR TIL HOSEA		HEBREER			
TONN	LØFTE			TILLAT			
TOTAL		NANN I JESU ÅRTE-TAVLE				NORGE	ITALIA
						400	
PARADIS HAGE							

Aktuell innføring
Forts. fra side 12

mener at han ikke sterkt nok har imøtegått «herlighetsteologien». Andersen mener nemlig at i mye av det som i dag kalles herlighetsteologi, ligger det et bibelsk element som også har vært forkynt i tidligere tider, og som vi ikke må avvise før vi har prøvet det på Skriften. Framfor alt advarer han mot å bruke et uttrykk som «herlighets-teologi» på så mange ulike sider av trosforkynnelsen som det blir gjort i dag. Det kan vise seg at den trosvekkelse man i dag så skarpt tar avstand fra, har de samme elementer i seg som tidligere tiders vekkelser.

Andersen tar fram Marie Monsen og Smith Wigglesworth som representanter for en bibelsk troslinje, og sammenligner disse med Kenneth Hagin og Yonggi Cho. Han mener å finne bemerkelsesverdige mange likhetspunkter i deres grunnleggende syn.

Denne sammenligningen vil nok falle noen tungt for brystet. Å sammenligne tidligere tiders troshelter med et par av dagens mest omdiskuterte trosforkynnere, vil nok vekke reaksjon. La oss da ikke glemme at da disse levde, ble de gjenstand for den samme form for angrep som vår tids trosforkynnere blir utsatt for. Som kjent blir en

Løsning på HVETEKRYSS nr. 9/85:

Christer Lindberg: «Sats på tro, spontanitet og glede fremfor aktivitetskristendom» (NB! Trykkeriet hadde dessverre lagt noe av fargen på feil ruter, slik at ordet «amor» erstattet «aktivitetskristendom», og Lindbergs uttalelse ble høyst merkelig.) Disse er trukket ut med riktig løsning:

A. Møstad, Stavanger

Rolf Hamstad, Levanger.

Vi gratulerer! Liste over valgfrie tale-kassetter blir tilsendt.

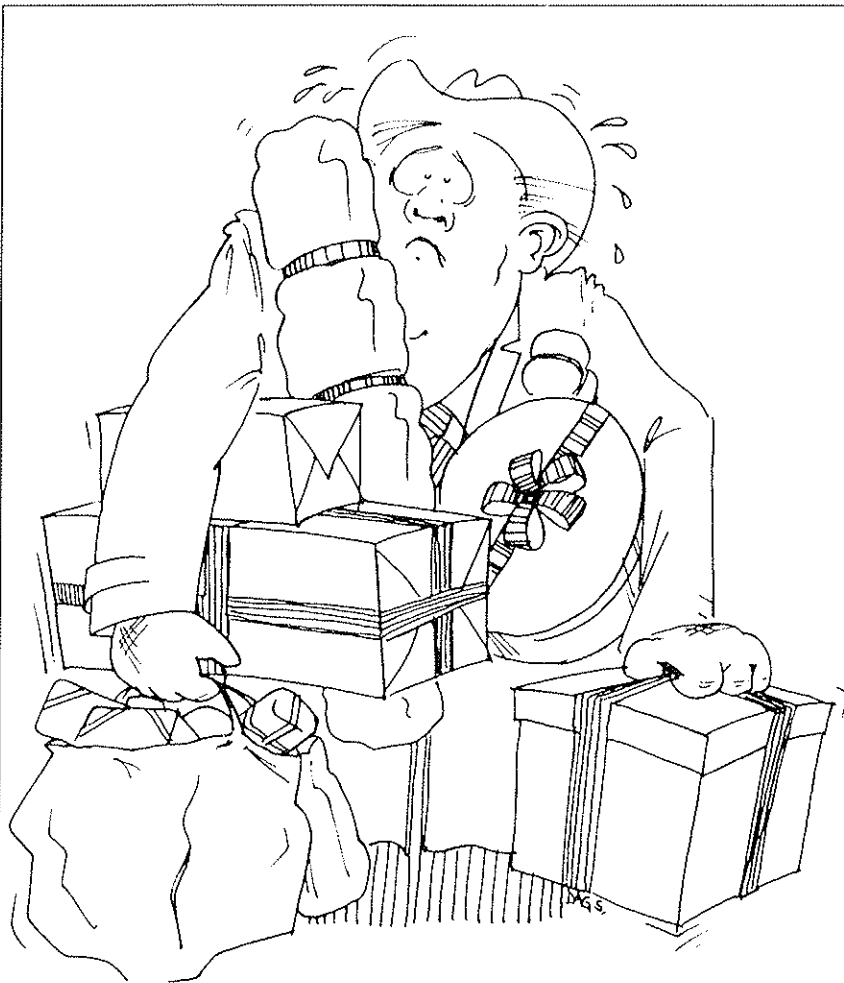
		G		SS
NR.	CHRISTER			
9	AVIS	RL		
	IS	REAL		
	SATS	HOI	I	
	HYLE	PÅSKEN		
	NV	ÅRE	SD	
	FORT		L	B
	SR	REKLAME		
	AP	FOR	AMOR	
	FORM		K	DG
	N	ARF	TEN	
	STA	REISEN		
	ARV	ADV	TO	
	N	TEI	SE	
	SIAM	ALT	IL	
	TRIM	GEIR		
	FET	OG	TSK	

forkynner langt mer sunn og akseptert etter sin død, enn han var da han stod midt i sin arbeidsdag og burde hatt alle troendes støtte og hjelp i kampen for å utbre Guds rike.

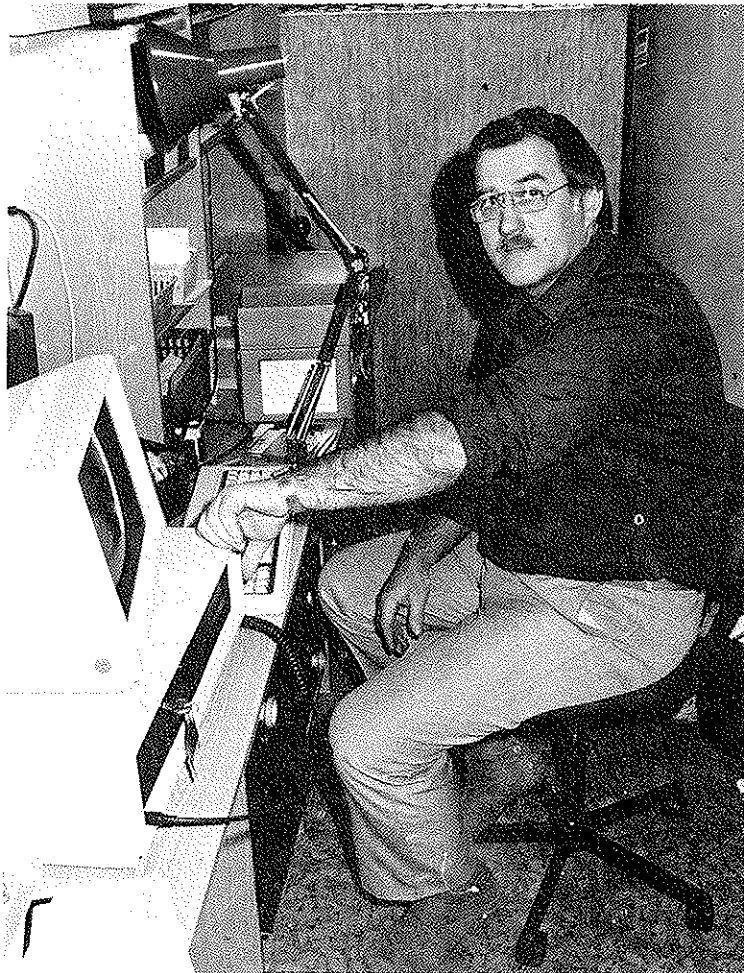
Det er tankevekkende at de miljøer som i dag reagerer sterkest mot den trosvekkelsen som har gått over kristenheten de siste årene, er de grupperinger som vel kanskje har størst behov for en mer frimodig og klar trosforkynnelse av Guds ord og løfter. At det på den andre siden finnes retninger som i sin iver etter å være åpne for «trosforkynnelsen», nærmest kopierer ethvert lærdoms-svar som har «tro» som fortegn, er også betenkelig. Men en slik kopi blir snart en parodi, om den ikke forankres i egne erfaringer med Ånden og Ordet.

Den store faren er derfor ikke de få som synlig for oss alle blir en parodi på «trosforkynnelsen». Det er langt mer alvorlig om storparten av Nordens kristne i frykt for «herlighetsteologien», skulle lukke seg for den trosvekkelsen som kan føre dem inn i et nytt tillitsforhold til Guds ord og Den Herre Jesus Kristus selv. Det er fremdeles sant som Marie Monsen skrev: «Med en Åndens vekkelse vil vi også få en trosvekkelse». Den som lukker seg for en bibelsk trosforkynnelse, lukker seg for all Guds velsignelse og stenger seg for all Åndens vekkende virkning. Andersen ønsker å ta bort noe av frykten og forvirringen rundt trosforkynnelsen med denne boken, han vil oppmuntre til tro på Guds ord og avhengighet av Jesus. Derfor er denne boken et sentralt skrift i den aktuelle åndelige situasjonen.

Rolf Erik Janøy

**Kjøper du
unyttige julegaver!
Hvorfor ikke
gi et års-
abonnement
på Hvetekornet.
– En meningsfull
gave,
hver måned
hele 1986!**

**Er du interessert
i *rimelige*
og *gode*
dataløsninger!**

**Studer brosjyren som lå
vedlagt i Nov.nummeret
av Hvetekornet!**

**Kontakt Jan Fred Bjørfjell
i Alfa Data.**

Tlf. 043/43 485

Mobil 094/71 150

og vi skal hjelpe deg i gang!

SAMFUNN

En kontaktmulighet

På denne siden gir vi en mulighet for de som av ulike grunner ønsket kontakt med trossøken, til å gi seg til kjenne. Det kan være enkeltpersoner som søker kontakt med en bønnegruppe i det området en bor, eller en virksomhet som søker kontakt med forkynnere. Andre ønsker troende til en arbeidsplass, noen har et bønne-emne mens andre ønsker brevkontakter. Vi håper at denne spalten kan være med å gi kontakt og samfunn utfra de forskjellige behov som er til stede. Har du noe på hjertet du tror andre søsken i Herren kan hjelpe med eller bli hjulpet av, så skriv til denne spalten.

Retningslinjer

For å sikre seriøse innlegg, vil ta en rimelig **forskuddsbetaling** for inntrykk i denne spalten. Prisen er kr. 1,20 pr. ord, inkl. evt. bil. mrk., (dvs. 1 kr pluss 20 % moms). Undertegn helst med navn og adresse – det gir flest svar. Om du ønsker det, kan du undertegne med Bil.mrk.

Dere som svarer på Bil.mrk.-annonser, legger svaret i en frankert, uadressert konvolutt og sender den til Hvetekornet med beskjed om hvilken Bil.mrk.-annonse det gjelder. Vi adresserer så konvolutten slik at den når rette vedkommende.

Jeg kjører strekningen **Oslo-Horten-Oslo** hver dag. Vil noen kjøre med? Ring **033-45943** på dagtid og spør etter **Svein Arne**.

Ensom mor på 28 år søker bekjentskap med kristen gutt. Er glad i hele Guds skaperverk, musikk, møter, hjemmekos og alt som virker oppbyggende.

Bil.mrk: «Jesus først av alt»

Gift par, sosialarbeider og miljøarbeider, som arbeider daglig innen stoffmiljøet, **ønsker å kjøpe et stille sted** (hytte, liten gård) for oppbyggelse av troen. Beliggenhet sør i landet.

Bil.mrk: «Søk rettferdighet og ære»

Kristen kvinne

170 høy, ønsker brev fra en kristen mann, ikke over 50 år. Er selv 39 år. Du må ikke være skilt, men gjerne enkemann. Jeg står i Statskirken, men du kan være enten lutheraner eller pinsevenn. Det viktigste er samfunnet med Jesus Kristus, at en har personlig forhold til Ham. Åpenhet, respekt og ærlighet. Du må være glad i både mennesker og dyr. Er du interessert, håper jeg å høre fra deg.

Bil.mrk: «Hordaland»

Kristen kvinne, bosatt i Fyllingsdalen i Bergen, ønsker å komme i **kontakt med andre trossøken** som bor i samme område for å starte en bibel/bønnegruppe. Jeg er interessert i å starte en gruppe som arbeider for vekkelse blant både kristne og ufrelste. Har samme tanke streifet deg? Interesserte kan henvende seg til

Bente Jaunsen; Ortuflaten 18; 5033 Fyllingsdalen. Tlf: 05-161386.

Kristen kvinne sørfra

(34) ønsker brev fra en god og forståelsesfull mann for åndelig og menneskelig fellesskap. Jeg er med i menighetsarbeid og er ellers glad i å lese, interessert i misjon, musikk m.m. Du må ikke være skilt. Behøver ikke være sørlending.

Bil.mrk: «Venter brev fra deg»

Kristen jente, 27 år,

173 høy, fra Oslo ønsker brevkontakt med ærlig, utadvendt kristen gutt.

Bil.mrk: «Jesus er Herre»

Elektrisk skrivemaskin

En Brother stillegående el. skrivemaskin med skrivehjul til sagls for kr. 2000,- som er under halv pris. Maskinen har vært lite brukt og er i svært god stand. Interesserte kan kontakte

«Hvetekornets» redaksjon, telf. 033-44726

Kristen mann, 28 år,

ønsker kontakt med jente 20-30 år. Det ytre har ingen betydning. Men send gjerne foto om du har. Litt om meg selv: Blond, brune øyne, middels bygget, 175 cm høy. Har flysertifikat og elsker å reise. Egen leilighet og bil. Bor i Buskerud.

Bil.mrk: «Elsker Jesus»

– En spesiell takk til brødrådet som ved denne julehøytid har hatt ansvaret for å pynte plattform med blomster-arrangementer.

KOMMER I NESTE NUMMER

LEGEN SOM BER FOR SYKE

Magne Smith er overlege ved psykiatrisk klinikk ved Östersund sykehus i Sverige. Gjennom mange år er han blitt forfulgt av svenske helsemyndigheter fordi han ber for de pasientene som ønsker det. Ettter anmeldelser fra sosialstyrelsen har Dr. Smith vært tvunget til å møte i en rekke rettssaker, men han ble frikjent i svensk høyesterett. Vi har snakket med Smith og en hans pasienter som ble helbredet etter forbønn. Smith, som egentlig er fra Trondheimstrakten, forteller at gjennom disse år av forfølgelser har han kommet inn i et nytt og nært forhold til Jesus. Stor reportasje om denne interessante saken i neste nummer.

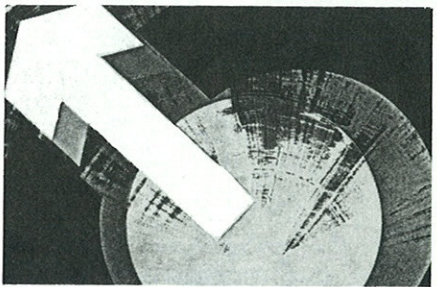
DEN TREDJE BØLGEN

Vi har inngått avtale med den verdenskjente kirkevekstforskeren C. Peter Wagner om en fast spalte i Hvetekornet. Her vil han på en meget personlig måte skrive om den Åndens bølge som han mener slår inn over de historiske kirkesamfunn i vår tid. Han kaller det «Den tredje bølgen». Wagner skriver frimodig om nødvendigheten av å gi rom for Den Hellige Ånd dersom vi ønsker vekst i menigheten og utvikling i det personlige kristenlivet.

SANDY BROWNS LIVSHISTORIE

Sandy Brown er en kvinnelig evangelist som i dag får være med å vinne mange mennesker for Gud overalt hvor hun kommer. De siste årene har hun flere ganger besøkt Skandinavia. Hun kommer fra en meget vanskelig og tragisk bakgrunn og forteller her åpenhertig om sitt liv. Særlig er det interessant å høre hvordan Gud hjalp henne ut av store, personlige problemer i ekteskap og familieliv, og satte henne til tjeneste i Guds rike. Hennes beretning er et vitnesbyrd om Guds inngripen og makt.

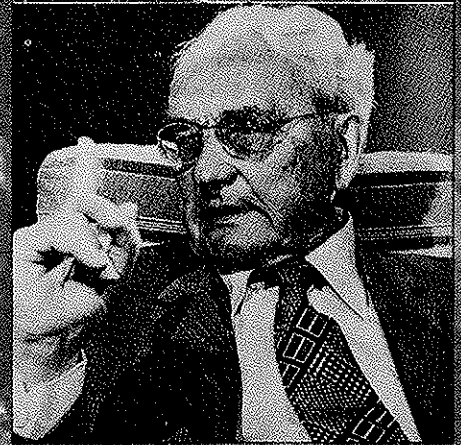
DEN KRISTNES FRIGJØRELSE

Selv om det er mange år siden Watchman Nee var virksom som forkynner, har hans budskap på en merkelig måte stadig blitt mer aktuelt. I neste nummer tar vi med en undervisningsartikkel hvor Nee peker på betydningen av å bli sønderbrutt for å kunne oppleve en virkelig frigjørelse i sitt kristenliv. Han behandler her en dyp åndelig sannhet på en lettfattelig og klar måte, en sannhet som kan få frigjørende betydning i våre liv.

Abonnér NÅ for 1986!

Hvetekornet gir verdifull åndelig innsikt!

JULENS YTRE FORM OG INDRE VIRKELIGHET

Det er moderne å være religiøs i julen. Selvsagt som aldri ellers finner veien til Herrens hus, kommer på julaften. Og det er slett ikke uvanlig at lepper som resten av året har sverget, løyet og misbrukt Guds navn, høytidelig stemmer i den gamle salmen: «Han er Frelser min!» For man er jo kristen!

Tekst: Frank Mangs

Men det er egentlig ikke et innlegg mot de ugudeliges tempelbesøk jeg har tenkt å skrive. For det er bedre at mennesker i det minste interesserer seg for det kristne budskap én gang i året enn at de aldri gjør det. Og er den kristne forkynneren våken og gjør sin plikt, kan han midt i juleevangeliet få inn et vekkelsens budskap som treffer målet og kanskje bærer frukt i sin tid.

Tungt å forkynne

Men det er ikke lett å forkynne vekkelse i julen. Det er tvert imot sjelden så tungt å forkynne som nettopp i julen - hvis man vil noe med sin forkynnelse.

Dette er naturligvis ikke juleevangeliets skyld. Det er ikke noe galt med det. Men i denne tiden er mennesket både i kropp og sjel så behersket av mat og drikke og andre materielle ting, at de ikke har plass for et åndelig budskap.

Kunne vi lære oss å feste litt mindre og faste litt mer når vi feirer minnet om Guds sønn som steg ned fra tronen til krybben, ville vi ha større forutsetninger for å få oppleve Guds inngripen i våre liv også midt i

selve julen. For det er synd å feire denne forunderlige hendelse ved å ødelegge både kropp og sjel.

Men det er ikke alt. En hel del mennesker ønsker strengt tatt ikke mer for sitt religiøse liv enn en tilfeldig seremoni skapt av ytre seremonier og former. De begjærer ikke den forvandlende kraften. De hungrer ikke etter et møte med den levende Gud. De er fornøyd med ytre former, skinn og staffasje. Og begjærer man ikke noe mer, får man heller ikke noe mer.

Gud er ikke fornøyd

Men Gud er ikke fornøyd med dette. Han er ikke tilfreds med at du har en religion du kan ta av og på etter behag. Han er like lite fornøyd med dette som en sørgende far er tilfreds over å se sitt barn ligge kaldt og dødt i kisten selv om det har et vakkert liksvøp. Far ønsker å se livets friske roser på barnekinnene, og den levende Gud ønsker å merke livets varme pulsslag bak hver bønn og hver preken, hver sang og hvert kirkebesøk.

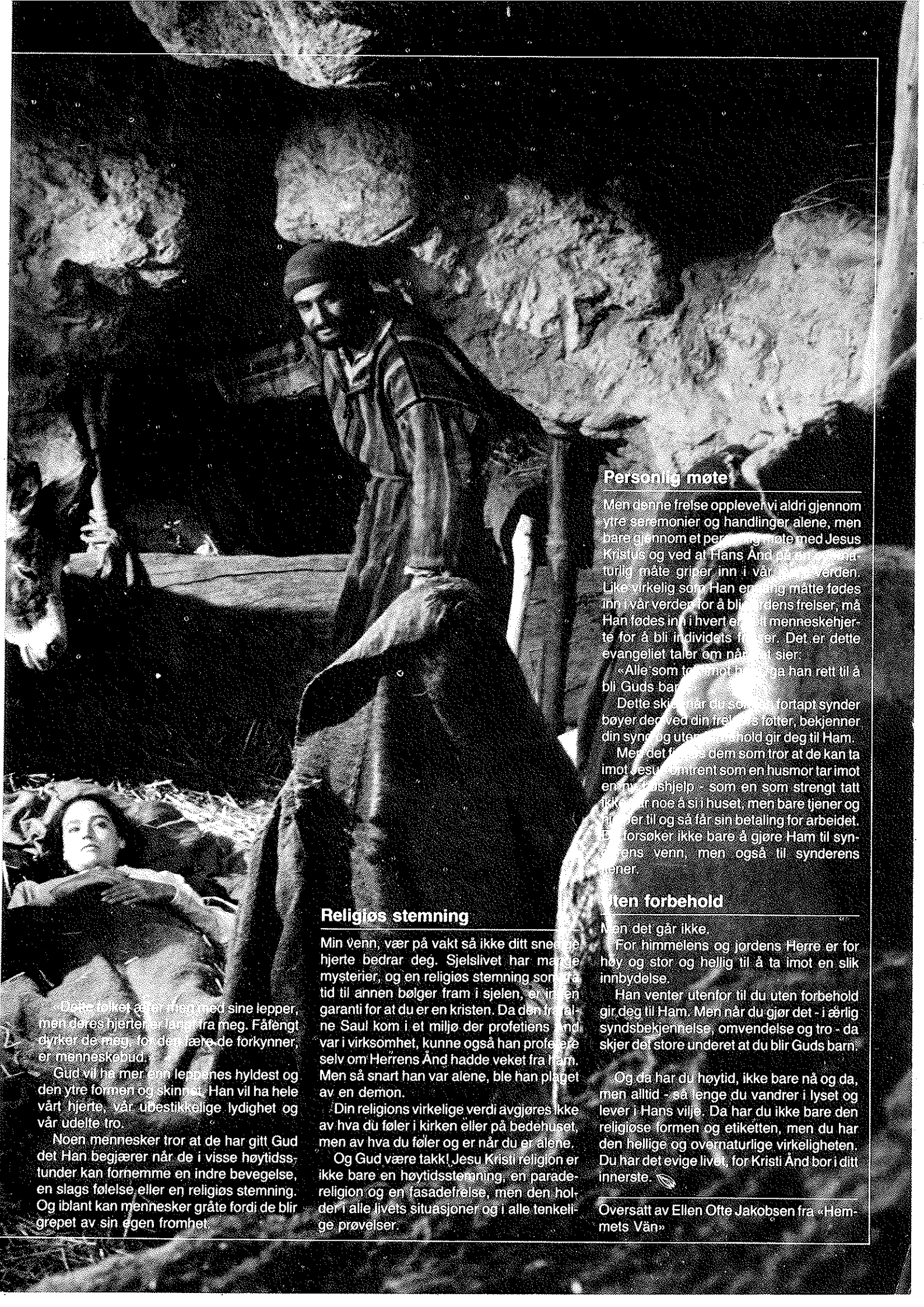
Finner Han dette, hvilte Hans behag over oss selv om vi synger med uskolert stemme eller snubler i grammatikken i våre vitnesbyrd. Men finner Han ikke det hengivne hjertets hellige forsett bak vårt guds-

tenesteliv, da kan vi synges som engler og tale som geniet - Herren vender seg likevel bort fra oss og sier:

«Jeg hater og avskyr de fester dere feirer, de støvner dere holder byr meg imot. For om dere bærer fram brennoffer eller grødeoffer, så bryr jeg meg ikke om dem. Og måltidsopfrene deres med gjøkalvkjøtt vil jeg ikke se. La meg slippe dine støyende sanger, jeg vil ikke høre på ditt harpespill. La retten velle fram som vann og rettferdighet bli bekker som aldri blir tørre!» (Amos 5,21-24)

Hva Gud vil ha

Å forsøke å feire en Herrens høytid med ubotferdig sinn og forsteinet hjerte, er en styggedom for den hellige Gud. Og ennå i dag klager Han som før:

«Dette folket æter meg med sine lepper, men deres hjertener langt fra meg. Fåfengt dyrker de meg, for den fæle de forkynner er menneskebud.»

Gud vil ha mer enn leppenes hyldest og den ytre formen og skinnst. Han vil ha hele vårt hjerte, vår ubestikkelige lydighet og vår udelte tro.

Noen mennesker tror at de har gitt Gud det Han begjærer når de i visse høytidss-tunder kan fornemme en indre bevegelse, en slags følelse eller en religiøs stemning. Og iblant kan mennesker gråte fordi de blir grepet av sin egen fromhet.

Religiøs stemning

Min venn, vær på vakt så ikke ditt snevete hjerte bedrar deg. Sjelslivet har mange mysterier, og en religiøs stemning som fra tid til annen bølger fram i sjelen, er ingen garanti for at du er en kristen. Da den frafalle Saul kom i et miljø der profetiens Ånd var i virksomhet, kunne også han profetere selv om Herrens Ånd hadde veket fra ham. Men så snart han var alene, ble han plaget av en demon.

Din religions virkelige verdi avgjøres ikke av hva du føler i kirken eller på bedehuset, men av hva du føler og er når du er alene.

Og Gud være takk! Jesu Kristi religion er ikke bare en høytidsstemning, en parade-religion og en fasadefrelse, men den holder i alle livets situasjoner og i alle tenkelige prøvelser.

Personlig møte

Men denne frelse opplever vi aldri gjennom ytre seremonier og handlinger alene, men bare gjennom et personlig møte med Jesus Kristus og ved at Hans Ånd på en naturlig måte griper inn i vår egen verden. Like virkelig som Han en gang måtte fødes inn i vår verden for å bli verdens frelser, må Han fødes inn i hvert enkelt menneskehjerte for å bli individets frelser. Det er dette evangeliet taler om når det sier:

«Alle som kommer til meg, vil jeg ta dem med meg han reit til å bli Guds barn.»

Dette skjer når du som en fortapt synder bøyer deg ved din frelseres føtter, bekjenner din synd og uten forbehold gir deg til Ham.

Men det finnes dem som tror at de kan ta imot Jesus, samtrent som en husmor tar imot en nyttushjelp - som en som strengt tatt ikke får noe å si i huset, men bare tjener og tjener til og så får sin betaling for arbeidet. De forsøker ikke bare å gjøre Ham til synders venn, men også til synderens tjener.

Uten forbehold

Men det går ikke.

For himmelens og jordens Herre er for høy og stor og hellig til å ta imot en slik innbydelse.

Han venter utenfor til du uten forbehold gir deg til Ham. Men når du gjør det - i ærlig syndsbekjennelse, omvendelse og tro - da skjer det store underet at du blir Guds barn.

Og da har du høytid, ikke bare nå og da, men alltid - så lenge du vandrer i lyset og lever i Hans vilje. Da har du ikke bare den religiøse formen og etiketten, men du har den hellige og overnaturlige virkeligheten. Du har det evige livet, for Kristi Ånd bor i ditt innerste.

Oversatt av Ellen Ofte Jakobsen fra «Hjemmets Vän»

RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

MÅNEDENS
DYNAMIS
KASSETT

BRINGER STORMØTER INN I DITT HJEM ELLER BIL – OG DITT HJERTE!

**De siste måneders Dynamis
Kassett:**

M 5 – MAI:

«Innvielse»
SVEIN THORKILDSEN

M 6 – JUNI:

«Guds rike bryter fram»
SVEN NILSSON

M 7 – JULI:

«Den overnaturlige menighet»
ULF EKMAN

M 8 – AUGUST:

«Frimodighet»
ÅGE ÅLESKJÆR

M 9 – SEPTEMBER:

«Kvinnens plass i Guds rike»
SVEIN THORKILDSEN

M 10 – OKTOBER:

«Helbredelse i forsoningen»
T.L. OSBORN

M 11 – NOVEMBER:

«Frigjør Åndens salvelse»
BILL STENBERG

M 12 – DESEMBER

«Tegn, under og kirkevekst»
JOHN WIMBER

Kan best. enkeltvis for kr. 25,- pr. stk.

Norges største kristne kassettklubb
– holder deg orientert
med aktuelle budskap

– Det er rimelig
også, kun kr. 20,-
pr. kassett (pluss porto).

Bruk bestillingskortet inne i
bladet og bli med i 1986!

– GIR DEG
PASS PÅ
FØRSTE
BENK!